

ЛУК

[1]

¹Бидний дунд биелсэн үйл явдлуудын талаар олон хүн эмхтгэхээр шийдсэн билээ. ²Анхнаас нь нүдээр гэрчлэгчид хийгээд үгийн үйлчлэгчид бидэнд тэдгээрийг уламжилсанчлан, ³бүгдийг эхнээс нь нягтлан судалсан тул танд түүнийг дэс дараалан бичиж өгөх нь надад бас зохистой санагдлаа, эрхэм хүндэт Теофил минь. ⁴Энэ нь танд заасан зүйлсийн талаарх гарцаагүй үнэнийг танд таниулахын тулд юм шүү.

⁵Иудейн хаан Херодын өдрүүдэд Абиагийн бүлгийн Захариа нэртэй нэгэн тахилч байжээ. Түүний эхнэр нь Аароны охидоос гаралтай бөгөөд түүнийг Елизабет гэдэг байв. ⁶Тэд хоёулаа Эзэний аливаа тушаал шаардлагыг гэм зэмгүйгээр дагаж, Бурханы өмнө зөвт байлаа. ⁷Елизабет хүүсэр байсан учир тэд үр хүүхэдгүй байв. Тэгээд ч тэд хоёулаа өтөлсөн байв.

⁸Захариа бүлгийнхээ ээлж ёсоор Бурханы өмнө тахилчийн албыг гүйцэтгэж байх зуур ийм явдал тохиожээ. ⁹Тахилчийн ёслолын заншлаар шодоход, Эзэний сүмд орж утлага уугиулах үүрэг түүнд таарсан байна. ¹⁰Утлага уугиулах цагт, цугларсан олон бүгд гадаа нь залбирцгааж байжээ. ¹¹Эзэний тэнгэр элч утлагын тахилын ширээний баруун талд зогсож байгаа нь түүнд үзэгдэв. ¹²Захариа түүнийг хармагцаа сандарч, айжээ. ¹³Харин тэнгэр элч түүнд хандан

—Захариа аа, бүү ай. Учир нь чиний гуйлт сонсогдсон бөгөөд эхнэр Елизабет чинь чамд хүү төрүүлнэ. Чи түүнд Иохан гэдэг нэр өгөх болно. ¹⁴Чи баяр жаргалтай болж, олон хүн түүнийг төрөхөд баясна. ¹⁵Учир нь тэр Эзэний өмнө агуу болох бөгөөд дарс, эсвэл согтоох ундааг хэзээ ч амсахгүй. Эхийнхээ хэвлийд байхдаа ч Ариун Сүнсээр тэр дүүрэн байх болно. ¹⁶Тэр Израилийн хөвгүүдээс олныг Бурхан Эзэнд нь эргүүлэн хандуулах болно. ¹⁷Эцгүүдийнх нь зүрхийг хүүхдүүд уруу нь, дуулгаваргүй нэгнийг зөвт хүмүүсийн мэргэн ухаанд буцаахын тулд Эзэний өмнө Елиагийн хүч болоод сүнс дотор явна. Тийнхүү Эзэний төлөө бэлтгэгдсэн хүмүүсийг бэлэн болгох юм гэжээ.

¹⁸Захариа тэнгэр элчид

—Би үүнийг хэрхэн мэдэх билээ? Би хөгшин хүн, эхнэр маань ч өтөлсөн гэхэд, ¹⁹тэнгэр элч хариуд нь түүнд

—Би бол Бурханы оршихуйд зогсогч Габриел гэгч агаад энэхүү сайн мэдээг чамд авчирж өгөн, чамтай ярилцахаар илгээгдсэн юм. ²⁰Харагтун, цаг нь болохоор биелэгдэх үгэнд минь чи итгээгүй учраас эдгээр нь биелэгдэх өдрийг хүртэл чи хэлгүй болж ярьж чадахгүй гэлээ. ²¹Хүмүүс Захариаг хүлээн, түүнийг сүмд удсанд гайхацгааж байлаа. ²²Харин тэр гарч ирээд тэдэнтэй ярьж чадсангүй. Сүм дотор тэр үзэгдэл үзсэн юм байна гэж тэд ойлгов. Харин Захариа тэдэнд дохиж зангасаар байсан ба тийнхүү хэлгүй хэвээр хоцров. ²³Тахилчийн алба гүйцэтгэх өдрүүд дуусахад, тэр гэртээ харив. ²⁴Хэд хоногийн дараа эхнэр Елизабет нь жирэмслэн, таван сарын турш хүний нүдэнд үл өртөж,

— ²⁵Хүмүүсийн дунд буй шившгийг минь зайлуулахаар Эзэн над уруу таалан харж, энэ өдрүүдэд үүнийг надад бүтээн өгсөн нь энэ ажээ гэв.

²⁶Тэнгэр элч Габриелыг Бурхан Галилын Назар хот уруу зургадугаар сард илгээсэн ажээ. ²⁷Габриел Давидын удмын Иосеф гэдэг хүнтэй сүй тавьсан онгон бүсгүйн гэрт хүрч ирлээ. Түүнийг Мариа гэдэг байв. ²⁸Орж ирээд тэнгэр элч түүнд

—Ивээгдэгч ээ, баярла! Эзэн чамтай хамт байна гэв. ²⁹Харин Мариа энэ үгэнд ихэд цочиж, энэ нь юун мэндчилгээ байж болох талаар бодож цэгнэв. ³⁰Тэнгэр элч түүнд

—Мариа, бүү ай. Чи Бурханы ивээлийг олжээ. ³¹Үзэгтүн, чи хэвлийдээ үртэй болж хүү төрүүлнэ. Түүнийг чи Есүс гэж нэрлэх болно. ³²Тэр Хүү агуу Нэгэн болох ба Хамгийн Дээдийн Хүү гэж дуудагдана. Эзэн Бурхан Түүнд өвөг Давидынх нь хаан ширээг өгөх болно. ³³Тэр Иаковын гэрийг үүрд хаанчлах бөгөөд Түүний хаанчлалд төгсгөл байхгүй байна гэсэнд, ³⁴Мариа тэнгэр элчид

—Би онгон атал энэ нь яаж бүтэх билээ? гэхэд ³⁵тэнгэр элч

—Ариун Сүнс чам дээр ирж, Хамгийн Дээдийн хүч чамайг бүрхэнэ. Тиймээс төрөх ариун нэгэн нь Бурханы Хүү гэж дуудагдах болно. ³⁶Үзэгтүн, чиний садан Елизабет мөн өтөл насандаа хүүтэй болж, хүүсэр гэгдэж байсан тэр эмэгтэй одоо зургаан сартай. ³⁷Учир нь Бурханд боломжгүй юм гэж нэг ч байхгүй гэж хэлэв. ³⁸Мариа

—Эзэний шивэгчнийг харагтун. Хэлсэн үгсийн тань дагуу надад биелэх болтугай гэхэд нь тэнгэр элч түүнийг орхин одлоо.

³⁹Тэр өдрүүдэд Мариа босоод уулархаг нутгийг зорин Иудагийн нэгэн хот уруу яаран явж, ⁴⁰Захариагийн гэрт орж Елизабеттай мэндлэв.

⁴¹Елизабет Мариагийн мэндийг сонсмогц хэвлий дэх хүүхэд нь хөдлөв. Елизабет Ариун Сүнсээр дүүрч, ⁴²чанга дуугаар хашхиран

—Эмэгтэйчүүдийн дундаас ерөөлтэй нь чи мөн. Хэвлий дэх үр чинь ерөөлтэй еэ! ⁴³Эзэний минь эх над дээр ирж яаж болох билээ? ⁴⁴Харагтун, мэндийн дуу чинь миний чихнээ сонсогдмогц хэвлий дэх үр минь баярлан хөдлөв. ⁴⁵Эзэнээс өөрт нь айлдсан зүйл биелнэ гэдэгт итгэсэн тэр эмэгтэй ерөөлтэй еэ! хэмээв. ⁴⁶Мариа

—Сэтгэл минь Эзэнийг дээдэлнэ,

⁴⁷сүнс минь ч миний Аврагч Бурханд баяссан.

⁴⁸Учир нь Эзэн шивэгчнийхээ даруу байдлыг харав.

Харагтун, энэ цагаас хойш бүх үеийнхэн намайг ерөөлтэй гэж тооцох болно.

⁴⁹Учир нь Хүчит Нэгэн миний төлөө агуу үйлсийг хийв.

Түүний нэр ариун билээ.

⁵⁰Түүний өршөөл Түүнээс эмээгчдэд үеэс үед дамжин байх болно.

⁵¹Тэр Өөрийн мутраар хүчит үйлсийг бүтээж, зүрхнийхээ бодлуудад бардамнагчдыг тараасан билээ.

⁵²Удирдагчдыг сэнтийнээс нь буулган, даруу байгсдыг Тэр өргөмжлөв.

⁵³Өлссөн хүмүүсийг сайнаар бялхуулж, баячуудыг гар хоосон буцаав.

⁵⁴Өөрийнхөө зарц болох Израильд Тэр туслан, өршөөлөө дурсаж,

⁵⁵бидний эцэг өвгөдөд айлдсанчлан,

Абрахамыг болоод үр удмыг нь үүрд өршөөнө

гэжээ.

⁵⁶Мариа Елизабетын хамт гурван сар орчим байгаад, гэртээ буцлаа.

⁵⁷Елизабетын төрөх цаг нь болж, хүү төрүүлэв. ⁵⁸Эзэн түүнд агуу өршөөлөө үзүүлснийг хөршүүд нь болон төрөл саднууд нь дуулаад хамтдаа баярлаж байлаа. ⁵⁹Ингээд найм дахь өдөр нь тэд хүүхдийн хөвчийг хөндөхөөр ирээд, хүүг эцгийнх нь нэрээр Захариа гэж нэрлэх гэхэд нь

⁶⁰түүний эх

—Үгүй, тэр Иохан гэж дуудагдах болно гэв. ⁶¹Тэд түүнд

—Чиний төрөл садан дотор ийм нэртэй хүн ер байхгүй шүү дээ гээд,
⁶²эцгээс нь хүүг хэн гэж нэрлэхийг хүсэж байгааг нь дохио зангаагаар
асуухад, ⁶³Захариа самбар гуйж, дээр нь «Хүүгийн нэр нь Иохан» гэж
бичихэд тэд бүгд гайхаж хоцров. ⁶⁴Тэр даруй түүний хэл, ам нь нээгдэн,
Бурханыг магтан ярьж эхлэв. ⁶⁵Тэдний эргэн тойронд амьдардаг бүх хүмүүс
айдаст автаж, Иудейн бүх уулархаг нутгаар энэ бүхний тухай яриа болж
байлаа. ⁶⁶Үүнийг сонссон бүхэн бодол санаандаа хадгалж

—Энэ хүүхэд тэгвэл юу болох бол? гэгцгээж байв. Учир нь Эзэний мутар
гарцаагүй түүний хамт байлаа.

⁶⁷Эцэг Захариа нь Ариун Сүнсээр дүүрч, эш үзүүлэн,

⁶⁸—Израилийн Бурхан Эзэн магтагдах болтугай!

Юу гэвэл Тэр бидэн уруу ирж,

Өөрийн ард түмний төлөөх золилтыг гүйцээсэн.

⁶⁹Өөрийн зарц Давидын гэрт бидний төлөөх авралын эврийг босгов.

⁷⁰(Тэр эртнээс ариун эш үзүүлэгчдийнхээ амаар дамжуулан
айлдсанчлан)

⁷¹Энэ нь дайснуудаас маань болоод биднийг үзэн ядагсдын гараас аврах
аврал бөгөөд

⁷²эцэг өвгөдөд минь өршөөл үзүүлж,

Өөрийн ариун гэрээгээ дурсахын тулд юм.

⁷³Тэр гэрээ нь бидний эцэг Абрахамд тангарагласан тангараг бөгөөд

⁷⁴дайснуудын гараас авраад,

айдас түгшүүргүйгээр

⁷⁵бид бүх өдрүүдийнхээ турш

Түүний өмнө ариун болоод зөвт байдал дотор

Түүнд үйлчлэхийн тулд болой.

⁷⁶Хүү, чи Хамгийн Дээд Нэгэний эш үзүүлэгч гэж дуудагдана.

Учир нь чи Түүний замыг бэлдэхийн тулд

Эзэний өмнө явах болно.

⁷⁷Энэ нь Түүний ард түмэнд авралын мэдлэгийг нүглүүдийнх нь
уучлалаар өгөхийн тулд юм.

⁷⁸Бидний Бурханы нигүүлсэнгүй өршөөлөөр

Мандах нар нь дээрээс бидэнд айлчлан ирэх нь

⁷⁹харанхуй ба үхлийн сүүдэрт суугсдын дээр гийж,

бидний хөлийг энх тайвны зам уруу чиглүүлэхийн тулд юм

гэсэн ажгуу.

⁸⁰ Хүүхэд өссөөр, сүнсээр хүчирхэг болсон бөгөөд Израилийн өмнө гарч ирэх өдрөө хүртэл цөлд амьдрал.

[2]

¹ Тэр өдрүүдэд газар бүрд хүн амын тооллого явуулах тухай Цезарь Августын зарлиг гарчээ. ² Энэ нь Куирини Сирийн захирагч байсан үед хийсэн анхны тооллого байлаа. ³ Тооллогод бүртгүүлэхээр бүгд өөр өөрийн төрөлх хот уруу явцгаав. ⁴ Иосеф Давидын удмын хүн байсан тул бас Галилын Назар хотоос Иудейг зорин Бетлехем гэгддэг Давидын хот уруу ⁵ хүүхэдтэй болсон сүйт бүсгүй Мариагийнхаа хамт бүртгүүлэхээр явав. ⁶ Тэднийг тэнд байх үед Мариагийн нярайлах өдөр нь болж, ⁷ тэр ууган хүүгээ төрүүлж, Түүнийг даавуунд ороож тэжээлийн тэвшин дотор тавив. Учир нь дэн буудалд тэднийг хоноглуулах өрөө байсангүй.

⁸ Тэр газар хэдэн хоньчид сүргээ манаад шөнө хээр хоноглож байжээ. ⁹ Гэнэт Эзэний тэнгэр элч тэдний өмнө зогсож, Эзэний цог жавхлан тэдний эргэн тойронд гийсэнд хоньчид үлэмжийн айдаст автжээ. ¹⁰ Тэнгэр элч тэдэнд

— Бүү айгтун, харагтун, би бүх ард түмнийг үлэмж баярлуулах сайн мэдээг та нарт авчирлаа. ¹¹ Өнөөдөр Давидын хотод Аврагч, Эзэн Христ та нарын төлөө мэндэллээ. ¹² Тэжээлийн тэвшинд байх даавуунд өлгийдсөн нялх хүүхдийг та нар олж харна. Энэ нь та нарт тэмдэг болно гэлээ. ¹³ Гэнэт өнөөх тэнгэр элчийн хамт олон тооны тэнгэрлэг дайчид үзэгдэж, Бурханыг магтан,

— ¹⁴ Дээр өндөрт алдар нь Бурханд байх болтугай, доор газарт амар тайван нь Түүний тааллыг олсон хүмүүст байх болтугай гэцгээв. ¹⁵ Тэнгэр элч нар тэднийг орхин тэнгэр өөд одсонд хоньчид бие биедээ

— Одоо шууд Бетлехемд очъё. Эзэний бидэнд мэдүүлсэн зүйл бүтсэнийг үзэцгээе гэлээ. ¹⁶ Тэд яаран ирж, Мариа, Иосеф болон тэжээлийн тэвшин дотор хэвтэж буй Хүүг олж очив. ¹⁷ Тэд үүнийг хараад мөнөөх Хүүхдийн тухай сонссон үгээ мэдүүллээ. ¹⁸ Хоньчдын тэдэнд ярьсан зүйл нь сонссон бүгдийн гайхлыг төрүүлжээ. ¹⁹ Харин энэ үгийг Мариа зүрхэндээ тунгаан бодож, энэ бүхнийг нандигнан хадгалсан юм. ²⁰ Өөрсдөд нь хэлүүлсэний дагуу сонсож, үзсэн болгоныхоо төлөө хоньчид Бурханыг магтан алдаршуулсаар буцлаа.

²¹ Найман өдрийн дараа Түүний хөвчийг хөндөн Түүнд Есүс гэдэг нэр хайрлав. Түүнийг хэвлийд бий болохоос өмнө тэнгэр элч энэ нэрийг өгсөн ажээ.

²² Мосегийн хууль ёсоор цэвэрших өдрүүд нь дуусахад тэд Түүнийг Эзэнд өргөхөөр Иерусалимд авчрав. ²³ Энэ нь «Хэвлийг нээгч ууган эр хүйстэн бүхэн Эзэнд ариун гэж дуудагдах болно» гэж Эзэний хуульд бичигдсэний дагуу юм. ²⁴ Ингэхдээ Эзэний хуульд «Хос хүүрзгэнэ эсвэл тагтааны хоёр дэгдээхийг» гэсний дагуу тахил өргөхийн тулд иржээ. ²⁵ Үзэгтүн, Иерусалимд Симеон гэгч зөвт шударга агаад сүсэгт нэгэн байв. Тэр Израилийн тайтгарлыг хүлээж байсан бөгөөд түүний дээр Ариун Сүнс байлаа. ²⁶ Эзэний Христийг үзэхээс нааш өөрийг нь үхэхгүй хэмээн Ариун Сүнс түүнд илэрхийлсэн байжээ. ²⁷ Тэр хүн Сүнсэнд хөтлөгдсөөр сүмд иржээ. Хүү Есүсийн төлөө Хуулийн ёслолыг үйлдэхийн тулд эцэг эх нь Түүнийг сүмд авчрах үед нь ²⁸ Симеон Хүүг гар дээрээ авч, Бурханыг магтаад

— ²⁹ Эзэн, Та Өөрийн үгийн дагуу боол намайгаа амар тайван явуултугай.

³⁰ Учир нь Миний нүд Таны авралыг харлаа.

³¹ Та үүнийг бүх ард түмний өмнө бэлдсэн билээ.

³² Энэ нь харь үндэстэнд илчлэлийн гэрэл,

Таны ард түмэн болох Израилийн алдар нь болой

гэжээ. ³³ Хүүгийн эцэг эх Түүний тухай хэлсэн энэ үгэнд ихэд гайхаж байлаа. ³⁴ Симеон тэднийг ерөөгөөд, Түүний эх Мариад

—Харагтун, энэ Хүүхэд Израильд олныг унагах, босгох болон эсэргүүцэх тэмдгийн төлөө томилогджээ. ³⁵ Сэтгэл чинь хүртэл илдэнд нэвт сүлбэгдэх болно. Эцэст нь олон түмний зүрхний бодол санаа илчлэгдэнэ гэв. ³⁶ Мөн тэнд Ашер овгийн Фануелын охин Анна гэгч эш үзүүлэгч нас өндөр эмэгтэй байв. Тэр гэрлэснийхээ дараа нөхөртэйгөө долоон жил хамт амьдраад

³⁷ дараа нь наян дөрвөн нас хүртлээ бэлэвсэн явжээ. Тэр эмэгтэй мацаг барилт болон залбирлаар өдөр шөнөгүй үйлчлэн, сүмийг хэзээ ч орхисонгүй. ³⁸ Энэ мөчид Анна хүрч ирж, Бурханд талархал өргөөд, Иерусалимын золилтыг хүлээж байсан бүхэнд Түүний тухай үргэлжлүүлэн яриу.

³⁹ Тэд Эзэний Хуулийн дагуу бүгдийг гүйцэлдүүлсний дараа Галил уруу өөрсдийнхөө Назар хот уруу буцжээ. ⁴⁰ Хүүхэд өсөж, хүчирхэг болон мэргэн ухаанд боловсорсоор байлаа. Бурханы нигүүлсэл Түүн дээр байсан юм.

⁴¹Түүний эцэг эх жил бүр Дээгүүр Өнгөрөх баяраар Иерусалим уруу явдаг байв. ⁴²Түүнийг арван хоёр настай байхад нь Баярын заншил ёсоор тэд мөн тийш явцгаав. ⁴³Тогтсон хоногуудын тоог гүйцээсний дараа тэд буцахад Есүс хүү Иерусалимд үлджээ. Эцэг эх нь ч үүнийг анзаарсангүй. ⁴⁴Харин Түүнийг жингийн цуваан дунд яваа хэмээн бодож, аяныхаа нэг өдрийг ардаа өнгөрөөжээ. Тэд Түүнийг төрөл садан болоод танилуудынхаа дунд хайж эхлэв. ⁴⁵Тэд Түүнийг олсонгүй. Тэгээд Есүсийг хайн Иерусалим уруу буцан ирэв. ⁴⁶Гурван өдрийн дараа тэд Түүнийг сүмд багш нарын дунд суугаад тэднийг сонсож, мөн тэднээс асууж байхад нь олжээ. ⁴⁷Түүний ухаан болон хариултууд нь Түүнийг сонссон бүхний гайхлыг төрүүлж байв. ⁴⁸Тэд Түүнийг хараад гайхаж, эх нь Түүнд

—Хүү минь, Чи юунд бидэнд ингэж хандав? Эцэг бид хоёр чинь санаа зовон Чамайг эрж хайлаа гэхэд, ⁴⁹Тэр

—Та нар юунд Намайг хайсан юм бэ? Эцэгийнхээ гэрт байх ёстойг минь та нар мэдсэнгүй гэж үү? гэв. ⁵⁰Түүний хэлсэн үгийг тэд ойлгосонгүй. ⁵¹Тэр тэдний хамт явсаар Назарт ирж, тэдний үгэнд дуулгавартай байв. Энэ бүхнийг нь Түүний эх зүрх сэтгэлдээ нандигнан хадгалсан юм. ⁵²Есүсийн бие болон мэргэн ухаан нь өссөөр байсан бөгөөд Бурханы болон олон түмний тааллыг олжээ.

[3]

¹Цезарь Тиберийн хаанчлалын арван тав дахь жилд, Понти Пилат Иудейн захирагч, Херод Галилын хаан, түүний дүү Филип Итурае болон Трахонитын мужийн хаан, Лусан Абилений хаан, ²Аннас болон Каиаф нар тэргүүн тахилч байх үед цөлд буй Захариагийн хүү Иохан уруу Бурханы үг ирэв. ³Тэр Иордан хавийн бүх газраар явж, нүглүүдийн уучлалын төлөөх гэмшлийн баптисмыг тунхаглаж байлаа. ⁴Энэ нь эш үзүүлэгч Исаиагийн үгстэй номд бичигдсэнчлэн,

«Цөлд хашхирагч нэгний дуу
"Эзэний замыг бэлтгэгтүн,
Түүний замыг шулуун болгогтун.

⁵Гуу жалга бүр дүүрч,
уулс, толгод бүхэн доошлон,
тахир нь шулуун болж,
хотгор бүхэн тэгшрэх бөгөөд

⁶ аливаа махан бие Бурханы авралыг үзнэ" гэнэ» гэжээ.

⁷ Тиймээс тэр өөрөөр нь баптисм хүртэх гэж байсан олонд хандан —Хорт могойн удам аа, ирэх уур хилэнгээс зугтахыг хэн та нарт сануулав? ⁸ Тийм бөгөөс гэмшилд зохистой үр жимсийг бий болгогтун. "Бидэнд Абрахам эцэг маань байна" гэж өөрсөддөө бүү хэл. Би та нарт хэлье. Бурхан эдгээр чулуунуудаас ч Абрахамд хүүхдүүдийг босгож чадна. ⁹ Моддын үндсэнд сүх хэдийнээ зоогджээ. Тиймээс сайн үр жимс ургуулдаггүй аливаа мод цавчигдан галд хаягдах болно гэв. ¹⁰ Цугласан олон түүнээс

—Тэгвэл бид юу хийх ёстой юм бэ? гэж асууцгаав. ¹¹ Тэр тэдэнд

—Хоёр цамцтай нь цамцгүй нэгэндээ илүүчил. Хоолтой нэг нь үүний адил үйлдэгтүн гэлээ. ¹² Зарим татвар хураагчид баптисм хүртэхээр бас ирж, түүнээс

—Багш аа, бид яах болж байна? гэхэд,

— ¹³ Та нар тогтоогдсоноос илүүг бүү авагтун гэв. ¹⁴ Зарим цэргүүд

—Бид яах болж байна, бид яах ёстой юм бэ? гэсэнд, тэр

—Хэнээс ч хүчээр мөнгө бүү ав. Хэнийг ч хилсээр бүү гүтгэ. Авдаг хөлсөндөө сэтгэл хангалуун бай гэлээ.

¹⁵ Ард олон Христийг хүлээн, Иоханы тухай бүгд зүрх сэтгэлдээ түүний Христ мөн болох эсэхийг бодож байлаа. ¹⁶ Иохан бүгдэд хандан

—Миний хувьд гэвэл, би та нарт усаар баптисм хүртээдэг. Харин надаас илүү хүчтэй Нэгэн ирж байна. Би Түүний шаахайн сурыг ч тайлах зохисгүй хүн. Тэр та нарт Ариун Сүнс хийгээд галаар баптисм хүртээнэ. ¹⁷ Үтрэмээ гүйцэд цэвэрлэн, улаан буудайг саравчиндаа овоолохын тулд Түүний гарт шигшигч сэрээ нь байна. Харин Тэрээр хог хаягдлыг нь унтаршгүй галаар шатаана гэлээ.

¹⁸ Тийнхүү өөр олон зүйлийг хэлж сэнхрүүлэн, тэр ард олонд сайн мэдээг тунхаглаж байлаа. ¹⁹ Харин захирагч Херод дүүгийнхээ эхнэр Хероdiagийн хэрэг болон өөрийн үйлдсэн бузар муу бүх хэргийн төлөө Иоханаас зэмлэл хүртжээ. ²⁰ Энэ бүхэн дээр нэмээд, тэр Иоханыг шоронд хориулжээ.

²¹ Ард олон бүгдээрээ баптисм хүртэж байх үед Есүс мөн баптисм хүртээд залбирч байх зуур тэнгэр заагдан, ²² Ариун Сүнс биет хэлбэрээр Түүн дээр тагтаа мэт буун иртэл тэнгэрээс дуу гарч

—Чи Миний хайртай Хүү. Чамд Миний таалал оршдог гэв.

²³Есүс гучаад настай байхдаа Өөрийн үйлчлэлийг эхэлсэн бөгөөд хүмүүсийн бодогоор, Тэр бол Иосефын хүү, Иосеф нь Елигийн, ²⁴Ели нь Маттатын, Маттат нь Левийн, Леви нь Мелхигийн, Мелхи нь Ианнай, Ианнай нь Иосефын, ²⁵Иосеф нь Маттатиагийн, Маттатиа нь Амосын, Амос нь Нахумын, Нахум нь Хеслийн, Хесли нь Наггайн, ²⁶Наггай нь Маатын, Маат нь Маттатиагийн, Маттатиа нь Семейний, Семейн нь Иосехын, Иосех нь Иодагийн, ²⁷Иода нь Иоананы, Иоанан нь Рхесагийн, Рхеса нь Зеруббабелын, Зеруббабел нь Шеалтиелын, Шеалтиел нь Нерийн, ²⁸Нери нь Мелхигийн, Мелхи нь Аддийн, Адди нь Косамын, Косам нь Елмадамын, Елмадам нь Ерийн, ²⁹Ер нь Иошуагийн, Иошуа нь Елиезерийн, Елиезер нь Иоримын, Иорим нь Маттатын, Маттат нь Левийн, ³⁰Леви нь Симеоны, Симеон нь Иудагийн, Иуда нь Иосефын, Иосеф нь Ионамын, Ионам нь Елиакимын, ³¹Елиаким нь Мелеагийн, Мелеа нь Меннагийн, Менна нь Маттатагийн, Маттата нь Натаны, Натан нь Давидын, ³²Давид нь Иессийн, Иесси нь Обедын, Обед нь Боазын, Боаз нь Салмоны, Салмон нь Нахшоны, ³³Нахшон нь Амминадабын, Амминадаб нь Админы, Админ нь Рамын, Рам нь Хезроны, Хезрон нь Перезийн, Перез нь Иудагийн, ³⁴Иуда нь Иаковын, Иаков нь Исаакийн, Исаак нь Абрахамын, Абрахам нь Терагийн, Тера нь Нахорын, ³⁵Нахор нь Серугийн, Серуг нь Реугийн, Реу нь Пелегийн, Пелег нь Хеберийн, Хебер нь Шелагийн, ³⁶Шела нь Кайнаны, Кайнан нь Арфаксадын, Арфаксад нь Шемийн, Шем нь Ноагийн, Ноа нь Ламехын, ³⁷Ламех нь Метуселагийн, Метусела нь Енохын, Енох нь Иаредын, Иаред нь Махалалеелын, Махалалеел нь Кайнаны, ³⁸Кайнан нь Еношийн, Енош нь Сетийн, Сет нь Адамын, Адам нь Бурханы хүү болой.

[4]

¹Есүс Ариун Сүнсээр дүүрч Иорданаас буцаж цөлд Сүнсээр хөтлөгдөн, ²дөчин өдрийн турш диаволд соригджээ. Тэр үеийн турш Тэр юу ч идээгүй учир тэдгээр өдрүүдийг дууссаны дараа ихэд өлсжээ. ³Диавол Түүнд
—Хэрэв Чи Бурханы Хүү мөн юм бол энэ чулуунд талх бол гэж тушаа л даа гэв. ⁴Есүс
—"Хүн зөвхөн талхаар амьдардаггүй" гэж бичигдсэн байдаг гэлээ. ⁵Дараа нь тэр Түүнийг дээш аваачаад, хоромхон зуур дэлхийн бүх хаанчлалуудыг үзүүлэв. ⁶Тэгээд диавол Түүнд

—Энэ бүх эзэмшил болон тэдгээрийн сүр хүчийг би Чамд өгье. Учир нь энэ бүгд надад өгөгдсөн юм. Би үүнийг хүссэн хүндээ өгч чадна. ⁷Тиймээс хэрэв Чи надад мөргөвөл, энэ бүгд Чинийх болно гэхэд ⁸Есүс түүнд

—"Чи өөрийн Бурхан Эзэндээ мөргөж, зөвхөн Түүнд үйлчил" гэж бичигдсэн байдаг гэв. ⁹Тэр Түүнийг Иерусалим уруу аваачаад сүмийн орой дээр зогсоогоод, түүнд

—Хэрэв Чи Бурханы Хүү мөн юм бол эндээс доошоо үсэр.

¹⁰"Чамайг хамгаалах үүргийг Тэр тэнгэр элч нартаа өгнө"

¹¹мөн

"Тэд гар дээрээ Чамайг өргөөд авч явна.

Ингэснээр Чи хөлөө чулуунд цохихгүй юм" гэж бичигдсэн байдаг шүү дээ гэсэнд,

¹²Есүс

—"Чи өөрийн Бурхан Эзэнээ сорьж үл болно" гэж бас айлдсан байдаг гэлээ.

¹³Диавол хамаг сорилтоо бараад, тохиромжтой цаг иртэл Түүнийг орхин оджээ.

¹⁴Есүс Сүнсний хүч дотор Галилд буцаж ирэв. Түүний тухай зар эргэн тойрон дахь газар тархсан байлаа. ¹⁵Тэр синагогуудад нь сургаал зааж эхэлсэн агаад бүгд Түүнийг магтан шагшицгааж байв.

¹⁶Есүс Өөрийн өссөн хот Назартаа ирж, заншсан ёсоороо Амралтын өдөр синагогт орж, Судраас уншихаар босов. ¹⁷Түүнд эш үзүүлэгч Исаиагийн номыг өргөн барив. Есүс номыг нээн, доор бичигдсэн хэсгийг олоод,

— ¹⁸Эзэний Сүнс Над дээр байна.

Учир нь сайн мэдээг ядууст дэлгэрүүл гэж

Тэр Намайг тосолсон юм.

Тэр Намайг илгээсэн нь

Олзлогдогсдод эрх чөлөөг тунхаглах,

Сохруудад хараа оруулах,

Дарамтанд байгсдыг чөлөөлөхийн сацуу,

¹⁹мөн Эзэний тааламжит жилийг тунхаглахын тулд болой

гэж уншаад, ²⁰номоо хуйлж, харгалзагчид эргүүлэн өгөөд, суув. Синагогт байсан бүгдийн нүд Түүнийг ширтэн байлаа. ²¹Тэр тэдэнд хандаж

—Энэхүү Судар өнөөдөр сонголд тань биеллээ гэж айлдав. ²²Бүгд Түүний тухай сайнаар ярьж, Түүний амнаас гарах нигүүлслийн үгст гайхаж байв. Тэд

—Энэ чинь Иосефын хүү биш үү? гэцгээж байлаа. ²³Тэр тэдэнд

—"Эмч ээ, өөрийгөө анагаа" гэх зүйр үгийг та нар Надад хэлж, Капернаумд үйлдсэн гэж бидэнд сонсогдсон бүхнээ энд, төрөлх хотдоо бас үйлдээч гэх байх л даа гээд, ²⁴Тэр

—Үнэнээр Би та нарт хэлье. Нэг ч эш үзүүлэгч төрөлх хотдоо хүндлэгддэггүй. ²⁵Харин Би та нарт үнэнээр хэлье. Елиагийн өдрүүдэд гурван жил зургаан сарын турш тэнгэр хаагдан бүх газар их өлсгөлөн болох үед Израильд бэлэвсэн эмэгтэйчүүд олон байсан. ²⁶Гэсэн хэдий ч Елиа тэдний хэн уруу ч илгээгдэлгүй харин зөвхөн Сидон нутгийн Зарифат хэмээх нэгэн бэлэвсэн эмэгтэй уруу илгээгджээ. ²⁷Мөн эш үзүүлэгч Елишагийн үед Израильд уяман өвчтэй байсан олон хүмүүсээс нэг нь ч цэвэршээгүй атал зөвхөн Сирийн Нааман гэгч цэвэршжээ гэв. ²⁸Синагогт байгсад бүгд үүнийг сонсоод уур хилэнгээр дүүрч, ²⁹босон харайж, Есүсийг хотоосоо гаргажээ. Тэгээд Түүнийг цохионоос түлхэн унагахаар толгодын орой уруу авчрав. Тэдний хот тэнд баригдсан ажээ. ³⁰Харин Тэр тэдний дундуур өнгөрч, Өөрийнхөө замаар одлоо.

³¹Тэрээр уруудан явж, Галилын Капернаум хотод ирээд, Амралтын өдөр хүмүүст сургаал зааж байлаа. ³²Түүний сургаал эрх мэдэлтэй байсан тул тэд сургаалыг нь гайхан шагшиж байлаа. ³³Синагогт бузар чөтгөрийн сүнсэнд эзэмдүүлсэн нэгэн хүн байсан агаад тэр чанга дуугаар

— ³⁴Хүүе, Назарын Есүс ээ, бид Танд ямар хамаатай билээ? Та биднийг хөнөөхөөр ирсэн үү? Би Таны хэн болохыг, Бурханы Ариун Нэгэн гэдгийг мэднэ гэхэд ³⁵Есүс түүнийг зэмлэж,

—Дуугүй бай. Түүнээс зайл! гэлээ. Тэгтэл чөтгөр түүнийг хүмүүсийн дунд унагаагаад, хөнөөлгүйгээр түүнээс гарч одов. ³⁶Тэд бүгдээрээ гайхширч, өөр хоорондоо

—Энэ юун сургаал вэ? Тэр эрх мэдэл хийгээд хүчээр бузар сүнснүүдэд тушаахад тэд гарцгаав гэж ярилцаж эхлэв. ³⁷Түүний тухай зар хавийн бүх газраар тархаж байлаа.

³⁸Есүс босож, синагогаас гараад, Симоны гэрт ороход түүний хадам эх маш их халуунтай шаналж байжээ. Тэд Симоны хадам эхийн төлөө Түүнээс

гуйв. ³⁹Есүс хадмынх нь дэргэд зогсоод, халууныг зэмлэхэд халуун нь буужээ. Тэр даруй хадам эх нь босож, тэднийг зочлов.

⁴⁰Нар жаргах үеэр элдвийн өвчтэй хүмүүсийг Есүс уруу авчирсанд Тэр хүн бүр дээр гараа тавин, тэднийг эдгээж байлаа. ⁴¹Чөтгөрүүд олон хүмүүсээс гарч,

—Та бол Бурханы Хүү мөн хэмээн хашхирч байв. Түүнийг Христ гэдгийг нь тэд мэдэж байсан тул Тэр тэднийг зэмлэж, тэдэнд ярихыг зөвшөөрөхгүй байлаа.

⁴²Үүр цайх үеэр Есүс явж, эзгүй газар очсон боловч олон түмэн Түүнийг хайж байв. Тэгээд тэд Түүн уруу ирж, Есүсийг өөрсдөөсөө явуулахгүй байхыг хичээцгээж байлаа. ⁴³Харин Тэр тэдэнд

—Би Бурханы хаанчлалыг өөр хотуудад бас тунхаглах ёстой. Энэ зорилгын тулд Би илгээгдсэн билээ гэв.

⁴⁴Тэр Иудейн синагогуудад сургаалаа айлдсаар байлаа.

[5]

¹Түүнийг Геннесаретын нуурын дэргэд зогсож байхад Түүнийг олон түмэн тойрон бүчиж, Бурханы үгийг сонсож байлаа. ²Тэгээд Тэр нуурын хөвөөнд хоёр завь байхыг харав. Харин загасчид нь завинаасаа буугаад тороо угааж байлаа. ³Есүс завинуудын нэгэн дээр буюу Симоны завин дээр гараад, газраас жаахан холдуулахыг түүнээс гуйв. Тэгээд Есүс суугаад завин дээрээс олон түмэнд сургаалаа зааж эхлэв. ⁴Тэр айлдаж дуусаад, Симонд

—Усны гүн уруу нь очоод тороо хаяад барь гэхэд ⁵Симон

—Эзэн, бид шөнөжингөө зүдрэн загасчлаад юу ч барьсангүй. Гэвч Та хэлж байгаа тул тороо хаяад үзье гэв. ⁶Тэд тороо хаятал маш их хэмжээний загас баригдаж, тор нь урагдаж эхлэв. ⁷Тэд нөгөө завин дээрх бусад нөхөддөө ирж туслахыг дохиод, тэд ирж хоёр завийг дүүргэхэд тэд живж эхлэв. ⁸Харин Симон Петр үүнийг хараад, Есүсийн хөлд унаад

—Эзэн, би нүгэлт хүн тул надаас холдооч! гэлээ. ⁹Энэ загасчлалаас болж тэр болон түүний нөхөд бүр гайхаж орхижээ. ¹⁰Түүнчлэн Симоны хамтрагчид болох Зебедеен хөвгүүд Иаков, Иохан хоёр ч гайхаж хоцров. Тэгтэл Есүс Симонд хандан

—Бүү ай! Үүнээс хойш чи хүмүүсийг загасчлах болно гэв. ¹¹Тэгээд тэд завиа эрэгт хүргээд бүхнийг орхин, Түүнийг дагалаа.

¹²Есүсийг нэгэн хотод байх үед нь, биеэрээ дүүрэн уяман өвчтэй нэг хүн Түүнийг хараад нүүрээрээ унаж,

—Эзэн, хэрэв Та хүсвэл намайг цэвэр болгож чадна шүү дээ гэж гуйлаа.

¹³Тэр гараа сунган, түүнд хүрч

—Би хүсэж байна. Цэвэрш гэхэд тэр даруйд өнөө хүн уяман өвчнөөсөө ангижирлаа. ¹⁴Тэрээр хэнд ч хэлж болохгүй гэж түүнд тушаагаад,

—Харин явж, өөрийгөө тахилчид үзүүлээд тэдэнд гэрчлэл болгон Мосегийн тогтоосон ёсоор цэвэршсэнийхээ төлөө өргөл өргө гэлээ. ¹⁵Харин Түүний тухай зар улам газар авч, бүр олон хүмүүс Түүнийг сонсох гэж, мөн өвчнөө эдгээлгэхээр хуран цуглаж байв. ¹⁶Харин Тэр Өөрөө дандаа сэмхэн зайлж эзгүй зэлүүд газар уруу явж, залбирдаг байлаа.

¹⁷Нэгэн өдөр Түүнийг сургаалаа зааж байхад нь тэнд Иерусалим, Иудей болон Галилын бүх тосгодоос ирсэн хэсэг хуулийн сургагч нар болоод фарисайчууд сууж байжээ. Эдгээлтийг гүйцэтгэхийн тулд Эзэний хүч Түүнд өгөгдсөн байв. ¹⁸Үзэгтүн, хэсэг хүн саа өвчтэй хүнийг дэвсгэртэй нь авчрав.

Тэгээд дотогш нь оруулж, Түүний өмнө аваачих гэж хичээсэн боловч ¹⁹үй олон хүнээс болж түүнийг дотогш нь оруулах аргагүй байсан тул тэд дээвэр дээр гарч, дээврээр тэр хүнийг дэвсгэртэй нь доош буулгаж, Есүсийн өмнө яг төвд нь тавив. ²⁰Тэдний итгэлийг хараад Есүс

—Анд минь, нүгэл чинь уучлагдсан гэхэд ²¹хуулийн багш нар болон фарисайчууд

—Бурханыг доромжлон ярьж буй энэ хүн хэн гэгч вэ? Гагцхүү Бурханаас өөр хэн нүглийг уучилж чадах юм бэ? хэмээн дотроо бодоцгоожээ. ²²Харин тэдний бодлыг мэдсэн Есүс тэдэнд

—Та нар яагаад ингэж бодов? ²³"Нүгэл чинь уучлагдлаа" гэж хэлэх, эсвэл "Босоод алх" гэж хэлэхийн аль нь амархан бэ? ²⁴Харин Хүний Хүү газар дээр нүглүүдийг уучлах эрх мэдэлтэйг та нарт мэдүүлэхийн тулд гээд саа өвчтэй хүнд

—Би чамд хэлж байна. Бос, дэвсгэрээ аваад гэртээ харь гэв. ²⁵Даруй өнөө хүн тэдний өмнө босож, дээр нь хэвтэж байсан юмаа аваад, Бурханыг алдаршуулсаар гэрийн зүг явжээ. ²⁶Тэд бүгдээрээ мэл гайхаж, Бурханыг алдаршуулж эхэлсэн бөгөөд

—Бид өнөөдөр мөн ч гайхалтай зүйлс харлаа гэгцгээн бүгд айдаст автсан байлаа.

²⁷Дараа нь Тэр гарч яван, татвар хураагч Леви гэгч хүнийг татварын газар суухыг хараад,

—Намайг дага гэж түүнд хэлэхэд ²⁸тэр хамаг юмаа ардаа орхин босож, Түүнийг дагалаа.

²⁹ Леви Есүст зориулж гэртээ том зоог барив. Тэнд олон татвар хураагчид болон өөр хүмүүс тэдэнтэй хамт ширээнд тухлан сууж байжээ.

³⁰ Фарисайчууд, мөн тэдний хуулийн багш нар

—Та нар чинь яагаад татвар хураагчид болон нүгэлтнүүдийн хамт идэж, ууж байдаг билээ? гэж Түүний шавь нарт дургүйцэн хэлэхэд ³¹ Есүс тэдэнд

—Эрүүл хүмүүст бус, өвчтэй хүмүүст эмч хэрэгтэй. ³² Би зөвт хүнийг бус, харин нүгэлтнүүдийг гэмшилд дуудахаар ирсэн юм гэв.

³³ Тэд Түүнд

—Иоханы шавь нар байнга мацаг барьж, залбирлаа өргөдөг. Фарисайчуудын шавь нар ч мөн адил үйлддэг. Харин Таных идэж, ууцгаах юм гэсэнд ³⁴ Есүс тэдэнд

—Шинэ хүргэнийг байхад та нар хүргэний бараа бологчдыг мацаг бариулж болохгүй биз дээ? ³⁵ Харин тэр өдрүүд ирнэ. Шинэ хүргэн тэднээс аваачигдах өдрүүдэд тэд мацаг барина гэв. ³⁶ Тэгээд Тэр мөн тэдэнд хандан нэгэн сургаалт зүйрлэлээр

—Хэн ч шинэ дээлээсээ урж аваад, хуучин дээлээ нөхдөггүй. Тэгвэл тэр шинээ ч урах болно. Шинэ нь хуучинд үл зохино. ³⁷ Хэн ч шинэ дарсыг хуучин тулманд хийдэггүй. Тэгвэл шинэ дарс тулмаа зад тавина. Дарс асгарч, тулам ч хэрэггүй болно. ³⁸ Харин шинэ дарсыг шинэ тулманд л хийх ёстой. ³⁹ Хуучин дарс уучихаад хэн ч шинийг хүсдэггүй шүү дээ. Учир нь тэр "Хуучин нь сайн" гэнэ гэж тэдэнд айлдав.

[6]

¹ Нэгэн Амралтын өдөр Тэр тариан талбайгаар дайран өнгөрч байлаа. Шавь нар нь тариан түрүү шувтран авч гартаа цайруулан идэж байжээ.

² Харин фарисайчуудын зарим нь

—Та нар чинь Амралтын өдөр хууль бус зүйл юунд үйлдэнэ вэ? гэхэд

³ Есүс

—Давид болон түүнтэй хамт байгсад өлсөхдөө юу хийснийг нь та нар уншаагүй юу? ⁴ Тэр Бурханы гэрт орж, зөвхөн тахилч нараас өөр хэн ч идэж үл болох ариусгасан талхнаас авч идсэн төдийгүй мөн нөхөддөө өгсөн шүү дээ гээд, ⁵ тэдэнд

—Хүний Хүү нь Амралтын өдрийн Эзэн мөн гэлээ.

⁶ Өөр нэгэн Амралтын өдөр Түүнийг синагогт орж, сургаалаа зааж байхад тэнд баруун гар нь хатангиржсан хүн байжээ. ⁷ Фарисайчууд болон хуулийн багш нар Түүнийг буруутгах шалтаг олохын тулд Амралтын өдөр тэр хүнийг Есүс эдгээх эсэхийг нь ажиглан ширтэж байлаа. ⁸ Харин Тэр тэдний бодлыг мэдээд, хатангир гартай хүнд

—Бос, урагшаа гар гэсэнд, тэр босож урагшаа гарлаа. ⁹ Есүс тэдэнд хандан

—Би та нараас асууя, Амралтын өдөр сайныг эсвэл мууг үйлдэх, амь аврах эсвэл амь хөнөөхийн аль нь ёсонд нийцэх вэ? гээд, ¹⁰ тэднийг бүгдийг нь тойруулан харснаа түүнд

—Гараа сунга гэв. Тэр хүн гараа сунгахад гар нь зүгээр болсон байлаа. ¹¹ Харин тэд уур хилэнгээр дүүрч, Есүсийг хэрхэх талаар өөр хоорондоо ярилцацгаав.

¹² Тэдгээр өдрүүдэд Есүс залбирахаар ууланд гарч, бүхэл шөнийг Бурханд залбирсаар өнгөрөөв. ¹³ Өглөө болоход Тэр шавь нараа Өөр уруугаа дуудаад, тэднээс арван хоёрыг сонгон, элч нар гэж нэрлэжээ. ¹⁴ Тэдгээр нь Петр гэж нэрлэгдсэн Симон болон түүний дүү Андрей, Иаков, Иохан, Филип, Бартоломай, ¹⁵ Матай, Томас, Алфайн хүү Иаков, Зеалот гэгдэх Симон, ¹⁶ Иаковын хүү Иудас, урвагч болсон Искаротын Иудас нар болой. ¹⁷ Тэгээд Тэр тэдний хамт уруудан бэлд буун ирж зогсов. Тэнд асар олон дагалдагч нар нь байсан бөгөөд бүх Иудей, Иерусалим, Тир болон Сидоны эрэг хавийн нутгуудаас ирсэн үй олон хүмүүс ¹⁸ Түүнийг сонсохоор, бас өвчнөө эдгээлгэхээр иржээ. Мөн бузар сүнсэнд зовоогдсон хүмүүс ч илааршиж байв. ¹⁹ Түүнээс хүч гарч, бүгдийг эдгээж байсан учир цугласан олон бүгд Түүнд гар хүрэхийг чармайн байв.

²⁰ Есүс шавь нарын зүг харцаа хандуулан

—Ядуус та нар ерөөлтэй еэ! Учир нь Бурханы хаанчлал та нарынх юм.

²¹ Эдүгээ өлсөж буй та нар ерөөлтэй еэ! Учир нь та нар цатгагдах болно. Эдүгээ гашуудан уйлж буй та нар ерөөлтэй еэ! Учир нь та нар инээх болно.

²² Хүний Хүүгээс болж хүмүүс та нарыг үзэн ядаж, хавчин, доромжилж, нэрийг чинь хорон муу мэтээр үзэж үл ойшоох цагт та нар ерөөлтэй еэ!

²³ Тэр өдөр баярла, баясан цовхч. Юу гэвэл тэнгэр дэх та нарын шагнал агуу билээ. Учир нь тэдний эцэг өвгөд эш үзүүлэгчдэд ч тэгж хандсан юм.

²⁴ Харин баячууд та нар золгүй еэ! Та нар тайвширлаа дүүрнээр хүлээн авсан. ²⁵ Эдүгээ цатгалан буй та нар золгүй еэ! Учир нь та нар өлсөх болно.

Эдүгээ инээж буй та нар золгүй еэ! Учир нь та нар гашуудан уйлах болно.

²⁶ Бүх хүмүүс та нарын тухай сайнаар ярих цагт та нар золгүй еэ! Учир нь тэдний эцэг өвгөд хуурамч эш үзүүлэгчдэд ч тэгж хандсан юм.

²⁷ Харин сонсогч хүмүүст Би хэлж байна. Дайснаа хайрла, та нарыг үзэн яддаг хүмүүст сайныг үйлд.

²⁸ Та нарыг хараадаг хүмүүсийг ерөө, та нартай буруугаар харьцдаг хүмүүсийн төлөө залбир. ²⁹ Хацрыг чинь алгасан хүнд нөгөө хацраа тавьж өг. Дээлийг чинь булаан авсан хүнээс цамцаа бүү харамла. ³⁰ Гуйсан хүн бүрд өг, юмыг чинь авсан хүнээс буцааж бүү нэх.

³¹ Та нар хүмүүсийг өөрсөддөө хэрхэн хандаасай гэж хүснэ, тэдэнд мөн түүнчлэн ханд. ³² Хэрэв та нар өөрсдийг чинь хайрладаг хүмүүсийг хайрлавал, та нарт юун талархал байх билээ? Учир нь нүгэлтнүүд хүртэл өөрсдийг нь хайрладаг хүмүүсийг хайрладаг шүү дээ. ³³ Хэрэв та нар өөрт чинь сайныг үйлддэг хүмүүст сайныг үйлдвэл та нарт юун талархал байх билээ? Учир нь нүгэлтнүүд хүртэл мөн л үйлддэг шүү дээ. ³⁴ Хэрэв та нар эргүүлэн авна гэсэн хүмүүстээ зээл өгөх аваас та нарт юун талархал байх билээ? Учир нь нүгэлтнүүд хүртэл өгснийхөө чинээг эргүүлэн авахын тулд нүгэлтнүүддээ зээл өгдөг. ³⁵ Харин та нар дайснуудаа хайрла, сайныг үйлд, хариу харж бүү зээлдүүл. Тэгвэл шагнал тань агуу байх бөгөөд та нар Хамгийн Дээд Нэгэний хөвгүүд байх болно. Учир нь Тэр Өөрөө үл талархагсдад болоод бузар хүмүүст ч нигүүлсэнгүй ханддаг юм. ³⁶ Та нарын Эцэг өршөөнгүй. Түүнчлэн өршөөнгүй байгтун. ³⁷ Шүүгдэхгүйн тулд бусдыг бүү шүү. Яллагдахгүйн тулд бусдыг бүү ялла. Уучлагтун, тэгвэл та нар ч мөн уучлагдана. ³⁸ Өгөгтүн, тэгвэл чамд өгөгдөх болно. Тэгэхдээ шахагдсан, чигжсэн мөн бялхсан хэмжээтэйгээр хормой дээр чинь асгарах болно. Учир нь өөрсдийнхөө хэмжүүрийн жишгээр та нар хариуд нь хэмжигдэх болно гэлээ. ³⁹ Тэр мөн тэдэнд сургаалт зүйрлэлээр

—Сохор нь сохроо газарчилж чадна гэж үү? Хоёулаа нүхэнд унах биш үү?

⁴⁰ Шавь нь багшийнхаа дээр байдаггүй. Харин бүрэн суралцсаныхаа дараа хүн бүр багш шигээ болно. ⁴¹ Өөрийн нүдэн дэх дүнзээ ажиглаагүй атлаа юунд чи ах дүүгийнхээ нүдэн дэх үртсийг харна вэ? ⁴² Эсвэл чи нүдэндээ байх дүнзийг мэдээгүй атлаа ах дүүдээ "Ах минь, би нүдэнд чинь байгаа үртсийг аваадхая" гэж яаж хэлж чадна вэ? Хоёр нүүртэн чи эхлээд өөрийн нүдэн дэх дүнзийг авч хая. Дараа нь чи ах дүүгийнхээ нүдэн дэх үртсийг авахдаа сайн харна шүү дээ. ⁴³ Учир нь муу үр жимс ургуулдаг сайн мод гэж байхгүй, түүнчлэн сайн үр жимс ургуулдаг муу мод гэж байхгүй.

⁴⁴Аливаа мод үр жимсээрээ танигддаг. Хүмүүс үүргэнээс инжрийг түүдэггүй шүү дээ. Мөн өргөст бутнаас усан үзэм түүхгүй. ⁴⁵Сайн хүн зүрхнийхээ үнэт баялгаас сайныг гаргадаг. Хорон муу нэгэн хорон муу баялгаасаа мууг гаргадаг аж. Учир нь зүрх нь юугаар дүүрснийг ам нь ярьдаг.

⁴⁶Та нар юунд Намайг "Эзэн, Эзэн" гэж дууддаг хэрнээ Миний айлдсаныг хийдэггүй юм бэ? ⁴⁷Над уруу ирж, үгийг минь сонсоод түүнийхээ дагуу үйлдэгч аливаа хүн хэнтэй адил болохыг та нарт Би харууля. ⁴⁸Тийм хүн нь барьж буй байшингийнхаа суурийг газраа гүн ухаад хадан дээр суурилуулсан нэгэнтэй адил юм. Үер бууж гол халин байшинг нүдсэн боловч хөдөлгөж чадсангүй. Юу гэвэл байшин бат бөх баригдсан ажээ. ⁴⁹Харин сонсоод, үүнийхээ дагуу үйлддэггүй нэг нь газар дээр суурь тавилгүй байшин барьсан хүнтэй адил юм. Гол үерлэж байшинг дайрахад тэр дороо нурав. Тэр байшингийн сүйрэл үлэмж болов гэж сургалаа.

[7]

¹Тэр хүмүүст сонсгосон яриа хөөрөөгөө өндөрлөж, Капернаум уруу явав. ²Нэгэн зуутын даргын ихэд үнэлдэг боол нь өвдөөд үхлүүт байжээ. ³Тэр Есүсийн тухай сонсоод, Түүнийг ирж, боолын маань амийг авраач хэмээн гуйлгахаар иудейчүүдийн ахлагчдаас хэдэн хүнийг Түүн уруу явуулав. ⁴Тэд Есүс дээр хүрч ирээд, Түүнээс хичээнгүйлэн гуйн

—Тэр Танаас үүнийг гуйх зохистой нэгэн. ⁵Тэр хүн манай үндэстнийг хайрладаг. Бидэнд синагог барьж өгсөн хүн бол тэр юм гэжээ. ⁶Есүс тэдний хамт замд гарав. Тэгээд Түүнийг гэрээс нь холгүйхэн болох үед зуутын дарга андуудаа илгээн,

—Эзэн, Та Өөрийгөө цаашаа бүү чилээ. Учир нь Таныг дээвэр дороо оруулах зохистой хүн би биш. ⁷Иймээс би өөрийгөө ч Тан уруу очих нь зохисгүй хэмээн үзэв. Харин Та зөвхөн үгээ айлдаач, тэгвэл боол маань эдгэнэ. ⁸Учир нь би ч мөн эрх мэдлийн дор байдаг хүн. Миний доор цэргүүд бий. Би нэгэнд нь "Яв" гэхэд тэр явж, нөгөөд нь "Ир" гэхэд тэр ирдэг. Боолдоо "Үүнийг хий" гэхэд тэр хийдэг гэж Түүнд хэлүүлжээ. ⁹Есүс үүнийг сонсоод ихэд гайхан, Өөрийг нь дагаж явсан олонд хандан

—Та нарт Би хэлье. Ийм агуу итгэлийг Би Израильд хүртэл хараагүй шүү гэлээ. ¹⁰Тийнхүү явуулсан хүмүүс нь буцаж ирээд мөнөөх боол эрүүл болсныг олж харав.

¹¹ Үүний дараа удалгүй Есүс Найн хэмээх хот уруу явжээ. Шавь нар нь, мөн үй олон хүн Түүнийг дагалдан явлаа. ¹²Түүнийг хотын хаалганд ойртон ирэх үед хүмүүс нэг үхсэн хүнийг аваад гарч явав. Тэр нь бэлэвсэн эмэгтэйн ганц хүү байсан бөгөөд хотынхноос нилээд олон хүн тэр эмэгтэйн хамт байв. ¹³Эзэн түүнийг хараад ихэд өрөвдөн түүнд

—Бүү уйл гэв. ¹⁴Тэр очоод авсанд гараа хүргэтэл өргөөд явж байсан хүмүүс зогслоо. Тэгээд Есүс

—Би чамд хэлж байна. Залуу минь, бос! гэхэд ¹⁵үхсэн хүн босоод ярьж эхлэв. Ингээд Есүс түүнийг эхэд нь эргүүлэн өгөв. ¹⁶Тэд бүгдээрээ айдаст автаж, Бурханыг алдаршуулж эхлэн

—Бидний дунд агуу эш үзүүлэгч гарч ирлээ, мөн

—Бурхан Өөрийн ард түмэн дээр ирлээ гэгцгээж байлаа. ¹⁷Түүний тухай энэхүү зар бүх Иудей даяар болоод хавийн бүх нутгаар тархлаа.

¹⁸Шавь нар нь Иоханд энэ бүхний тухай мэдүүлжээ. ¹⁹Иохан шавь нараасаа хоёрыг нь дуудаж,

—Та ирэх ёстой Нэгэн мөн үү, эсвэл бид өөр нэгнийг хүлээх үү? гэж асуулгахаар Эзэн уруу илгээв. ²⁰Тэд Есүс дээр ирээд,

—Баптисм хүртээгч Иохан биднийг Тань уруу илгээж "Та ирэх ёстой Нэгэн мөн үү, эсвэл бид өөр нэгнийг хүлээх үү?" гэж асуулгаж байна гэжээ.

²¹Яг тэр үед Есүс олон хүмүүсийг өвчин эмгэгээс нь ангижруулж, бузар сүнснийг нь зайлуулж байлаа. Сохорсон олон хүнд Тэр хараа оруулжээ. ²²Тэр тэдэнд

—Та нар явж, Иоханд юу харж, сонссоноо хэл. Сохор нь хараа орж, доголон нь алхаж, уяман нь цэвэршиж, дүлий нь сонсож, үхэгсэд нь амилж, ядуу нэгэнд нь сайн мэдээ тунхаглагдав. ²³Надаас болж бүдрээгүй нэг нь ерөөлтэй еэ! гэв. ²⁴Иоханы элч нар явмагц, Тэр хурсан олонд Иоханы тухай ярьж эхлэв.

—Та нар юу харах гэж цөл уруу очсон бэ? Салхинд найгах зэгсийг үү? ²⁵Тэгвэл та нар юу харах гэж очив? Хээнцэр хувцасласан хүнийг үү? Үзэгтүн, хээнцэр гоёмсгоор хувцаслаж, баян тансаг амьдрагчид нь хаадын ордонд байдаг. ²⁶Тэгвэл та нар юу харах гэж явсан юм бэ? Эш үзүүлэгчийг үү? Тийм ээ, Би та нарт хэлье. Эш үзүүлэгчээс ч илүү нэгнийг юм. ²⁷Түүний тухай

"Харагтун, Би Чиний өмнө элчээ илгээнэ.

Тэр элч Чиний өмнөх замыг чинь бэлтгэнэ"

гэж бичигдсэн юм. ²⁸Эмэгтэйгээс төрөгсдийн дунд Иоханаас илүү агуу нэгэн байхгүй. Харин Бурханы хаанчлалын хамгийн бага нэгэн ч түүнээс агуу билээ гэж айлдав. ²⁹Тийнхүү Иоханы баптисмаар баптисм хүртсэн бүх хүмүүс, татвар хураагчид үүнийг сонсоод Бурханы шударга байдлыг хүлээн зөвшөөрчээ. ³⁰Харин фарисайчууд болон хуульчид Иоханаар баптисм хүртээгүйгээрээ өөрсдийнх нь төлөөх Бурханы зорилгыг үл хэрэгсэв.

— ³¹Тэгвэл энэ үеийн хүмүүсийг би юутай зүйрлэх вэ? Тэд хэнтэй адил вэ? ³²Тэд зах дээр суугаад бие биенээ дуудан, "Бид та нарт зориулж лимбэдэхэд та нар бүжиглэсэнгүй. Бид та нарт гашуудлын дуу дуулахад та нар гашуудан уйлсангүй" гэх хүүхдүүдтэй адил юм. ³³Учир нь баптисм хүртээгч Иохан ирээд, талх идэж, дарс уухгүй байхад нь та нар "Түүнд чөтгөр шүгэлсэн байна" гэдэг. ³⁴Хүний Хүү ирээд, идэж уутал та нар "Харцгаа, ховдог, архичин, татвар хураагч болон нүгэлтнүүдийн анд нөхөр" гэцгээдэг. ³⁵Гэсэн хэдий ч мэргэн ухаан нь бүх хүүхдүүдээрээ зөвтгөгддөг гэв.

³⁶Фарисайчуудын нэг нь Түүнээс өөртэй нь хамт зоог барихыг хүсжээ. Есүс мөнөөх фарисай хүний гэрт орж тухлан суув. ³⁷Үзэгтүн, тэр хотод нэгэн нүгэлт эмэгтэй байжээ. Тэр эмэгтэй Есүсийг фарисай хүний гэрт тухлан байгааг дуулаад, гөлтгөнөн савтай үнэт тос авчирж, ³⁸Түүний хөлд, ард талд нь зогсоод, уйлж нулимсаараа хөлийг нь норгож үсээрээ арчаад, хөлийг нь үнсэж, үнэт тосоороо тослов. ³⁹Есүсийг урьсан фарисай хүн үүнийг хараад,

—Хэрэв энэ хүн эш үзүүлэгч мөн байсан юм бол Түүнд гар хүрч буй энэ эмэгтэй хэн болохыг, түүний нүгэлт хүн болохыг нь мэдэх учиртайсан хэмээн дотроо бодсонд, ⁴⁰Есүс хариуд нь

—Симон оо, Надад чамд хэлэх юм байна гэв. Тэгтэл Симон

—Багш аа, түүнийгээ хэлээч гэжээ.

— ⁴¹Нэгэн мөнгө зээлдүүлэгчид хоёр хүн өртэй байжээ. Нэг нь таван зуу, нөгөө нь тавин денарын өртэй байв. ⁴²Тэд төлөх чадваргүй тул өнөөх хүн тэднийг хоёуланг нь өрнөөс хэлтрүүлжээ. Тэгвэл тэдний хэн нь түүнийг илүү хайрлах бол? гэхэд нь, ⁴³Симон

—Илүү өгөөмрөөр хэлтрүүлэгдсэн нь гэж би бодож байна гэсэнд Есүс түүнд

—Чи зөв шүүлээ гээд, ⁴⁴тэр эмэгтэй уруу эргэж, Симонд

—Чи энэ эмэгтэйг харж байна уу? Намайг гэрт чинь орж ирэхэд чи Надад хөл угаах ус ч өгөөгүй, харин энэ эмэгтэй Миний хөлийг нулимсаараа норгоод үсээрээ арчлаа. ⁴⁵Чи Намайг үнсээгүй. Харин энэ эмэгтэй Намайг энд байх мөчөөс эхлээд хөлийг минь үнссээр байна. ⁴⁶Чи Миний толгойг тосоор тослоогүй. Харин тэр үнэт тосоор хөлийг минь тослов. ⁴⁷Тийм учраас Би чамд хэлье. Түүний олон нүгэл уучлагдсан. Учир нь тэр ихэд хайрласан. Харин багахан шигээр уучлагдсан нэг нь бага хайрладаг гээд, ⁴⁸эмэгтэйд

—Нүгэл чинь уучлагдсан гэлээ. ⁴⁹Түүний хамт тухлан сууж байсан хүмүүс хоорондоо

—Нүглүүдийг хүртэл уучилдаг энэ хүн хэн гээч вэ? гэлцлээ. ⁵⁰Есүс тэр эмэгтэйд хандаж

—Итгэл чинь чамайг аварлаа. Амар тайван яв даа гэж айлдав.

[8]

¹Үүний дараа удалгүй Есүс нэг хот, суурингаас нөгөөд хүрч, Бурханы хаанчлалыг тунхаглаж, дэлгэрүүлж байв. Арван хоёр нь Түүнтэй хамт байлаа. ²Мөн өвчин болоод бузар сүнснүүдээс салсан зарим эмэгтэйчүүд, тухайлбал долоон чөтгөрөөс салсан Магдалын эмэгтэй гэгддэг Мариа, ³Херодын нярав болох Хузагийн эхнэр Иоанна, мөн Сузанна болон өөрсдийнхөө өмч хөрөнгөөрөө тус нэмэр болж байсан өөр олон хүмүүс байлаа.

⁴Үй олон хүн хот болгоноос ирж Түүн уруу хуран цуглах үед Тэр сургаалт зүйрлэлээр ингэж ярив.

— ⁵Тариачин үр суулгахаар гарчээ. Түүнийг үрээ цацахад зарим нь зам хавиар унав. Тэгээд хүмүүсийн хөлд гишгэгджээ. Огторгуйн шувууд тэдгээрийг идчихэв. ⁶Зарим үр нь чулуурхаг хөрсөнд унав. Тэнд нь чийггүй тул соёолоод л хатчихав. ⁷Зарим үр нь хогийн ургамлын дунд унав. Хогийн ургамал буудайн үртэй зэрэг ургаж, тэднийг барьчихаж. ⁸Зарим үр нь сайн хөрсөнд унаж, ургаад, зуу дахин илүү ургац өгчээ гэв. Тэр эдгээрийг айлдаад,

—Сонсох чихтэй нь сонсогтун гэв.

⁹Шавь нар нь энэ сургаалт зүйрлэл нь ямар утгатай болохыг Түүнээс асуухад ¹⁰Тэр

—Бурханы хаанчлалын нууцуудыг мэдэх нь та нарт өгөгдсөн юм. Харин харавч тэд харахгүй, сонсовч ойлгохгүйн тулд бусдад нь сургаалт

зүйрлэлээр ярьдаг. ¹¹Энэхүү сургаалт зүйрлэл нь ийм юм. Үр нь Бурханы үг. ¹²Зам хавиар унагсад нь сонссон хүмүүс бөгөөд тэд итгэн аврагдахгүйн тулд диавол ирж, тэдний зүрхнээс үгийг зайлуулдаг. ¹³Чулуурхаг хөрсөн дээр унагсад нь сонсоод, үгийг баярлан хүлээж авдаг. Харин тэдгээр нь бат үндэсгүй ажээ. Тэд хэсэг хугацаанд итгээд, сорилтын үед унадаг билээ. ¹⁴Хогийн ургамал дунд унасан үр нь сонссон хүмүүс бөгөөд тэд замдаа зовнил, эд баялаг, өнөөгийн амьдралын тааламжид автах зэрэгт баригдагсад юм. Тэдний үр жимс боловсрохгүй. ¹⁵Сайн хөрсөн дээр унасан үр нь үгийг сонсоод шударга, зөв сэтгэл зүрхэндээ нандигнаж, тэвчээртэйгээр үр жимсээ өгөгчид юм.

¹⁶Хэн ч дэнлүү асаасныхаа дараа дээр нь сав хөмрөн тавьдаггүй, эсвэл дэнлүүгээ орон дор тавьдаггүй. Харин орж ирэгсдэд гэрэл үзүүлэхийн тул дэнлүүний суурин дээр тавьдаг. ¹⁷Учир нь илчлэгдэхгүй байхаар далдлагдсан юм гэж үгүй бөгөөд мэдэгдэж илрүүлэгдэхгүй байхаар нууцлагдсан юм гэж байхгүй билээ. ¹⁸Иймээс та нар яаж сонсож байгаагаа анхаарагтун. Учир нь хэнд байна, түүнд ихээр өгөгдөнө. Хэнд байхгүй байна, түүнээс байгаа гэж санагдсан нь хүртэл авагдана гэв.

¹⁹Тэгтэл эх, дүү нар нь Түүн уруу ирэв. Маш олон хүн байсан учир тэд Түүн уруу очиж чадаагүй тул ²⁰Түүнд

—Эх, дүү нар тань гадаа зогсож байна. Тантай уулзах гэнэ гэж хэлүүлэв.

²¹Харин Есүс тэдэнд

—Бурханы үгийг сонсоод, түүнийг биелүүлэгчид нь Миний эх, Миний дүү нар мөн гэжээ.

²²Тэдгээр өдрүүдийн нэгэнд ийм хэрэг болов. Есүс шавь нартайгаа завинд суугаад, тэдэнд

—Нуурын нөгөө эрэг уруу явцгаая гэв. ²³Тэднийг сэлүүрдэн байхад Тэр унтжээ. Гэтэл нуурт хүчтэй салхи үүсэж, тэд усанд автагдаж, аюул нүүрлэв.

²⁴Тэд Түүн уруу очиж сэрээгээд,

—Эзэн минь, Эзэн минь, бид сүйрч байна гэхэд Тэр босож, салхи ба оволзох давалгааг зэмлэхэд, салхи намдаж, нам гүм болов. ²⁵Тэр шавь нартаа

—Итгэл чинь хаана байна? гэхэд тэдний айх гайхах нь зэрэгцэж, нэг нэгэндээ

—Салхи, усанд хүртэл тушаахад тэд захирагдаж байдаг энэ ер нь хэн бэ? гэцгээж байлаа.

²⁶Тэд Галилын эсрэг талд орших Герас хэмээх газар хүрч ирэв. ²⁷Есүс эрэг дээр гартал, чөтгөрт эзэмдүүлсэн нэгэн хүн хотоос гарч Түүнтэй учрав. Тэр хүн удаан хугацааны турш хувцас хунаргүй байж, орон байранд бус, харин булшны агуйд орогнодог байв. ²⁸Мөнөөх хүн Есүсийг хараад хашхиран, өмнө нь унаж чанга дуугаар

—Хамгийн Дээд Бурханы Хүү Есүс ээ, Танд би ямар хамаатай билээ? Танаас гуйя. Намайг бүү зовоогооч! гэжээ. ²⁹Учир нь Есүс бузар сүнснүүдийг тэр хүнээс гарахыг тушаасан байж. Бузар сүнс түүнийг олон удаа эзэмдсэн тул тэр хүн гинжлэгдэж, дөнгөлөгдөөд харуулын хяналтан дор байсан авч дөнгөө тастан хаяад чөтгөрөөр хөтлүүлэн цөл уруу явдаг байлаа. ³⁰Есүс түүнээс

—Нэр чинь хэн бэ? гэж асуухад тэр

—Легион гэв. Учир нь түүнд олон чөтгөр шүгэлсэн байжээ. ³¹Чөтгөрүүд өөрсдийг нь ёроолгүй гүн уруу зайл хэмээн бүү тушаагаач гэж Түүнээс гуйж байлаа. ³²Тэнд ууланд гахайн олон сүрэг идээшилж байжээ. Чөтгөрүүд өөрсдийг нь гахайнд оруулаач гэж гуйсанд Тэр зөвшөөрөв. ³³Чөтгөрүүд хүнээс гарч гахайнуудад шүглэхэд гахайн сүрэг эгц эргээс нуурт унан живцгээжээ. ³⁴Юу болсныг гахайчид хараад гүйн одож, үүний тухай хот хөдөөгүй зар түгээв. ³⁵Хүмүүс юу болсныг үзэхээр ирж, Есүс уруу очиход чөтгөрөөс салсан өнөөх хүн хувцаслачихсан, эрүүл саруул болоод, Есүсийн хөлд сууж байхыг олж хараад сүрдэцгээв. ³⁶Үүнийг харсан хүмүүс чөтгөрт эзэмдүүлсэн хүн хэрхэн эдгэрснийг тэдэнд мэдэгджээ. ³⁷Тэр хавийн болоод Герас нутгийн бүх хүмүүс тэндээс явахыг Түүнээс гуйв. Учир нь тэд үлэмжийн их айдаст автсан байлаа. Есүс завин дээрээ гарч, буцан явжээ. ³⁸Харин чөтгөрүүдээс салсан мөнөөх хүн Түүнтэй хамт байхыг гуйсан авч Есүс түүнийг явуулж,

— ³⁹Гэртээ харь, Бурхан чамд ямар агуу зүйл хийж өгснийг ярь гэж айлджээ. Тэгээд тэр хүн Есүс өөрт нь ямар агуу зүйл хийж өгснийг хот даяар тунхагласаар явж одлоо.

⁴⁰Буцаж ирэхэд нь олон түмэн Есүсийг угтан авав. Учир нь тэд бүгд Түүнийг хүлээж байсан билээ. ⁴¹Үзэгтүн, синагогийн ахлагч Иайр гэгч хүн тэнд байсан бөгөөд Есүсийн хөлд унаж, гэртээ очихыг Түүнээс гуйжээ. ⁴²Учир нь Иайр арван хоёр настай ганц охинтой байсан бөгөөд тэр нь үхлүүт байв. Есүсийг явахад цугласан олон Түүнийг бүчин шахаж байлаа.

⁴³Нэгэн эмэгтэй арван хоёр жилийн турш цус алддаг өвчтэй байсан бөгөөд хэн ч түүнийг эдгээж чадаагүй ажээ. ⁴⁴Тэр эмэгтэй Есүсийн ард очиж, хувцасных нь хормойд гар хүртэл тэр даруй цус алдах нь зогсов.

⁴⁵Есүс

—Хэн Надад хүрэв? гэхэд бүгд л үүнийг үгүйсгэв. Петр Түүнд

—Эзэнтэн, энэ олон хүн Таныг бүчин, шахаж байна шүү дээ гэж хэлэхэд

⁴⁶харин Есүс

—Хэн нэг нь Надад хүрсэн. Учир нь Надаас хүч гарахыг Би мэдэрсэн гэжээ. ⁴⁷Өнөөх эмэгтэй анзаарагдахгүй өнгөрөөгүйгээ мэдээд, айн чичирсээр ирж Түүний өмнө унаж, ямар шалтгаанаар Түүнд хүрсэн хийгээд

хэрхэн тэр даруй эдгэрснээ бүх хүмүүсийн өмнө ярилаа. ⁴⁸Есүс түүнд

—Охин минь, итгэл чинь чамайг эрүүл болголоо. Амар тайван яв даа гэв.

⁴⁹Түүнийг ийн айлдаж байтал синагогийн ахлагчийн гэрээс нэг нь ирж,

—Охин чинь үхсэн. Та цаашид Багшид бүү төвөг уд гэж хэлэв. ⁵⁰Харин Есүс үүнийг сонсоод, Иайрт

—Бүү ай, зөвхөн итгэ. Тэр зүгээр болно гэлээ. ⁵¹Тэр гэрт нь ирээд, Петр, Иохан, Иаков болон охины эцэг эхээс өөр хэнийг ч орохыг зөвшөөрсөнгүй.

⁵²Бүгд л уйлан хайлж, охины хойноос гашуудан байлаа. Харин Есүс

—Уйлахаа боль. Охин үхээгүй, харин унтаж байна хэмээсэнд ⁵³охин үхсэнийг мэдэж байсан тэд Түүнийг тохуурхан инээлдэж эхлэв. ⁵⁴Гэсэн хэдий ч Тэр охины гараас барьж,

—Охин минь, бос гэж дуудсанд ⁵⁵түүний сүнс эргэн ирж, охин тэр даруй босов. Тэгээд Есүс, охинд идэх юм өг гэжээ. ⁵⁶Охины эцэг эх нь гайхсан байлаа. Харин Есүс тэдэнд болсон явдлын тухай хэнд ч ярьж болохгүйг сануулав.

[9]

¹Есүс арван хоёроо хамтад нь дуудаад өвчнийг эдгээх, бүх чөтгөрийг зайлуулах эрх мэдэл, хүчийг тэдэнд өгчээ. ²Бурханы хаанчлалыг тунхаглуулахын тулд, мөн өвчтэй хүмүүсийг эдгээлгэхийн тулд Тэр тэднийг илгээв. ³Тэр тэдэнд

—Замдаа юу ч бүү авч яв. Таяг, богц, талх, мөнгө ч авч болохгүй. Хоёр цамц ч авч болохгүй. ⁴Та нар ямар ч айлд орно, явтлаа тэндээ бай. ⁵Та нарыг хүлээн авахгүй хүмүүсийн хувьд, хотоос нь гарч явахдаа тэдний эсрэг гэрчлэл болгон хөлийнхөө тоосыг сэгсрэн унага гэжээ. ⁶Тэндээс тэд

суурингуудаар явж эхлэн, сайн мэдээг дэлгэрүүлэн, хаа сайгүй эдгээж байлаа.

⁷Захирагч Херод болж байгаа бүхнийг сонсоод, бүр алмайрч орхижээ. Юу гэвэл зарим нь Иохан үхэгсдээс амилсан гэж, ⁸зарим нь Елиа үзэгдсэн ч гэж, зарим нь эртний эш үзүүлэгчдээс нэг нь амилсан гэж ярьж байжээ.

⁹Херод

—Би өөрөө Иоханыг цаазлуулсан. Тэгвэл өөрийнх нь талаар надад иймэрхүү зүйл сонсогдоод байгаа тэр хүн хэн юм бэ? гэв. Тэр Түүнийг харахыг эрмэлзэж байлаа.

¹⁰Элч нар эргэж ирээд, өөрсдийн хийсэн бүхнээ Түүнд тайлагнав. Тэгээд Тэр тэднийг дагуулан хэдүүлхнээ Бетсайд хэмээх хотыг зүглэн явлаа. ¹¹Гэвч олон түмэн үүнийг нь мэдээд, Түүнийг дагажээ. Тэр тэднийг угтан авч, Бурханы хаанчлалын тухай тэдэнд яриад, эдгээлт хэрэгтэй хүмүүсийг нь эдгээв. ¹²Өдөр хэвийх үед арван хоёр нь Түүн уруу ирж,

—Хурсан олныг энэ хавийн суурингууд уруу явуулъя. Тэд тэнд очиж хоноглох газар, унд хоол олог. Учир нь бид энд эзгүй зэлүүд газар байна шүү дээ гэв. ¹³Харин Тэр тэдэнд

—Та нар тэдэнд идэх юм өг гэхэд тэд

—Бид явж, энэ бүх хүмүүст зориулан идэх хоол хүнс худалдаж авахгүй л бол, бидэнд таван талх, хоёр загаснаас илүү юм алга гэжээ. ¹⁴(Тэнд таван мянгаад эрчүүд байсан юм) Тэр шавь нартаа

—Тэднийг тавь тавиар нь бүлэглэн суулга гэв. ¹⁵Тэд ч бүгдийг тэгж суулгажээ. ¹⁶Есүс таван талх, хоёр загасыг авч, тэнгэр өөд хараад, ерөөн талх загасаа хувааж, олон түмэнд тараан өгүүлэхээр шавь нартаа өгөв. ¹⁷Тэд бүгд идэж цадав. Хүмүүсийн орхисон хэлтэрхийнүүдийг цуглуулахад арван хоёр сагс дүүрчээ.

¹⁸Нэгэн удаа Тэр ганцаараа залбирч байжээ. Шавь нар нь ч Түүнтэй цуг байв. Тэр тэднээс

—Хүмүүс Намайг хэн гэж ярьж байна? гэж асуухад ¹⁹тэд

—Зарим нь баптисм хүртээгч Иохан гэдэг. Зарим нь Елиа, харин өөр бусад нь эртний нэгэн эш үзүүлэгч дахин амилсан гэдэг гэв.

— ²⁰Харин та нар Намайг хэн гэж ярьдаг вэ? гэхэд Петр

—Бурханы Христ гэжээ. ²¹Харин Есүс тэдэнд энэ тухай хэнд ч хэлж болохгүйг анхааруулаад,

— ²²Хүний Хүү олон зовлон эдэлж, ахлагчид, ахлах тахилч нар болон хуулийн багш нарт ад үзэгдэж, алуулна. Тэгээд гурав дахь өдрөө амилна гэв.

²³Тэр тэдэнд бүгдэд нь хандаж

—Хэрэв хэн нэгэн Миний араас явахыг хүсвэл, тэр хүн өөрийгөө үгүйсгэж, өдөр бүр загалмайгаа үүрч Намайг дага. ²⁴Учир нь хэн амиа аврахыг хүснэ, тэр нь амиа алдах болно. Харин хэн Миний төлөө амиа алдана, тэр нь амиа аварна. ²⁵Хэрэв хүн бүх дэлхийг олж авсан ч амиа алдвал юуны ашиг байх билээ? ²⁶Хэн Надаас болон Миний үгсээс ичнэ, Хүний Хүү Эцгийн болон Өөрийн, мөн ариун тэнгэр элч нарын суу алдраар ирэхдээ түүнээс ичих болно. ²⁷Гэвч Би та нарт үнэнээр хэлье, энд зогсож байгаа хүмүүсээс зарим нь Бурханы хаанчлалыг харах хүртлээ үхлийг үл амсана гэж айлдав.

²⁸Ийнхүү айлдсанаас хойш найм хоногийн дараа Тэр Петр, Иохан, Иаков нарыг дагуулан залбирахаар уул өөд гарлаа. ²⁹Түүнийг залбирч байхад нүүрнийх нь төрх өөрчлөгдөж, хувцас нь цагаан өнгөтэй болж, гялалзаж байжээ. ³⁰Үзэгтүн, хоёр хүн Түүнтэй ярилцаж байсан бөгөөд тэд Мосе, Елиа нар байв. ³¹Тэд цог жавхлантайгаар үзэгдэж, Иерусалимд гүйцээгдэх Түүний үхлийн тухай ярьж байлаа. ³²Петр болон түүний нөхөд нойрондоо дийлдсэн байсан хэдий ч бүрэн сэргэж, Түүний цог жавхланг, Түүнтэй хамт зогсох хоёр хүнийг ч бас харав. ³³Тэднийг Есүсээс холдон явахад, Петр Есүст

—Эзэнтэн, энд байх нь бидэнд сайн байна. Бид гурван цацар, нэгийг нь Танд, нэгийг нь Мосед, нэгийг нь Елиад барьж өгье гэв. Тэр юу ярьж байгаагаа ч ойлгоогүй байлаа. ³⁴Түүнийг ийнхүү хэлж байтал үүл гаран тэднийг бүрхэж эхэллээ. Тэд үүлэн дотор байхдаа ихэд айжээ. ³⁵Тэгээд үүлнээс

—Энэ бол Миний Хүү, Миний сонгосон Нэгэн мөн. Түүнийг сонсогтун гэх дуу гарав. ³⁶Тийнхүү дуу гарсны дараа Есүс ганцаараа байж байлаа. Тэд юу харснаа тэр өдрүүдэд хэнд ч хэлсэнгүй, чив чимээгүй байлаа.

³⁷Маргааш нь тэднийг уулаас буун ирэхэд үй олон хүн Түүнийг тосон авав. ³⁸Үзэгтүн, хурсан олны дундаас нэгэн хүн

—Багш аа, хүүг маань үзээч гэж би Танаас гуйж байна. Учир нь тэр миний ганц хүү юм. ³⁹Хар л даа. Сүнс хүүг минь эзэмддэг. Тэр минь гэнэт орилон чарлаж, амнаасаа хөөс сахроулж, тарчлан байж арайхийн түүнээс

салдаг. ⁴⁰Энэ сүнснийг зайлуулаач гэж би Таны шавь нараас гуйхад тэд чадсангүй гэхэд ⁴¹Есүс тэдэнд

—Итгэлгүй, завхарсан үеийнхээн, Би хэр удаан та нартай хамт байж, та нарыг тэвчих вэ? Хүүгээ энд аваад ир гэв. ⁴²Ойртон ирэх зуур нь чөтгөр түүнийг газар унагахад хүү татвалзаж гарав. Гэвч Есүс тэр бузар сүнснийг зэмлээд, хүүг эдгээж, эцэгт нь эргүүлэн өгөв. ⁴³Бурханы агууг бүгд бахдан байлаа.

Есүсийн үйлдсэн бүхнийг хүн бүр гайхаж байхад нь Тэр шавь нартаа

— ⁴⁴Хүний Хүү хүмүүсийн гарт тушаагдах гэж байна. Иймээс эдгээр үгсийг чихэндээ шингээ гэв. ⁴⁵Гэвч тэд хэлснийг нь ойлгосонгүй. Тэдэнд ойлгуулахгүйн тулд энэ үгс нь учир битүүлэг байжээ. Тэд Түүнээс хэлсэн үгийн тухай асуухаас ч эмээцгээв.

⁴⁶Хэн нь хамгийн агуу болох тухай маргаан шавь нарын дунд өрнөв. ⁴⁷Харин Есүс тэдний зүрхэн дэх бодол санааг мэдэн, нэгэн хүүхдийг авч дэргэдээ зогсоогоод,

— ⁴⁸Хэн энэ хүүхдийг Миний нэрээр хүлээн авна, тэр нь Намайг хүлээн авдаг. Хэн Намайг хүлээн авна, тэр нь Намайг илгээсэн Түүнийг хүлээн авдаг. Учир нь та нарын дундаас хамгийн өчүүхэн нь хамгийн агуу юм гэж тэдэнд хэлэв.

⁴⁹Иохан

—Эзэнтэн, Таны нэрээр чөтгөрүүдийг зайлуулж байгаа нэг хүнийг бид хараад түүнд саад хийв. Яагаад гэвэл тэр хүн бидэнтэй хамт дагадаггүй шүү дээ гэхэд нь ⁵⁰Есүс

—Түүнд бүү саад хий. Хэн та нарыг үл эсэргүүцнэ, тэр нь та нарын талд юм гэж айлдав.

⁵¹Түүний дээш аваачигдах өдрүүд ойртож байсан үед Есүс шийдвэртэйгээр Иерусалимыг зорьлоо. ⁵²Тэр Өөрийн өмнө элч нараа илгээв. Тэд явж, Түүний төлөөх бэлтгэлийг хангахаар самаричуудын сууринд очжээ. ⁵³Тэр Иерусалимыг зорин явж байсан тул тэндхийн хүмүүс Түүнийг хүлээн авсангүй. ⁵⁴Түүний шавь нар болох Иаков, Иохан нар үүнийг хараад, Түүнд

—Эзэн, тэднийг сөнөөхийн тул тэнгэрээс гал буугтун гэж бид тушаахыг Та хүсэхсэн болов уу? гэхэд ⁵⁵Тэр эргэн тэднийг зэмлэв.

[—Та нар ямар сүнснээс байгаагаа мэдэхгүй. ⁵⁶Учир нь Хүний Хүү хүмүүсийн амийг хөнөөхийн тулд биш, харин аврахаар ирсэн гэжээ.] Тэгээд тэд өөр суурин уруу явцгаав.

⁵⁷Тэднийг замд явж байтал хэн нэг нь Түүнд
 —Би Таныг хаа ч явсан дагая гэв. ⁵⁸Есүс түүнд
 —Үнэгэнд нүх, тэнгэрийн шувуудад үүр бий. Харин Хүний Хүүд толгой
 хоргодох ч газар байхгүй гээд ⁵⁹өөр нэгэнд
 —Намайг дага гэхэд тэр хүн
 —Эхлээд явж, эцгээ оршуулахыг надад зөвшөөрөөч гэжээ. ⁶⁰Гэтэл Есүс
 —Үхэгсдийг үхэгсдээр нь оршуулуул. Харин чи явж, Бурханы
 хаанчлалыг газар бүр тунхагла гэв. ⁶¹Бас өөр нэг нь Түүнд
 —Эзэн, би Таныг дагана. Эхлээд гэрийнхэнтэйгээ салах ёс гүйцэтгэхийг
 Та зөвшөөрөөч гэхэд ⁶²харин Есүс
 —Анжсан дээр гар тавьсан атлаа арагшаа харагч хэн боловч Бурханы
 хаанчлалд үл тэнцэнэ гэж айлджээ.

[10]

¹Дараа нь Эзэн өөр далан хүнийг томилж, тэднийг Өөрийн очихоор яваа хот, газар бүрд хоёр хоёроор нь Өөрийнхөө өмнө илгээв. ²Тэр тэдэнд ийн айлдаж байлаа.

—Ургац арвин, харин ажилчид нь цөөн байна. Тиймээс ургацыг нь хураах ажилчдыг илгээхийг ургацын Эзэнээс гуйцгаа. ³Замаараа л яв. Харагтун, Би та нарыг сүрэг чонон дундах хурга мэт илгээнэ. ⁴Хэтэвч, богц, гутал ч бүү ав. Замдаа хэнтэй ч бүү мэндэл. ⁵Ямар ч айлд орсон, эхлээд "Энэ айлд амар тайван байх болтугай" гэж хэл. ⁶Хэрэв амар тайвны хүн тэнд байвал, амар тайван тань түүн дээр орших болно. Хэрэв үгүй бол, тэр нь та нарт буцаж ирнэ. ⁷Тэдний чамд өгснийг нь идэж уун, тэр айлдаа л бай. Учир нь ажилчид хөлсөө авах нь зохистой бус уу. Айлаас айлд бүү дамж. ⁸Ямар ч хотод та нар очсон, хэрэв та нарыг тэд хүлээн авбал, өмнө чинь юу ч тавьсан, түүнийг ид. ⁹Тэнд өвчтэй хүмүүсийг нь эдгээ. Тэдэнд "Бурханы хаанчлал та нарт ойрхон байна" гэж хэлэгтүн. ¹⁰Харин ямар ч хотод очсон, хэрэв тэд та нарыг хүлээн авахгүй байвал, гудамжинд гараад, ¹¹"Бидний хөлд наалдсан хотын чинь тоосыг та нарыг эсэргүүцэн гөвлөө. Харин Бурханы хаанчлал ойрхон байгааг сайн мэдтүгэй" гэж хэл. ¹²Би та нарт хэлье, тэрхүү өдөр Содом нь тэр хотоос илүү хүлцмээр байх болно. ¹³Хоразин аа, чи золгүй еэ! Бетсайд аа, чи золгүй еэ! Хэрэв та нарын дотор үйлдсэн гайхамшгууд нь Тир хийгээд Сидонд үйлдэгдсэн бол, тэд хэдийнээ таараа нөмрөн үнсэн дээр сууж гэмшсэн байхсан. ¹⁴Харин шүүлт болоход Тир, Сидон нь та нараас илүү

хүлцмээр байх болно. ¹⁵Капернаум аа, чи тэнгэрт тултлаа өргөмжлөгдөх үү? Чи Үхэгсдийн оронд унагаагдах болно. ¹⁶Та нарыг сонсдог хүн Намайг сонсдог. Та нарыг үл хэрэгсдэг хүн Намайг үл хэрэгсдэг. Намайг үл хэрэгсдэг хүн Намайг илгээсэн Нэгэнийг үл хэрэгсэж байгаа юм гэлээ.

¹⁷Мөнөөх далан хүн баяртайгаар буцан ирж,
—Эзэн, чөтгөрүүд хүртэл Таны нэрээр бидний эрхшээлд орсон шүү хэмээхэд ¹⁸Тэр тэдэнд

—Би Сатаныг аянга адил тэнгэрээс буухыг нь харав. ¹⁹Харагтун, Би та нарт могой, хилэнцэт хорхойнуудад халдах, дайсны хамаг хүчээс дээгүүрх эрх мэдэл өгсөн. Та нарт юу ч хор учруулахгүй. ²⁰Гэсэн хэдий ч сүнснүүд эрхшээлд чинь орсон гэдэгт та нар бүү баярла, харин нэрс тань тэнгэрт бичигдсэн гэдэгт баярлагтун гэв.

²¹Тэр мөчид Есүс Ариун Сүнс дотор үлэмжээр баярлаж,
—Тэнгэр газрын Эзэн, Эцэг Таныгаа Би магтъя. Та эдгээр зүйлсийг мэргэн хүмүүс, ухаантнаас нуун далдалж, балчир хүүхдүүдэд илчилсэн билээ. Тийм ээ, Эцэг ээ, ингэх нь Таны мэлмийд тааламжтай байсан. ²²Бүх юмс Эцэгээр минь Надад өгөгдсөн. Эцэгээс минь өөр хэн ч Хүү хэн болохыг, Хүүгээс өөр хэн ч Эцэгийг хэн болохыг, мөн Хүү Өөрийгөө илчлэхийг хүссэн тэр нэгнээс өөр хэн нь ч үл мэднэ гээд ²³шавь нар уруугаа эргэн тэдэнд аминчлан

—Та нарын харж буй зүйлсийг харагч нүд ерөөлтэй. ²⁴Би та нарт хэлье. Та нарын харж байгаа зүйлсийг олон эш үзүүлэгч болон хаад харахыг хүссэн авч хараагүй, мөн та нарын сонсож байгаа зүйлсийг сонсохыг хүссэн авч сонсоогүй юм гэж айлдав.

²⁵Үзэгтүн, нэгэн хуульч босож, Түүнийг сорин
—Багш аа, мөнх амийг өвлөн авахын тул би яах ёстой вэ? гэж асуухад

²⁶Тэр түүнд
—Хуульд юу гэж бичигдсэн байдаг билээ? Чи хэрхэн уншдаг вэ? гэхэд

²⁷тэр
—Чи өөрийн Бурхан Эзэнээ бүх зүрх, бүх сэтгэл, бүх хүч чадал, бүх оюун ухаанаараа хайрла. Мөн хөршөө өөрийн адил хайрла гэв. ²⁸Тэгэхэд нь Есүс

—Чи зөв хариуллаа. Үүнийгээ үйлд, тэгвэл чи амьдарна гэв. ²⁹Харин тэр хүн өөрийгөө зөвтгөх гэж Есүст

—Миний хөрш гэдэг чинь хэн бэ? гэжээ. ³⁰Есүс хариуд нь

—Нэгэн хүн Иерусалимаас Иерихо орохоор явж байжээ. Тэр хүн дээрэмчдийн дунд орчихож. Тэд түүнийг нүцгэлэн зодоод амьтай төдий

орхиод оджээ. ³¹Тохиолдлоор нэгэн тахилч хүн тэр замаар явж байгаад, түүнийг харуутаа дэргэдүүр нь өнгөрөөд явчихав. ³²Түүнчлэн нэгэн Леви хүн мөн тэнд хүрч ирээд, түүнийг харуутаа дэргэдүүр нь өнгөрөөд явчихжээ. ³³Харин түүгээр явж байсан нэгэн Самари хүн түүнтэй таарчээ. Тэр түүнийг харуутаа өрөвдөн, ³⁴түүн уруу ирж, шарханд нь тос, дарс асгаж боогоод, адгуусан дээрээ тэгнэн дэн буудалд хүргэж ирэв. Тэгээд түүнийг асарчээ. ³⁵Маргааш нь тэр хоёр денар авч буудлын эзэнд өгөөд, "Түүнийг асарч байгаарай. Та илүүг зарвал, би буцахдаа танд дахин төлье" гэжээ. ³⁶Энэ гурвын хэн нь дээрэмчдийн гарт орсон тэр хүний хөрш нь болохоо баталсан гэж чи бодож байна вэ? гэхэд ³⁷тэр

—Түүнд өршөөл үзүүлсэн хүн нь гэв. Есүс түүнд

—Явж, үүний адил үйлдэгтүн гэжээ.

³⁸Тэд зам зуураа, нэгэн тосгоноор ороход Марта гэгч нэгэн эмэгтэй Түүнийг гэртээ хүлээн авав. ³⁹Тэр эмэгтэй Мариа гэдэг охин дүүтэй бөгөөд дүү нь Эзэний хөлд суугаад үгийг нь сонсож байлаа. ⁴⁰Марта үйлчлэх ажилдаа түүртсэн тул Есүс уруу ирж,

—Эзэн, дүү минь үйлчлэх ажилд намайг ганцаар орхисныг Та анзаарахгүй байна уу? Надад тусал гэж түүнд хэлээч гэв. ⁴¹Харин Эзэн

—Марта, Марта, чи мөн ч их зүйлд санаа тавьж зовох юм даа. ⁴²Үнэндээ ганцхан юм л хэрэгтэй билээ. Мариа өөрөөс нь зайлуулагдашгүй сайныгаа л сонгон авчээ гэв.

[11]

¹Нэгэн газар Түүнийг залбирч дууссаны дараа шавь нарынх нь нэг Түүнд
—Эзэн, Иохан шавь нартаа хэрхэн залбирахыг заасан шиг бидэнд зааж

өгөөч гэжээ. ²Тэр тэдэнд

—Та нар залбирахдаа,

"Эцэг, Таны нэр ариунаар дуурсгагдаг.

Таны хаанчлал ирэх болтугай.

³Өдөр тутмын минь талхыг өдөр бүр бидэнд өгөөч.

⁴Бидний нүглийг уучлаач.

Учир нь бид ч мөн бидэнд өртэй алив нэгнийг уучилдаг.

Биднийг сорилт уруу бүү удирдаач" гэж хэл гэв.

⁵Тэгээд Тэр тэдэнд

—Та нарын нэг чинь найзтай байж л дээ. Тэгээд түүн дээр шөнө дүлээр очиж, "Найз аа, надад гурван талх зээлдүүлээч, ⁶найз маань холоос над дээр иржээ. Түүний өмнө тавих юм надад юу ч алга" гэхэд нь ⁷дотроос тэр "Битгий надад төвөг удаад бай. Хаалгаа хэдийнээ түгжээд би ч, хүүхдүүд маань ч орондоо орцгоосон. Би босож, чамд юм өгч чадахгүй" гэжээ. ⁸Би та нарт хэлье. Хэрэв тэр хүн анд нөхрөө гээд босож, юм өгдөггүй юмаа гэхэд цөхрөлтгүйгээс нь болж, тэр босож, түүнд хэрэгтэйг нь өгөх болно. ⁹Би та нарт хэлье. Гуй, тэгвэл та нарт өгөгдөнө. Хай, тэгвэл та нар олно. Тогш, тэгвэл та нарт нээгдэнэ. ¹⁰Учир нь гуйдаг хүн бүр авна, эрж хайдаг хүн олно, тогшдог хүнд нээгдэнэ. ¹¹Эцгүүд та нарын нэгээс чинь хүү нь загас гуйвал оронд нь могой өгөхгүй нь лавтай. Тийм биш гэж үү? ¹²Эсвэл хүү нь өндөг гуйвал, эцэг нь хилэнцэт хорхой өгөхгүй биз дээ? ¹³Хэрэв та нар бузар атлаа хүүхдүүдээ хэрхэн сайн бэлэг өгөхөө мэддэг юм бол, тэгэх тусмаа тэнгэрлэг Эцэг тань Өөрөөс нь гуйдаг хүмүүст Ариун Сүнс өгөх нь дамжиггүй гэв.

¹⁴Тэр хэлгүй чөтгөрийг зайлуулжээ. Чөтгөрийг гарч одоход хэлгүй байсан тэр хүн ярьж эхлэв. Олон түмэн ихэд гайхацгаажээ. ¹⁵Харин тэдний зарим нь

—Тэр чөтгөрүүдийн захирагч Беелзебулээр чөтгөрүүдээ хөөн зайлуулдаг юм гэж байхад, ¹⁶зарим нь Түүнийг сорихын тул тэнгэрээс тэмдэг үзүүл гэж Түүнээс шаардаж байлаа. ¹⁷Гэвч Тэр тэдний бодол санааг мэдээд, тэдэнд ийн хэлэв.

—Аливаа хаанчлал дотроо хуваагдвал сүйрнэ. Гэр бүл дотроо хуваагдвал унана. ¹⁸Хэрэв Сатан өөрийн эсрэг хуваагдвал, түүний хаанчлал хэрхэн тогтнох билээ? Та нар Намайг Беелзебулээр чөтгөрүүдийг зайлуулдаг гэж байна. ¹⁹Хэрэв Би Беелзебулээр чөтгөрүүдийг хөөн зайлуулдаг юм бол, танай хөвгүүд хэнээр чөтгөрүүдийг зайлуулдаг байх вэ? Тиймээс тэд та нарын шүүгчид болно. ²⁰Харин хэрвээ Би Бурханы хуруугаар чөтгөрүүдийг зайлуулдаг бол Бурханы хаанчлал та нарт ирчихээд байна. ²¹Бүрэн зэвсэглэсэн, хүчтэй эр эдлэн газраа хамгаалбал, өмч хөрөнгө нь амар тайван байна. ²²Харин түүнээс илүү хүчтэй нэг нь ирж, түүнийг довтлон дийлэхдээ, өөрийнхөө найдварыг тавьж байсан бүх зэвсгийг нь түүнээс булаан авч, олзоо тараах болно. ²³Надтай хамт байдаггүй хүн Миний эсрэг байна. Надтай хамт хураалцдаггүй хүн бол тараагч нэгэн мөн. ²⁴Бузар сүнс хүнээс гарахдаа, усгүй ангамал газраар хэрэн хэсэж амралтыг хайвч, юуг ч эс олох

үед "Би хаанаас гарлаа, тэр гэртээ эргэж очье" гэдэг. ²⁵Буцаж ирэхэд нь түүнийг шүүрдсэн, цэгцтэй болсныг тэр хардаг. ²⁶Тэгээд тэр явж, өөрөөсөө дор өөр долоон сүнсний хамт тийшээ орж, тэндээ амьдардаг аж. Өнөөх хүний хувьд сүүлчийнх нь байдал анхныхаасаа бүр дорддог гэж айлдав.

²⁷Түүнийг эдгээр зүйлсийг айлдаж байхад нь олны дундаас нэгэн эмэгтэй Түүнд

—Таныг тээсэн хэвлий, Таныг торниулсан хөх нь ерөөлтэй еэ! гэж чанга дуугаар хэлэв. ²⁸Харин Тэр

—Бурханы үгийг сонсоод сахигчид нь илүү ерөөлтэй еэ! гэжээ.

²⁹Цугласан хүмүүс улам олон болох үед Тэр

—Энэ үеийнхэн бол хорон муу үеийнхэн юм. Тэд тэмдгийг хайдаг боловч, Ионагийн тэмдгээс өөр тэмдэг тэдэнд өгөгдөхгүй. ³⁰Учир нь Иона ниневечүүдэд тэмдэг болсончлон, Хүний Хүү ч бас энэ үеийнхэнд тэмдэг болно. ³¹Шүүлт дээр Өмнөдийн Хатан хаан энэ үеийнхэнтэй хамт босож, тэднийг яллах болно. Учир нь тэр Хатан хаан Соломоны мэргэн ухааныг сонсохоор газрын мухраас ирсэн билээ. Үзэгтүн, энд Соломоноос агуу зүйл байна. ³²Шүүлт дээр Ниневегийн хүмүүс энэ үеийнхэнтэй хамт босож, тэднийг яллах болно. Учир нь тэд Ионагийн тунхаглалд гэмшсэн юм. Үзэгтүн, энд Ионагаас ч агуу зүйл байна.

³³Хэн ч дэнлүүг асаагаад далд газар юмуу эсвэл савны дор тавьдаггүй. Харин орж ирэгсдэд гэрэл үзүүлэхийн тулд түүнийг дэнлүүний суурин дээр тавьдаг. ³⁴Биеийн чинь дэнлүү бол чиний нүд мөн. Нүд чинь цэвэр байвал бүтэн бие чинь гэрлээр дүүрэн байна. Харин муу байвал, бүтэн бие чинь мөн харанхуйгаар дүүрэн байна. ³⁵Иймээс өөрт чинь байгаа гэрэл нь харанхуй байхаас сэрэмжил. ³⁶Хэрэв чиний бие бүхэлдээ гэрлээр дүүрэн бөгөөд өчүүхэн төдий ч харанхуйгүй бол, энэ нь дэнлүү чамайг цацрагаараа гэрэлтүүлдэг шиг бүхэлдээ гэрэлтэх болно гэв.

³⁷Есүсийг яриагаа өндөрлөхөд нэгэн фарисай хүн Түүнийг хамт үдийн зоог барихыг гуйжээ. Тэр ороод тухлан суув. ³⁸Түүнийг заншил ёсоор хоолны өмнө эхлээд угаалга үйлдээгүйг харсан мөнөөх фарисай хүн ихэд гайхжээ. ³⁹Харин Эзэн түүнд

—Фарисайчууд та нар аяга, тавагныхаа гаднахыг цэвэрлэдэг ч, харин та нар дотроо хулгай дээрэм, хар санаагаар дүүрэн байдаг. ⁴⁰Мунхгууд аа, гаднахыг хийсэн Тэр доторхыг мөн хийгээгүй гэж үү? ⁴¹Харин та нар доторхыг нь өглөг мэтээр өг, тэгвэл бүх юмс та нарын хувьд цэвэр байх

болно. ⁴²Гэвч фарисайчууд та нар золгүй еэ! Та нар гаа, сүлүү төрөл бүрийн ногооныхоо аравны нэгийг өргөдөг атлаа Бурханы хайр, шударга байдлыг үл ойшоодог. Чухамдаа эдгээр нь та нарын бусдыг нь орхигдуулалгүйгээр биелүүлэх ёстой байсан зүйл юм. ⁴³Фарисайчууд та нар золгүй еэ! Учир нь та нар синагогт тэргүүн суудалд залрах, зах дээр мэндлүүлж, хүндлүүлэх дуртай. ⁴⁴Та нар золгүй еэ! Учир нь та нар үл харагдах булшнууд адил, дээгүүр нь алхаж буй хүмүүс үүнийг мэддэггүй гэв.

⁴⁵Хуульчдын нэг нь Түүнд

—Багш аа, Та ингэж хэлснээрээ биднийг бас доромжлон гутааж байна гэхэд ⁴⁶Тэр

—Хуульчид та нар мөн золгүй еэ! Учир нь та нар үүрэхэд бэрх ачаагаар хүмүүсийг дардаг хэрнээ өөрсдөө ганц хуруугаа ч ачаанд хүргэдэггүй. ⁴⁷Та нар золгүй еэ! Учир нь та нар эш үзүүлэгчдийн булшийг барьж босгодог ч тэднийг та нарын өвөг дээдэс хөнөөсөн. ⁴⁸Ингэхлээр та нар өвөг дээдсийнхээ үйлсийг батлан гэрчлэгчид мөн. Өвөг дээдэс чинь тэднийг хөнөөсөн тул, та нар тэдний булшийг босгож байна. ⁴⁹Иймээс ч Бурханы мэргэн ухаан нь "Би тэдэнд эш үзүүлэгч, элч нарыг илгээнэ. Тэд тэдний заримыг ална, заримыг нь хавчина. ⁵⁰Энэ нь дэлхийн сууриас хойших бүх эш үзүүлэгчийн урсгасан цус энэхүү үеийнхнээс нэхэгдэхийн тулд юм. ⁵¹Абелынхаас авахуулаад, Бурханы өргөө болон тахилын ширээний хооронд хөнөөгдсөн Зехариагийн цус хүртэлх нь энэ үеийнхнээс нэхэгдэнэ. Тийм ээ, Би та нарт хэлье. Энэ нь энэхүү үеийнхнээс нэхэгдэх болно" гэсэн юм. ⁵²Хуульчид та нар золгүй еэ! Юу гэвэл та нар мэдлэгийн түлхүүрийг авсан хэдий ч өөрсдөө орсонгүй. Тийш орогсдод ч та нар саад болсон гэв. ⁵³Тэгээд Түүнийг тэндээс явсанд хуулийн багш нар болон фарисайчууд Түүнээс улам бүр олон зүйлийг асуун шалгааж, хорсол нь буцалж байлаа. ⁵⁴Тэд Түүний эсрэг хуйвалдацгаан, үгэн дээр нь барьж авахын тулд Түүнийг юу хэлэхийг нь анаж байв.

[12]

¹Тэр хооронд олон мянган хүн хуран цуглаж, нэг нэгнээ гишгэчин байв. Тэр эхлээд шавь нартаа хандан

—Фарисайчуудын хөрөнгөнөөс болгоомжлогтун. Энэ нь тэдний хуурамч байдал юм. ²Гэвч илчлэгдэхгүй байхаар далдлагдсан, мэдэгдэхгүй байхаар нууцлагдсан юм гэж байхгүй билээ. ³Иймээс харанхуйд хэлсэн чинь гэрэл дотор сонсогдоно. Дотор өрөөнд чихэнд шивнэсэн чинь дээврүүд дээр

зарлагдана. ⁴Би та нарт хэлье. Андууд минь, биеийг хөнөөгсдөөс бүү ай. Хөнөөсний дараа тэд яаж ч чадахгүй. ⁵Харин хэнээс айж эмээвэл зохихыг та нарт сануулья. Хөнөөсний дараа тамд хаях эрх мэдэлтэй Нэгэнээс айж эмээгтүн. Тийм ээ, Би та нарт хэлье, Түүнээс айгтун. ⁶Таван бор шувуу хоёрхон ассараар худалдагддаггүй гэж үү? Гэсэн хэдий ч тэдний нэг нь ч Бурханы өмнө мартагдахгүй. ⁷Үнэндээ толгой дээрх үс бүр чинь ч тоологдсон. Бүү ай. Та нар үй олон бор шувуунаас ч эрхэм үнэтэй. ⁸Би та нарт хэлье. Хүмүүсийн өмнө Намайг хүлээн зөвшөөрөгч аливаа хүнийг Хүний Хүү Бурханы тэнгэр элч нарын өмнө хүлээн зөвшөөрөх болно. ⁹Харин хүмүүсийн өмнө Намайг үгүйсгэгч хүн нь Бурханы тэнгэр элч нарын өмнө үгүйсгэгдэнэ. ¹⁰Хүний Хүүгийн эсрэг үг хэлэгч аливаа хүн уучлагдана. Харин Ариун Сүнсийг доромжлогч нэгэн уучлагдахгүй. ¹¹Тэд та нарыг синагог, захирагчид, эрх баригчдын өмнө аваачихад та нар өөрсдийгөө хамгаалж яаж, юу гэж ярих, эсвэл юу хэлэх талаар бүү санаа зов. ¹²Учир нь юу хэлэх ёстойг чинь яг тэр цагт Ариун Сүнс та нарт зааж өгнө гэв.

¹³Хурсан олны дотроос нэгэн хүн Түүнд

—Багш аа, гэр бүлийн өвийг надтай хуваалц гэж ахад минь хэлээч гэхэд

¹⁴харин Тэр

—Хүн гуай, хэн чинь Намайг та нарын шүүгч, хөрөнгө хуваагчаар томилчихдог билээ? гэв. ¹⁵Тэгээд Тэр тэдэнд хандан

—Шуналын алив хэлбэрээс өөрсдийгөө хамгаал, болгоомжил. Учир нь элбэг хангалуун нэгний амь өөрийнх нь өмч хөрөнгөнөөс хамаардаггүй юм гэв. ¹⁶Тэр тэдэнд сургаалт зүйрлэлээр ингэж ярилаа.

—Нэгэн баян хүний газар нь маш үржил шимтэй байжээ. ¹⁷Тэр хүн "Ургацаа хадгалах байр савгүй тул одоо би яадаг билээ?" гэж бодол болж, ¹⁸"Миний хийх зүйл нь энэ юм. Амбааруудаа буулгаад илүү том амбаарууд барья. Тэндээ би хамаг үр тариа, хамаг эд хөрөнгөө хадгална. ¹⁹Тэгээд би сэтгэлдээ «Санаа сэтгэл минь, чамд хожмын олон жилийн турш хэрэглэх хөрөнгө байна. Өөрийгөө амраа, ид, уу, зугаац» гэж хэлнэ дээ" гэсэнд, ²⁰харин Бурхан түүнд "Мунхаг чи, яг энэ шөнө амь чинь чамаас нэхэгдэх болно. Тэгвэл чиний бэлтгэснийг хэн эзэмших вэ?" гэж айлджээ. ²¹Тэр хүн өөрийнхөө төлөө эд баялгийг хураагч бөгөөд Бурханы өмнө баян биш болой гэв.

²²Тэр шавь нартаа

—Тиймээс Би та нарт хэлье. Амийнхаа төлөө юу идэх билээ гэж бүү санаа зов. Биеийнхээ төлөө юу өмсөх билээ гэж бүү санаа зов. ²³ Яагаад гэвэл амь нь хоолноос, бие нь хувцаснаас илүү эрхэм. ²⁴ Хон хэрээг хар. Тэд тариа тарьдаггүй, хураадаггүй. Тэдэнд байр сав ч, агуулах ч байхгүй. Гэвч Бурхан тэднийг тэжээдэг юм. Та нар тэдгээр шувуудаас хамаагүй илүү үнэтэй билээ. ²⁵ Та нарын хэн чинь санаа зовсноороо амиа хором ч атугай уртасгаж чадах вэ? ²⁶ Хэрэв та нар маш өчүүхэн зүйлийг ч хийж чадахгүй юм бол, бусад юманд санаа зовох хэрэг юу байна? ²⁷ Сараана цэцэгс хэрхэн ургадгийг хар. Тэд ажилладаггүй, утас ч ээрдэггүй. Гэвч Би та нарт хэлье. Соломон өөрийн бүх сүр жавхлан дотроо ч эдгээр цэцэгсийн нэгтэй нь ч эн зэрэгцэхээр хувцаслаж байгаагүй юм. ²⁸ Хэрэв өнөөдөр нь амьд байгаад, маргааш нь зууханд хаягдах хээрийн өвсийг Бурхан тийнхүү гоёдог бол, тэгэх тусмаа итгэл багатай хүмүүс ээ, Тэр та нарыг илүү хувцаслана шүү дээ. ²⁹ Юу идэх, юу уух билээ гэж та нар бүү хайгтун. Санаа зовохоо боль. ³⁰ Учир нь энэ бүх зүйлсийг дэлхийн үндэстнүүд чармайн хайдаг юм. Харин та нарт эдгээр зүйлс хэрэгтэйг Эцэг тань мэддэг. ³¹ Харин Түүний хаанчлалыг хайгтун. Эдгээр зүйлс та нарт нэмэгдэх болно. ³² Өчүүхэн сүрэг ээ, бүү ай. Учир нь Эцэг тань хаанчлалаа та нарт өгөхийг баяртайгаар сонгосон юм. ³³ Өмч хөрөнгөө худалдаад өглөг үйлд. Хэзээ ч хуучрахгүй савыг зэх, хулгайч дөхөн ирж, хивэн хорхой сүйтгэж үл чадах тэнгэрт, шавхагдашгүй баялгийг өөрсөддөө хураагтун. ³⁴ Юу гэвэл та нарын баялаг хаана байна, тэнд бас зүрх сэтгэл тань байх болно.

³⁵ Бэлхүүс чинь бүслээстэй, дэнлүү чинь асаатай байг. ³⁶ Та нар хуримын найраас эргэж ирэх эзнээ хүлээж буй хүмүүс шиг байгтун. Эзэн нь ирээд тогшмогц тэд даруй хаалгаа нээх юм. ³⁷ Эзэн нь ирэх үед сэргэг байх боолууд ерөөлтэй еэ. Үнэнээр Би та нарт хэлье. Эзэн нь бүсээ бүсэлж, боолуудаа тухлахыг урьж, тэдэнд үйлчилнэ. ³⁸ Хэрэв эзэн хоёр, эсвэл гурав дахь манааны үед ирж, тэднийг сэргэг байгааг олж харвал тэдгээр боолууд нь ерөөлтэй еэ. ³⁹ Үүнийг ойлгогтун. Юу гэвэл хэрэв гэрийн тэргүүн хэдэн цагт хулгайч ирэхийг мэдсэн бол гэрээ ухуулахгүй байхсан. ⁴⁰ Та нар ч мөн бэлэн байгтун. Та нарын бодоогүй цагт чинь Хүний Хүү хүрч ирнэ гэв.

⁴¹ Петр

—Эзэн минь, Та энэ сургаалт зүйрлэлийг бидэнд хэлж байна уу, эсвэл бүгдэд нь хэлж байна уу? гэхэд ⁴² Эзэн хэлсэн нь

—Зарц нарт цагт нь хоол ундыг өгүүлэхээр эзнийхээ зарц нарын дээр тавигдах итгэмжит, ухаалаг нярав нь хэн бэ? ⁴³Эзнийгээ ирэхэд, тийнхүү үйлдэж байгаа нь харагдах боол ерөөлтэй еэ. ⁴⁴Үнэнээр Би та нарт хэлье. Эзэн түүнд өөрийн бүх хөрөнгөө хариуцуулах болно. ⁴⁵Хэрэв тэр боол зүрхэндээ "Эзэн маань ирэхгүй удна" хэмээгээд боолуудыг эр эм гэлгүй жанчиж, идэж уун согтууран байтал, ⁴⁶түүний бодоогүй өдөр, мэдээгүй цагт нь түүний эзэн ирвэл, тэр боолыг хэсэгчин тастаад, итгэлгүйчүүдийн газарт шилжүүлнэ. ⁴⁷Эзнийхээ хүслийг мэдсэн хэрнээ хүслийнх нь дагуу биелүүлээгүй, бэлэн байгаагүй тэр боол ташуурын амт хатуухан хүртэнэ. ⁴⁸Харин үүнийг мэдээгүй бөгөөд ташуурын амт хүртэх хэрэг үйлдсэн нэг нь багахан хүртэнэ. Хэнд их нь өгөгдсөн байна, түүнээс ихийг шаардана. Хэнд их нь даалгагдсан байна, түүнээс ихийг шаардана.

⁴⁹Би газар дээр гал хаяхаар ирсэн билээ. Энэ гал хэдийнээ ассан байхыг Би ямар их хүснэ вэ! ⁵⁰Харин хүртэх ёстой нэгэн баптисм Надад байна. Үүнийг гүйцэлдтэл Би ямар их зовно вэ! ⁵¹Та нар Намайг дэлхийд энх тайвныг бэлэглэхээр ирсэн гэж бодно уу? Үгүй, харин хагарал гэдгийг Би та нарт хэлье. ⁵²Учир нь одооноос нэг өрхийн таван гишүүн гурав нь хоёрынхоо эсрэг, хоёр нь гурвынхаа эсрэг болж хуваагдана. ⁵³Эцэг нь хүүгийнхээ, хүү нь эцгийнхээ эсрэг, эх нь охиныхоо, охин нь эхийнхээ эсрэг, хадам эх нь бэрийнхээ, бэр нь хадам эхийнхээ эсрэг болж тэд хуваагдах болно гэв.

⁵⁴Тэгээд Тэр хурсан олонд хандаж

—Баруун зүгээс үүл гарахыг хараад, та нар "Бороо орох нь" гэдэг. Энэ нь ч тийм л байдаг. ⁵⁵Өмнө зүгээс салхи салхилахыг та нар хараад "Халуун өдөр болох нь" гэдэг. Энэ нь ч бас тийм л байдаг. ⁵⁶Хоёр нүүртэнгүүд ээ! Та нар тэнгэр, газрын байдлыг хэрхэн шинжихийг мэддэг хэрнээ, өнөө цагийг яагаад үл шинжинэ вэ? ⁵⁷Юу нь зөв болохыг та нар өөрсдийнхөө хувьд юунд үл шүүнэ вэ? ⁵⁸Арцалдагчийнхаа хамт захирагч уруу явах зуураа чи түүнтэй тохиролцохыг хичээ. Эс тэгвээс тэр чамайг шүүгчид, шүүгч хуягт тушааж, хуяг чамайг шоронд хийх болно. ⁵⁹Би та нарт хэлье. Чи эцсийнхээ зоосыг төлтлөө тэндээс гарахгүй гэлээ.

[13]

¹Тэр үед хэдэн хүн ирж Түүнд галилчуудын талаар мэдэгджээ. Пилат тэдний цусыг тахилуудтай нь хольсон ажээ. ²Есүс тэдэнд

—Тэд бусад бүх галилчуудаас илүү нүгэлтнүүд байсан тул тийнхүү зовсон гэж та нар бодно уу? ³Үгүй, Би та нарт хэлье. Хэрэв гэмшихгүй бол та нар бүгд үүний адил мөхнө. ⁴Эсвэл Силоамын цамхаг унахад үхсэн тэдгээр арван найм нь Иерусалимд амьдардаг бүх хүмүүсээс илүү өртөнгүүд байсан гэж та нар бодно уу? ⁵Үгүй, Би та нарт хэлье. Хэрэв гэмшихгүй бол та нар бүгд үүний адил мөхнө гэв.

⁶Тэр ийм нэгэн сургаалт зүйрлэл айлдав.

—Нэгэн хүн усан үзмийн цэцэрлэгтээ инжрийн мод тарьжээ. Өнөөх хүн тэр модноос жимс хайгаад юу ч олсонгүй. ⁷Тэгээд цэцэрлэгчид "Хараач, гурван жилийн турш би ирж энэ модноос жимс хайгаад юу ч олсонгүй. Түүнийг огтолж хая! Энэ мод юунд газрыг дэмий эзлэх ёстой гэж?" гэжээ. ⁸Цэцэрлэгч түүнд "Эзэнтэн, энэ жилдээ бас азная. Би хөрсийг нь сийрэгжүүлж, бордьё. ⁹Хэрэв ирэх жил жимс өгвөл сайн биз, хэрэв үгүй бол огтлоод л хаячихъя" гэв.

¹⁰Есүс Амралтын өдөр нэгэн синагогт сургаал зааж байлаа. ¹¹Үзэгтүн, сүнснээс болж арван найман жилийн турш өвчтэй байсан нэгэн эмэгтэй тэнд байв. Тэр бөгтөр болсон учир ер цэх зогсож чаддаггүй байжээ. ¹²Есүс түүнийг хараад, дуудаж

—Эмэгтэй, та өвчнөөсөө чөлөөлөгдлөө гээд ¹³түүн дээр мутраа тавихад, даруй тэр дахин цэх болж, Бурханыг алдаршуулж эхлэв. ¹⁴Есүс Амралтын өдөр эдгээсэнд дургүйцсэн синагогийн захирагч хурсан олонд хандаж

—Ажил төрлөө амжуулах ёстой зургаан өдөр байдаг. Тиймээс Амралтын өдөр биш, харин тэдгээр өдрүүдэд л ирж эдгээлгэ гэхэд ¹⁵Эзэн түүнд

—Хоёр нүүртэнгүүд ээ, та нараас хэн чинь ч Амралтын өдөр үхэр, илжгээ саравчнаас нь гаргаж, услахаар дагуулан явдаггүй гэж үү? ¹⁶Абрахамын охин энэ эмэгтэйг Сатан арван найман жилийн турш хүлээтэй байлгажээ. Тэгвэл энэ эмэгтэй Амралтын өдөр тэрхүү хүлээснээс ангижрах ёсгүй болж байна уу? гэв. ¹⁷Түүнийг ийн айлдсанд эсэргүүцэгчид нь бүгд ичгүүрт оров. Харин олон түмэн Түүгээр хийгдэж буй гайхамшигт бүх үйлсэд баярлацгааж байлаа.

¹⁸Тэгээд Тэр

—Бурханы хаанчлал нь юутай адил вэ? Би түүнийг юутай зүйрлэх вэ? ¹⁹Энэ нь гичийн үр мэт юм. Хүн түүнийг авч, цэцэрлэгтээ хаяж орхиход, тэр нь урган, мод болдог. Тэнгэрийн шувууд түүний мөчирт үүрлэдэг билээ гэв.

²⁰Тэр дахин айлдруун

—Бурханы хаанчлалыг Би юутай зүйрлэх вэ? ²¹Энэ нь хөрөнгө мэт юм. Эмэгтэй түүнийг авч, гурван хэмжүүр гуриланд хийхэд энэ нь бүхэлдээ исдэг юм гэв.

²²Тэр Иерусалим орох замдаа нэг хот, суурингаас нөгөө уруу нь дамжин сургаалаа заасаар явлаа. ²³Хэн нэг нь Түүнээс

—Эзэн, аврагдаж байгаа хүмүүс тун цөөхөн байна уу? гэж асуухад ²⁴Тэр тэдэнд

—Нарийн хаалгаар орохыг хичээ. Би та нарт хэлье. Олон хүмүүс орохыг эрэлхийлэвч чадахгүй. ²⁵Нэгэнтээ өрхийн тэргүүлэгч босож хаалгаа түгжвэл, та нар гадна нь зогсоод, хаалгыг тогшин "Эзэн, бидэнд онгойлгооч" гэхэд чинь Тэр та нарт хариуд нь "Та нар хаанаас ирснийг Би мэдэхгүй" гэнэ. ²⁶Тэгэхэд нь та нар "Бид Таны өмнө идэж, ууж байсан. Та манай гудамжинд сургаал зааж байсан шүү дээ" гэх болно. ²⁷Тэр "Би та нарт хэлье. Та нар хаанаас ирснийг Би мэдэхгүй. Бузрыг үйлдэгч та нар бүгд Надаас холд" гэнэ. ²⁸Бурханы хаанчлалд Абрахам, Исаак, Иаков болон бүх эш үзүүлэгчид байхыг та нар хараад, харин өөрсдөө хөсөр хаягдсандаа уйлж, шүдээ хавирах болно. ²⁹Дорно, өрнө хийгээд өмнө, умар зүгээс ирэгсэд Бурханы хаанчлалд тухлах болно. ³⁰Үзэгтүн, сүүлд байгаагаас зарим нь эхнийх болж, эхэнд байгаагаас зарим нь сүүлчийнх болно гэж айлдав.

³¹Яг тэр үед хэсэг фарисайчууд гарч ирээд, Түүнд

—Херод Таныг алахыг хүсэж байгаа тул эндээс холд, яв гэв. ³²Есүс тэдэнд

—Явж, тэр үнэгэнд "Үзэгтүн, Би өнөөдөр, маргааш чөтгөрүүдийг зайлуулж, өвчинд нэрвэгдэгсдийг эдгээнэ. Гурав дахь өдөр нь Би Өөрийн зорилгоо гүйцээнэ" гэж хэл. ³³Харин Би өнөөдөр, маргааш, мөн нөгөөдөр ч замд явах ёстой. Учир нь эш үзүүлэгч хүн Иерусалимын гадна хөнөөгдөх ёсгүй юм. ³⁴Иерусалим аа, Иерусалим аа, өөрт нь илгээгдэгсдийг чулуудан, эш үзүүлэгчдийг алдаг хот оо! Тахиа дэгдээхийнүүдээ далавчин дороо бөөгнүүлдэгчлэн Би хүүхдүүдийг чинь цуглуулахыг хичнээн их хүсэв. Гэтэл та нар хүссэнгүй. ³⁵Харагтун, та нарт хоосон гэр чинь үлдэх болно. Би та нарт хэлье. "Эзэний нэрээр Ирэгч нь ерөөлтэй еэ" гэж хэлэх тэр цагийг хүртэл та нар Намайг харахгүй гэж айлджээ.

[14]

¹Амралтын өдөр Есүс фарисайчуудын нэгэн удирдагчийн гэрт талх зооглохоор иржээ. Тэд Түүнийг нягтлан ажиглаж байв. ²Харагтун, Түүний өмнө усан хавангаас болж зовж буй хүн байлаа. ³Есүс хуульч нар болон фарисайчуудаас

—Амралтын өдөр эдгээх нь хууль бус уу, үгүй юу? гэж асуужээ. ⁴Харин тэд дуугарсангүй. Есүс тэр хүнийг барьж, эдгээгээд явуулав. ⁵Тэгээд Тэр тэдэнд

—Хүү нь, эсвэл үхэр нь худагт ойчвол, тэр даруйд нь Амралтын өдөр татан гаргахгүй хүн та нарын дотор байна уу? гэхэд ⁶тэд үүнд хариулж ч чадсангүй.

⁷Тэгээд уригдсан зочид зоогийн ширээний хоймрын хэсгийг эзлэхийг ажигласан Есүс тэдэнд нэгэн сургаалт зүйрлэл айлдав.

— ⁸Хэрэв та нарыг хэн нэг нь хуримын найрт уривал, хойморт нь бүү залар. Учир нь чамаас илүү хүндтэй нэгэн тэнд уригдсан байгаад, ⁹та хоёуланг чинь урьсан хүн ирж, чамд "Энэ хүнд суудлаа тавьж өг" гэвэл чи ичин, доош суух болно. ¹⁰Харин чи уригдсан бол очоод хамгийн доор суу. Тэгвэл чамайг урьсан хүн чам уруу ирж "Анд минь, дээшээ суу" гэвэл, найран дээр чамтай хамт байгаа бүхний өмнө чи хүндлэлийг олно. ¹¹Юу гэвэл өөрийгөө өргөмжилдөг аливаа хүн номхруулагдаж, харин өөрийгөө даруу байлгагч өргөмжлөгдөнө гэв.

¹²Тэр Өөрийг нь урьсан хүнд хандан

—Үдийн, эсвэл оройн зоог барихдаа анд нөхөд, эсвэл ах дүү, садан төрөл, баян хөршүүдээ бүү урь. Учир нь тэд хариуд нь таныг урьж, хариу барина.

¹³Харин та найр хийхдээ ядуу, эсвэл тахир дутуу, хазгар доголон, сохор хүмүүсийг урь. ¹⁴Тэд танд хариу барьж чадахгүй тул та ерөөгдөх болно. Учир нь гэвэл зөвт хүмүүсийн амилалт дээр хариуг тань төлөх болно гэв.

¹⁵Түүний хамт тухлан суугчдаас нэг нь үүнийг сонсоод Түүнд

—Бурханы хаанчлалд талх идэх хүн бүр ерөөлтэй еэ! гэхэд ¹⁶Тэр түүнд

—Нэгэн хүн оройн их зоог бэлдэж, олон хүн урьжээ. ¹⁷Тэгээд оройн зоог барих цаг болоход уригдсан хүмүүс уруу боолоо илгээн "Зоог бэлэн болов. Морилон ирцгээнэ үү" гэж хэлүүлжээ. ¹⁸Гэтэл уригдсан хүмүүс бүгдээрээ л шалтаг хэлж эхлэв. Эхний хүн "Би газар худалдаж авсан тул явж, түүнийг үзэх хэрэгтэй байна. Намайг уучлаарай" гэжээ. ¹⁹Нөгөө нэг нь "Би арван үхэр худалдаж авсан юм. Тэднийг үзэхээр явлаа. Уучлахыг гуйя" гэхэд

²⁰нөгөө нэг нь "Би эхнэр авсан. Ийм учраас би очиж чадахгүй" гэжээ. ²¹Боол нь буцаж ирээд үүнийг эзэндээ хэлэв. Тэгтэл өрхийн тэргүүлэгч хилэгнэн, боолдоо "Даруй гарч, хотын чөлөө, гудамжаар явж ядуу, тахир дутуу, сохор болон хазгар доголон хүмүүсийг нааш авчир!" гэв. ²²Боол нь "Эзэнтэн, тушаасныг тань ёсоор болгосон хэдий ч сул суудал байсаар л байна" гэхэд ²³эзэн нь боолдоо "Зам, хашаа хавиар яв. Гэрээр минь дүүрэн хүн байлгахын тулд хүмүүсийг албадан авчир. ²⁴Учир нь би чамд хэлье, уригдсан байсан нөгөө хүмүүсээс нэг нь ч миний оройн зоогноос амсахгүй" гэжээ гэв.

²⁵Есүстэй хамт үй олон хүн явж байв. Тэр эргэн тэдэнд хандан

— ²⁶Хэрэв хэн нэг нь Над уруу ирж, өөрийн эцэг эх, эхнэр хүүхэд, ах эгч дүүсээ төдийгүй өөрийн амийг хүртэл үзэн ядахгүй бол тэр хүн Миний шавь байж чадахгүй. ²⁷Өөрийнхөө загалмайг үүрэлгүй Намайг дагагч нь Миний шавь байж чадахгүй. ²⁸Та нарын хэн чинь цамхаг барья гэж хүсвэл, эхлээд үүнийг дуусгах хангалттай хөрөнгөтэй юу гэдгээ үзэхийн тулд суугаад зардлыг нь тооцоолдоггүй вэ? ²⁹Тэгэхгүй бол, түүнийг сууриа тавьчихаад дуусгаж чадахгүйг нь харсан бүхэн түүнийг шоолж, ³⁰"Энэ хүн барьж эхэлсэн ч, дуусгаж чадсангүй" гэх болно. ³¹Эсвэл нөгөө хааны эсрэг дайлаар мордохдоо, өмнөөс нь айсуу хорин мянган дайчдыг арван мянган дайчид нь сөрж зогсох хүч болж чадах эсэхийг урьдчилан зөвлөлдөхөөр суухгүй байх ямар хаан байх билээ? ³²Хэрэв чадахгүй бол, өнөөх хааныг бүр хол байхад нь тэр энхийн хэлэлцээр гуйн элчээ илгээнэ. ³³Иймээс та нарын хэн нь ч байгаа бүхнээсээ эс татгалзваас Миний шавь байж чадахгүй. ³⁴Давс бол сайн юм. Харин давс нь амтгүй болбол юугаар давслаг болгох билээ? ³⁵Ийм давс хөрсөнд ч, бордоонд ч ашиглагдахгүй тул үүнийг хөсөр хаяна. Сонсох чихтэй нь сонсогтун гэж айлджээ.

[15]

¹Татвар хураагчид болон нүгэлтнүүд бүгд Түүнийг сонсохоор дэргэд нь очжээ. ²Тэгтэл фарисайчууд болон хуулийн багш нар дургүйцэн дүнгэнэлдэж,

—Энэ хүн нүгэлтнүүдийг хүлээн аван, тэдэнтэй хамт хооллодог» гэв.

³Тэр тэдэнд ийм нэгэн сургаалт зүйрлэл айлдав.

— ⁴Хэрэв та нарын дундаас хэн чинь зуун хоньтой байтал, нэг нь алдагдахад ерэн есөн хонио бэлчээрт орхин, алдагдсан хонины араас явж,

түүнийг олтлоо хайдаггүй вэ? ⁵Тэгээд хонио олбол, тэр баяртайгаар мөрөндөө тэгнэн, ⁶гэртээ ирээд, анд нөхдөө болон хөршүүдээ хамтад нь дуудаж, "Би алдагдсан хонио олсон тул надтай хамт баярлагтун!" гэнэ. ⁷Би та нарт хэлье. Мөн үүний адил, гэмших шаардлагагүй ерэн есөн зөвт хүнээс илүүгээр гэмшсэн нэг нүгэлтний төлөө тэнгэрт илүү их баяр хөөр болох болно.

⁸Нэгэн эмэгтэйд арван мөнгөн зоос байжээ. Хэрэв нэг зоосоо алдчихвал, дэнлүүгээ асаан, гэрээ шүүрдэн өнөөхөө олтлоо ихэд шаргуу хайхгүй гэж үү? ⁹Тэр эмэгтэй алдсан зоосоо олмогцоо, анд нөхөд, хөршүүдээ хамтад нь дуудаад тэдэнд "Би алдсан зоосоо олсон тул надтай хамт баярлагтун!" гэнэ. ¹⁰Би та нарт хэлье. Мөн үүний адил, нэг нүгэлтэн гэмшвэл Бурханы тэнгэр элч нарын оршихуйд баяр хөөр болно гэв.

¹¹Тэр

—Хоёр хүүтэй нэг хүн байжээ. ¹²Бага хүү нь эцэгтээ "Аав аа, эд хөрөнгөнөөсөө оногдох хувийг минь надад өгөөч" гэхэд эцэг нь хоёр хүүдээ хөрөнгөө хувааж өгөв. ¹³Хэдхэн өдрийн дараа бага хүү нь хамаг юмаа хамаад, алс холын оронг зорин оджээ. Тэнд тэр дур зоргоороо амьдарч, эд хөрөнгөө үрэн таран хийв. ¹⁴Түүнийг бүх юмаа барж дуусахад тэрхүү нутагт нь ч сүрхий өлсгөлөн болж, тэр юм юмаар гачигдаж эхлэв. ¹⁵Тэгээд тэр явж, уг нутгийн нэгэн хүнийг бараадах болж гэнэ. Тэр хүн гахайгаа хариулуулахаар түүнийг явуулдаг байлаа. ¹⁶Тэр гахайны идэж байсан буурцгаар ходоодоо дүүргэхийг хүсэмжлэвч хэн ч түүнд юу ч өгсөнгүй. ¹⁷Тийнхүү тэр ухааран, "Эцгийн минь хөлсөлсөн хүмүүсийн хичнээн нь ч талхаар элбэг дэлбэг байдаг билээ дээ. Гэтэл би энд өлсөж үхэх нь. ¹⁸Би босоод, эцэг уруугаа очъё. Тэгээд түүнд «Аав аа, би тэнгэрийн эсрэг, таны өмнө нүгэл үйлджээ. ¹⁹Би цаашид таны хүү гэгдэх нь зохисгүй, харин намайг хөлснийхөө нэг хүн болгооч» гэж хэлье" гэв. ²⁰Тэгээд тэр босож, эцэг уруугаа явжээ. Харин эцэг нь түүнийг холоос хараад, ихэд өрөвдөн гүйн ирж, тэврээд үнсэв. ²¹Хүү нь түүнд "Аав аа, би тэнгэрийн эсрэг, таны өмнө нүгэл үйлджээ. Би цаашид таны хүү гэгдэх нь зохисгүй" гэв. ²²Харин эцэг нь боолууддаа "Хамгийн сайхан хувцас хурдан авчирж, түүнийг хувцасла. Гарт нь бөгж зүү, хөлд нь гутал өмсгө. ²³Тарган тугал авчирж нядал. Бүгдээрээ найрлаж цэнгэе. ²⁴Учир нь энэ хүү маань үхсэн байсан юм. Гэвч амилжээ. Тэр алдагдсан ч олдлоо" гэв. Тэд найрлан цэнгэлдэж эхлэв. ²⁵Ууган хүү нь талбай дээрээ байжээ. Тэр буцаж, гэртээ ойртон ирэхдээ дуу

хуур, бүжиглэх чимээг сонсоод, ²⁶ зарц нарынхаа нэгийг дуудаж, юу болоод байгааг асууж шалгаав. ²⁷ Тэр түүнд "Дүү чинь ирсэн. Таны эцэг түүнийг эсэн мэнд эргэж ирсэнд тарган тугал нядлуулав" гэжээ. ²⁸ Харин ууган хүү нь уурлаж, дотогш орохыг хүссэнгүй. Тэгтэл эцэг нь гарч ирээд түүнийг аргадан гуйж эхлэв. ²⁹ Хүү нь түүнд "Хар, олон жилийн турш би танд зарагдаж байна. Би хэзээ ч таны тушаасныг зөрчиж байгаагүй. Гэвч анд нөхөдтэйгөө баярлах үед минь та ганц ишиг ч надад өгч байгаагүй. ³⁰ Харин хөрөнгийг чинь янхнуудтай нийлж цөлмөсөн энэ хүүгээ ирэхэд нь түүнд зориулж тарган тугал нядалж байдаг" гэхэд ³¹ эцэг нь "Миний хүү, чи үргэлж надтай хамт байсан. Минийх гэсэн бүхэн чинийх шүү дээ. ³² Харин чиний энэ дүү үхсэн байсан. Гэтэл амьдарчээ. Алдагдсан боловч олдлоо. Иймээс бид баярлан цэнгэх ёстой" гэв гэжээ.

[16]

¹ Тэр шавь нартаа мөн ингэж айлдав.

—Нэгэн баян хүн няравтай байжээ. Өнөөх нярав нь түүний эд хөрөнгийг үрэн таран хийж байгааг эзэн нь сонсов. ² Тэгээд түүнийг дуудаж "Чиний талаар сонсдоод байгаа зүйл юу вэ? Ажил үүргийнхээ дансыг нааш өг. Чи цаашдаа нярав байж чадахгүй нь" гэжээ. ³ Тэгтэл тэр нярав өөртөө "Эзэн маань нярвын ажлаа надаас авч байгаа тул би яах вэ? Би чинь газар ухах хүч тэнхээгүй. Гуйлга гуйхаасаа би ичиж байна. ⁴ Юу хийхээ би мэдлээ. Нярвын ажлаасаа халагдвал тэд намайг гэртээ хүлээн авах болно" хэмээгээд, ⁵ эзэнд нь өртэй хүн бүрийг дуудаад эхний хүнээс "Чи миний эзэнд хир өртэй вэ?" гэсэнд ⁶ тэр хүн "Зуун хэмжүүр тосны өртэй" гэхэд мөнөөх зарц "Дансаа ав. Даруй суугаад тавь гэж бич" гэжээ. ⁷ Тэгээд нөгөөд нь "Чи хир өртэй вэ?" гэв. Тэр "Зуун хэмжүүр улаан буудайн өртэй" гэхэд нь "Дансаа ав. Ная гэж бич" гэлээ. ⁸ Шударга бус нярвынхаа ухаалаг үйлдлийнх нь төлөө эзэн нь түүнийг магтан сайшаажээ. Учир нь энэ үеийн хөвгүүд өөрсдийн цаг үеийн хэрэгт гэрлийн хөвгүүдээс илүү ухаалаг ажээ. ⁹ Би та нарт хэлье. Шударга зөв эд баялгаараа өөрсдийн анд нөхөдтэй бол. Энэ нь эд хөрөнгө чинь үгүйрэх цагт, тэд та нарыг мөнх нутагт хүлээн авахын тул юм. ¹⁰ Хэн маш бага юманд итгэмжтэй байна, тэр нь их юманд ч мөн итгэмжтэй байдаг. Хэн бага юманд шударга бус байна, тэр нь их юманд ч мөн шударга бус байдаг. ¹¹ Иймээс хэрэв та нар шударга бус эд баялагт итгэмжтэй байгаагүй бол, хэн та нарт жинхэнэ баялгийг даатгах билээ? ¹² Хэрэв та нар бусдын юманд

итгэмжтэй байгаагүй бол, хэн та нарт өөрсдийн чинь юмыг өгөх билээ?

¹³Хоёр эзэнд үйлчилдэг зарц байдаггүй. Учир нь тэр нэгийг нь үзэн ядаж, нөгөөг нь хайрлана. Эсвэл нэгээс нь зуурч, нөгөөг нь зэвүүцдэг. Та нар Бурханд ба эд баялагт зэрэг үйлчилж чадахгүй гэв.

¹⁴Мөнгөнд дурлагч фарисайчууд энэ бүхнийг сонсоод, Түүгээр доог тохуу хийж байлаа. ¹⁵Тэр тэдэнд

—Та нар бол хүмүүсийн өмнө өөрсдийгөө зөвтгөгчид юм. Гэвч Бурхан та нарын зүрхийг мэднэ. Яагаад гэвэл хүмүүсийн эрхэмлэдэг зүйлс нь Бурханы өмнө жигшмээр юмс байдаг. ¹⁶Хууль ба Эш үзүүлэгчид Иоханыг иртэл тунхагласан юм. Тэр цагаас хойш Бурханы хаанчлалын сайн мэдээ дэлгэрч, хүн бүр тийшээ орохоор хүчлэн байна. ¹⁷Гэвч Хуулиас өчүүхэн зураас ч алга болохоос тэнгэр газар өнгөрөн одох нь илүү хялбар билээ. ¹⁸Эхнэрээ явуулчихаад өөр нэгэнтэй гэрлэгч аливаа хүн завхайрагч юм. Нөхрөөсөө салсан нэгэнтэй гэрлэгч нь завхайрсан болно.

¹⁹Нэгэн баян хүн байжээ. Тэр нил өнгийн нарийн нэхсэн маалинган хувцас өмсөж, өдөр бүр найрлан цэнгэдэг байв. ²⁰Яр шарханд баригдсан Лазар гэгч нэгэн ядуу эр хаалгыг нь сахин хэвтэж, ²¹мөнөөх баяны ширээнээс унасан өвдөл цөвдлийг нь идэхсэн хэмээн хүсдэг байжээ. Хажуугаар нь ноход ирж, түүний шархыг долоодог байв. ²²Ядуу эр үхсэнд, тэнгэр элч нар түүнийг авч Абрахамын өвөр дээр тавьжээ. Баян нь ч үхсэнд түүнийг оршуулав. ²³Тийнхүү баян байсан хүн Үхэгсдийн оронд тарчлан байхдаа хараагаа дээшлүүлж, тэртээд байгаа Абрахамыг болон Түүний өвөр дэх Лазарыг харав. ²⁴Тэгээд тэр "Абрахам эцэг ээ, намайг өршөөгөөч. Лазарыг нааш нь явуулаач. Тэр хурууныхаа үзүүрийг усанд дүрээд хэлийг минь сэрүүцүүлэг. Учир нь би энэ галд амь тэмцэн байна" гэж хашхирахад ²⁵Абрахам "Хүү минь, чи амьдралынхаа туршид сайн сайхан зүйлээ хүлээн авахад тэрчлэн Лазар ч муугаа авсныг чи санаач. Харин одоо тэр энд тайтгарч, чи тэнд зовж байна. ²⁶Энэ бүхнээс гадна, эндээс наана чинь очих, наанаас чинь энд ирэхийг хүсэгчдийн хэн ч ирж, очиж үл чадах тийм гүн ангал чи бидний дунд тогтжээ" гэхэд ²⁷тэр "Эцэг ээ, тэгвэл түүнийг миний эцгийн гэрт илгээхийг би танаас гуйя. ²⁸Би таван дүүтэй. Энэхүү тарчлалын газар тэднийг ирүүлэхгүйн тулд Лазар тэдэнд сануулаг" гэж хэлжээ. ²⁹Харин Абрахам "Тэдэнд Мосе болон Эш үзүүлэгчид байгаа, дүү нар чинь тэднийг сонсог" гэхэд ³⁰тэр "Үгүй, Абрахам эцэг минь, хэрэв үхэгсдээс хэн нэг нь тэдэн уруу явбал, тэд гэмших болно" гэв. ³¹Харин тэр түүнд "Хэрэв

тэд Мосе болон Эш үзүүлэгчдийг сонсдоггүй юм бол үхэгсдээс хэн нэг нь амилсан ч тэд үнэмшихгүй биз дээ" гэжээ гэв.

[17]

¹Тэр шавь нартаа

—Бүдрэх чулуунууд ирэх нь зайлшгүй ч, харин бүдрүүлэгч нэгэн золгүй еэ! ²Түүний хувьд балчир эднээс нэгийг нь бүдрүүлснээс тээрмийн чулуу хүзүүнээсээ дүүжлээд тэнгист хаягдсан нь дээр байхсан. ³Болгоомжтой бай! Хэрэв ах дүү чинь нүгэл үйлдвэл, түүнийг зэмлэ. Хэрэв тэр гэмшвэл, түүнийг уучил. ⁴Хэрэв тэр чиний эсрэг өдөрт долоон удаа нүгэл үйлдчихээд, чам уруу долоон удаа эргэж ирж, "Би гэмшиж байна" гэвэл, түүнийг уучил гэв.

⁵Элч нар Эзэнд

—Итгэлийг маань өсгөөч гэхэд ⁶Эзэн

—Хэрэв та нар гичийн үр шиг итгэлтэй байвал, энэ ялам модонд "Үндсээрээ сугарч, тэнгист урга" гэсэн ч тэр дагах л болно. ⁷Гэвч та нараас хэн нэг нь тариаланг чинь эрхэлдэг юм уу, малыг чинь хариулдаг боолтой байгаад боолоо талбайгаас ирэхэд нь, "Даруй орж, хооллохоор суу" гэж хэлэх үү? ⁸Харин ч түүнд "Надад идэх юм бэлтгэ. Бүсээ бүсэлж, намайг идэж ууж дуустал үйлчил. Дараа нь чи идэж, ууна биз" гэж хэлэхгүй гэж үү? ⁹Боол нь тушаасныг нь гүйцэтгэсэнд тэр талархдаггүй биз дээ? ¹⁰Түүнчлэн та нар ч мөн адил, та нарт тушаасан бүхнийг гүйцэтгээд, "Бид зохисгүй боолууд. Бид зөвхөн юу хийх ёстойгоо л хийсэн" гэж хэл гэжээ.

¹¹Иерусалим хүрэх замд нь ийм хэрэг болов. Есүс Самари, Галил нутгийн заагаар явж байжээ. ¹²Түүнийг нэгэн гацаанд хүрч ирэх үед зайдуу зогсож байсан уяман өвчтэй арван хүн Түүнтэй уулзлаа. ¹³Тэд дуугаа өндөрсгөн

—Есүс, Эзэнтэн, биднийг өршөөгөөч! гэв. ¹⁴Есүс тэднийг харуутаа,

—Яв, өөрсдийгөө тахилч нарт үзүүл гэжээ. Тэд явах зуураа цэвэршсэн байлаа. ¹⁵Тэдний нэг нь өөрийн эдгэрснийг хараад, буцан ирж, чанга дуугаар Бурханыг алдаршуулан, ¹⁶Есүсийн хөлд нь нүүрээрээ унаж Түүнд талархал өргөв. Тэр Самари хүн байжээ. ¹⁷Есүс

—Арван хүн эдгээгдсэн биш үү? Харин бусад ес нь хаана байна?

¹⁸Бурханд алдрыг нь өргөхөөр энэ харь хүнээс өөр хэн ч буцаж ирсэнгүй юу? гээд, ¹⁹Тэр түүнд

—Бос, өөрийн замаар яв. Итгэл чинь чамайг эдгээлээ гэв.

²⁰Бурханы хаанчлал хэзээ ирэхийг асуусан фарисайчуудад Тэр хариулахдаа

—Бурханы хаанчлал ажиглагдахуйцаар ирэхгүй. ²¹Хэн ч "Хараач, тэнд байна" гэх юмуу, эсвэл "Энд байна" гэж хэлэхгүй. Учир нь Бурханы хаанчлал нь та нарын дунд байна гэв.

²²Тэр шавь нартаа

—Хүний Хүүгийн өдрүүдийн нэгийг нь ч гэсэн та нар харахыг хүсэх тийм өдрүүд ирэх боловч та нар харахгүй. ²³Тэд та нарт "Тийшээ хараач", "Ийшээ хараач" гэх болно. Бүү яв, тэдний хойноос бүү гүйцгээ. ²⁴Учир нь тэнгэрийн нэг хязгаараас нөгөө хязгаар хүртэл гялсхийн цахилах аянга адил Хүний Хүү Өөрийн өдрөө тийн байх болой. ²⁵Харин эхлээд Тэр их зовлон эдлэх ёстой бөгөөд энэ үеийнхэнд ад үзэгдэнэ. ²⁶Ноагийн өдрүүдэд ч ямар байсанчлан Хүний Хүүгийн өдрүүдэд ч мөн тийнхүү байх болно. ²⁷Ноаг хөвөгч авдарт орох өдрийг хүртэл хүмүүс идэж, ууцгааж, гэрлэж, нөхөрт гарцгааж байсан. Тэгтэл үер буун тэднийг бүгдийг нь хөнөөв. ²⁸Лотын өдрүүдэд ч мөн л ийм юм болсон. Тэд идэж, ууцгааж, худалдаж, худалдан авч, тариалж, барьж байгуулцгааж байлаа. ²⁹Харин Лотыг Содомоос гарах өдөр тэнгэрээс гал, хүхэр бууж тэднийг бүгдийг нь хөнөөв. ³⁰Хүний Хүү илчлэгдэх өдөр ч мөн тийм байх болно. ³¹Тэр өдөр гэрийнхээ дээвэр дээр байх нэг нь гэр доторх эд хөрөнгөө авахаар дотогш бүү орог. Үүнчлэн талбайд байх нэг нь бүү буц. ³²Лотын эхнэрийг санагтун. ³³Хэн өөрийн амийг хадгалахыг хичээнэ, тэр хүн түүнийгээ алдана. Хэн амиа алдана, тэр хүн түүнийгээ аварна. ³⁴Би та нарт хэлье. Тэр шөнө нэг оронд байх хоёр хүний нэгийг авч, нөгөөг нь орхино. ³⁵Нэг дор буудай тээрэмдэгч хоёр эмэгтэйн нэгийг авч, нөгөөг нь орхино. ³⁶[Талбайд байх хоёр эрийн нэгийг нь авч, нөгөөг нь орхих болно гэв.] ³⁷Тэд Түүнд

—Эзэн, хаана? гэхэд Тэр

—Бие нь хаана байна, тэнд мөн тас шувууд цугладаг гэжээ.

[18]

¹Сэтгэл алдрахгүйгээр байнга залбирах ёстойг тэдэнд ойлгуулахын тулд Тэр ийм нэг сургаалт зүйрлэл айлдав.

— ²Нэгэн хотод Бурханаас эмээдэггүй, хүмүүсийг ч хүндэлдэггүй шүүгч байжээ. ³Тэр хотод нэгэн бэлэвсэн эмэгтэй байв. Тэр эмэгтэй шүүгч уруу ирж, түүнд "Арцалдагчаас минь намайг өмгөөлөөч" гэдэг байлаа. ⁴Шүүгч

туслахыг удтал хүсээгүй боловч дараа нь өөртөө "Хэдийгээр би Бурханаас эмээдэггүй, хүмүүсийг хүндэлдэггүй ⁵боловч энэ эмэгтэй амар заяаг минь үзүүлэхгүй нь. Түүнийг өмгөөлөхөөс, эс тэгвэл тэр ирж үргэлж намайг залхаах вий" гэжээ. ⁶Тэгээд Эзэн

—Шударга бус шүүгчийн юу хэлснийг сонс. ⁷Өөрт нь хандан өдөр шөнөгүй хашхирах Өөрийн сонгосон хүмүүсээ Бурхан өмгөөлөхгүй гэж үү? Тэр тэднийг удтал хойшлуулна гэж үү? ⁸Би та нарт хэлье. Тэр даруйд Бурхан тэднийг өмгөөлөх болно. Харин Хүний Хүү ирэхдээ, газар дээр итгэл олох болов уу? гэжээ.

⁹Өөрсдийгөө зөвт хэмээн өөрсөддөө итгээд, бусдыг басамжлагч хэсэг хүмүүст хандан Тэр нэгэн сургаалт зүйрлэл айлдав.

— ¹⁰Хоёр хүн залбирахаар сүмд оржээ. Нэг нь фарисай, нөгөө нь татвар хураагч байж гэнэ. ¹¹Фарисай хүн зогсоод өөртөө залбиран "Бурхан, Тандаа би талархъя. Юу гэвэл би бусад хүмүүс шиг зальхай, шударга бус, завхай бишээ. Тэр байтугай энэ татвар хураагч шиг ч биш билээ. ¹²Би долоо хоногт хоёр удаа мацаг барьж, олсон бүгдийнхээ аравны нэгийг өргөдөг" гэв. ¹³Харин татвар хураагч нь зайдуу зогсоод, тэнгэр өөд харж ч зүрхлэлгүй, харин цээжээ дэлсэн байж, "Бурхан минь, нүгэлт намайг өршөөгөөч" гэв. ¹⁴Би та нарт хэлье, фарисай нь биш, харин энэ хүн зөвтгөгдөн гэртээ харив. Учир нь өөрийгөө өргөмжилдөг аливаа хүн номхруулагдаж, өөрийгөө даруу байлгагч нь өргөмжлөгдөнө гэв.

¹⁵Хүмүүс Есүсээр хүүхдүүддээ гар хүргүүлэхийн тулд тэднийг Түүн уруу авчиржээ. Гэвч үүнийг харсан шавь нар хүмүүсийг зэмлэн буруутгахад ¹⁶Есүс тэднийг дуудаад,

—Хүүхдүүдийг Над уруу ирүүл. Тэднийг бүү саатуул. Учир нь Бурханы хаанчлал ийм л хүмүүсийнх юм шүү. ¹⁷Үнэнээр Би та нарт хэлье. Бурханы хаанчлалыг хүүхэд адил хүлээн авахгүй хүн тийш ер орохгүй гэжээ.

¹⁸Нэгэн удирдагч Түүнээс

—Сайн Багш аа, мөнх амийг өвлөхийн тулд би юу хийх ёстой вэ? гэж асуув. ¹⁹Есүс түүнд

—Чи Намайг юунд сайн гэж дуудна вэ? Зөвхөн Бурханаас өөр хэн ч сайн биш. ²⁰"Бүү завхайр. Бүү ал. Бүү хулгайл. Бүү худал гэрчил. Эцэг эхээ хүндэл" гэсэн тушаалуудыг чи мэднэ шүү дээ гэхэд ²¹тэр

—Би энэ бүгдийг хар багаасаа л сахьсан гэв. ²²Үүнийг сонсоод Есүс түүнд

—Чамд нэг л зүйл дутуу байна. Эзэмшиж байгаа бүхнээ худалдаж, ядууст тарааж өг. Тэгвэл чи тэнгэрт баялагтай болно. Тэгээд ирж, Намайг дага гэв. ²³Харин тэр үүнийг сонсоод ихэд гунигтай болов. Учир нь тэр маш баян хүн байжээ. ²⁴Есүс түүнийг хараад,

—Бурханы хаанчлалд баян хүн орох нь үнэхээр хэцүү юм. ²⁵Баян хүн Бурханы хаанчлалд орохоос тэмээ зүүний сүвэгчээр нэвтрэх нь илүү хялбар гэж айлдсаныг нь ²⁶сонссон хүмүүс

—Тэгвэл хэн аврагдаж чадах вэ? гэгцгээсэнд ²⁷Есүс

—Хүмүүст боломжгүй зүйлс Бурханд боломжтой гэв. ²⁸Петр

—Хараач, бид өөрсдийн юмсыг орхиж, Таныг дагасан гэхэд, ²⁹Тэр тэдэнд

—Үнэнээр Би та нарт хэлье. Хэн Бурханы хаанчлалын төлөө гэр орон, эхнэр, ах дүү, эцэг эх болон үр хүүхдээ орхино, ³⁰тэр хүн энэ үед өчнөөн дахинаар хүлээн авч, ирэх үед мөнх амийг хүлээн авна гэв.

³¹Тэр арван хоёрыгоо дэргэдээ авч, тэдэнд

—Харагтун, бид Иерусалим уруу явж байна. Хүний Хүүгийн тухай эш үзүүлэгчдээр бичүүлсэн бүхэн биелэгдэх болно. ³²Хүний Хүү Харь үндэстэнд тушаагдахад, тэд Түүнийг доромжлон элэглэж, нулимж, ³³ташуурдсаны дараа ална. Гурав дахь өдөр нь Тэр амилах болно гэж айлдав. ³⁴Шавь нар нь юу ч ойлгосонгүй. Айлдсан үг нь тэднээс нууцлагдсан байсан тул тэд ойлгоогүй ажээ.

³⁵Түүнийг Иериход ойртон ирэх үед нэгэн сохор хүн гуйлга гуйн замын хажууд сууж байв. ³⁶Хажуугаар нь өнгөрөх олны дууг сонсоод, тэр юу болоод байгааг лавлажээ. ³⁷Назарын Есүс явааг хүмүүс түүнд хэлэв. ³⁸Тэгтэл мөнөөх сохор хүн

—Давидын Хүү, Есүс ээ! Намайг өршөөгөөч! гэхэд ³⁹түрүүнд нь явагсад дуугүй байхыг түүнд хатуу анхааруулсанд тэр улам чангаар

—Давидын Хүү, намайг өршөөгөөч! гэж хашхирав. ⁴⁰Есүс зогсож, түүнийг Өөр уруу нь авчрахыг тушаав. Сохор эрийг ирмэгц, Тэр түүнээс

— ⁴¹Өөрийнхөө төлөө чи Надаар юу хийлгэхийг хүснэ вэ? гэсэнд, тэр

—Эзэн, би дахин харахыг хүсэж байна гэхэд ⁴²Есүс түүнд

—Хараа ор. Итгэл чинь чамайг эдгээв гэжээ. ⁴³Өнөөх хүн тэр даруйдаа харах болж, Бурханыг алдаршуулсаар Түүнийг дагав. Үүнийг харсан олон түмэн бүгдээрээ Бурханыг магтацгаалаа.

[19]

¹Есүс Иерихог дайрч өнгөрөв. ²Харагтун, Закхай гэгч хүн байв. Тэр нь татвар хураагчдын ахлагч бөгөөд баян хүн ажээ. ³Есүс гэж хэн болохыг харахаар зүтгэж байсан боловч биеэр бага тул цугласан олноос болоод харж чадахгүй байв. ⁴Тэгээд тэр түрүүлэн гүйж, Түүнийг харах гэж инжир модонд авиран гарав. Учир нь Есүс тэр замаар дайрч өнгөрөх гэж байв.

⁵Есүс тэнд хүрч ирээд, дээш харж түүнд

—Закхай, түргэл, буугаад ир. Өнөөдөр Би танайд очих ёстой гэжээ. ⁶Тэр шалавхан бууж, Түүнийг баяртайгаар хүлээн авав. ⁷Үүнийг харсан хүн бүхэн дургүйцэж,

—Есүс нүгэлтнийд хоноглох гэнэ гэгцгээж байлаа. ⁸Закхай зогсоод Эзэнд

—Хараач, Эзэн, өөрийнхөө хөрөнгөний хагасыг би ядууст өгнө. Хэрэв би хэн нэгнээс залилан авсан байвал, түүнийгээ дөрөв дахин нугалж эргүүлэн өгнө гэсэнд ⁹Есүс түүнд

—Өнөөдөр энэ айлд аврал ирлээ. Учир нь тэр ч гэсэн Абрахамын хүү мөн.

¹⁰Хүний Хүү алдагдсаныг хайж, аврахаар ирсэн билээ гэв.

¹¹Тэд энэ бүхнийг сонсох зуур Тэр нэгэн сургаалт зүйрлэл айлдав. Учир нь Тэр Иерусалимаас холгүй байсан тул, тэд Бурханы хаанчлал тэр даруй бий болох юм хэмээн бодож байлаа. ¹²Тэр

—Нэгэн сурвалжит хүн хаанчлалыг хүлээн аваад буцаж ирэхээр алс холын оронг зорьжээ. ¹³Тэр арван боолоо дуудаж, тэдэнд арван мина өгөөд "Намайг буцаж иртэл энэ мөнгөөр ажил хэрэг явуул" гэжээ. ¹⁴Харин түүний иргэд нь түүнийг үзэн яддаг байсан тул, араас нь элч илгээн, "Энэ хүн биднийг захирахыг бид үл хүснэ" гэж хэлүүлжээ. ¹⁵Мөнөөх хүн хаанчлалаа хүлээн авсны дараа буцаж ирэв. Тэгээд мөнгө өгсөн боолууд нь ямар ажил эрхлэн явуулсныг мэдэхээр тэднийг дуудуулж гэнэ. ¹⁶Эхний хүн ирж "Эзэн, таны нэг мина арван мина болсон" гэхэд ¹⁷тэр түүнд "Сайн боол, сайн байна. Чи маш бага юманд итгэмжтэй байсан тул арван хот захирах эрх мэдэлтэй боллоо" гэжээ. ¹⁸Хоёр дахь нь ирж, "Эзэн, таны нэг мина таван мина болсон" гэхэд ¹⁹тэр түүнд мөн "Чи таван хот захирах эрхтэй" гэлээ.

²⁰Өөр нэг нь ирж, "Эзэн, үзэгтүн, би таны нэг минаг алчууртаа боогоод хав дарчихсан. ²¹Та тавиагүй хэрнээ авдаг, тариалаагүй хэрнээ хураадаг чанга хүн тул би танаас айсан юм" гэсэнд ²²тэр "Зохисгүй боол чамайг үгээр чинь Би шүүнэ дээ. Чи намайг тавиагүй хэрнээ авдаг, тариалаагүй хэрнээ хураадаг

чанга хүн гэдгийг мэддэг байх нь уу? ²³Тэгвэл чи мөнгийг минь юунд банкинд өгсөнгүй вэ? Тэгсэн бол би буцаж ирээд, хүүтэй нь авах байсан юм" гээд, ²⁴дэргэдээ байгсдад "Түүнээс нэг минаг авч, арван минатай хүнд өгсүгэй" гэв. ²⁵Тэд "Эзэн, түүнд арван мина байгаа шүү дээ" гэхэд, ²⁶"Би та нарт хэлье. Хэнд байна, түүнд илүү өгөгдөнө. Харин хэнд байхгүй байна, түүнээс байгаа нь ч авагдана. ²⁷Надаар өөрсдийгөө хаанчлуулахыг хүсээгүй миний дайснуудыг нааш авчирж, миний өмнө тэднийг хөнөөгтүн" гэж зарлиг буулгажээ гэв.

²⁸Эдгээрийг айлдсаны дараа Есүс Иерусалимын зүг тэргүүлэн явав. ²⁹Тэгээд Тэр Чидун хэмээх уулын бэлд байх Бетфаг болон Бетанд хүрч ирээд, шавь нараасаа хоёрыг илгээн,

— ³⁰Та нар зэргэлдээх суурин уруу яв. Тэнд очоод, та нар урьд нь хүн ер унаж байгаагүй илжигний дудранг олно. Тайлаад энд аваад ир. ³¹Хэрэв хэн нэгэн та нараас "Та нар юунд түүний уяаг тайлна вэ?" гэвэл, "Эзэнд хэрэгтэй байна" гэж хэл гэжээ. ³²Явсан хоёр Түүний айлдсанчлан байгааг олж харав.

³³Тийнхүү тэд дудрангийн уяаг тайлах үед эзэн нь тэднээс

—Та нар юунд дудрангийн уяаг тайлав? гэхэд ³⁴тэд

—Эзэнд хэрэгтэй байна гэв. ³⁵Тэд дудранг хөтлөн ирэхэд, хүмүүс түүн дээр хувцсаа тохоцгоож, Есүсийг мордуулав. ³⁶Түүнийг тийн явах зуур хүмүүс зам дээр нь хувцсаа дэвсэж байлаа. ³⁷Есүсийг Чидун уулын бэлд ирэх үед дагалдан яваа олон түмэн бүгдээрээ өөрсдийн үзсэн хамаг гайхамшгуудын төлөө чанга дуугаар баяртайгаар Бурханыг магтацгааж,

— ³⁸Эзэний нэрээр ирэгч Хаан ерөөлтэй еэ! Амар тайван нь тэнгэрт, алдар нь хамгийн дээр байх болтугай! гэж байлаа. ³⁹Олны дунд байсан зарим фарисайчууд Түүнд

—Багш аа, шавь нараа зэмлээч гэсэнд ⁴⁰Тэр

—Би та нарт хэлье. Хэрэв тэд дуугаа хураавал, чулуунууд хашхирна шүү гэв.

⁴¹Тэгээд Есүс ойртон ирж, хотыг хараад түүний төлөө уйлж,

— ⁴²Хэрэв чи энэ өдөр амар тайванд юу хүргэхийг мэдсэнсэн бол! Харин эдүгээ энэ нь нүднээс чинь далдлагдав. ⁴³Дайснууд чинь чиний эсрэг бэхлэлт босгон чамайг бүсэлж, тал талаас чинь бүчих өдрүүд ирэх үед ⁴⁴чамайг болон чиний дотор хүүхдүүдийг чинь газартай тэгшлэх болно. Тэд чиний дотор чулууг чулуун дээр нь орхихгүй. Учир нь чам дээр Бурханы ирсэн цагийг чи мэдээгүй юм гэв.

⁴⁵Тэр сүмд орж, худалдаачдыг хөөн гаргаад, ⁴⁶тэдэнд
—"Миний гэр бол залбирлын гэр байх ёстой" гэж бичигдсэн байтал та нар сүмийг дээрэмчдийн үүр болгожээ гэв.

⁴⁷Есүс өдөр бүр сүмд сургаалаа заадаг байлаа. Харин ахлах тахилч нар, хуулийн багш нар болон олны ахлагчид Түүнийг хөнөөхийг оролдовч, ⁴⁸ард олон бүгдээрээ Түүний үгийг анхааралтай сонсож байсан тул тэд яаж ч чадахгүй байлаа.

[20]

¹Тэрхүү өдрүүдийн нэгэнд Есүс сүм дотор хүмүүст сургаалаа зааж сайн мэдээг дэлгэрүүлэн байхад нь ахлах тахилч нар, хуулийн багш нар болон ахлагчид цугтаа Түүн уруу ирж, ²Түүнд

—Та ямар эрх мэдлээр энэ бүхнийг үйлдэнэ вэ? Хэн Танд энэ эрх мэдлийг өгснийг бидэнд хэл? гэсэнд ³Тэр хариуд нь

—Би мөн та нараас нэг зүйлийг асууя. Надад та нар хэл. ⁴Иоханы баптисм тэнгэрээс ирсэн үү, эсвэл хүмүүсээс ирсэн үү? гэв. ⁵Тэд өөр хоорондоо

—Хэрэв бид "Тэнгэрээс" гэвэл, Тэр "Тэгээд та нар яагаад түүнд итгээгүй юм бэ?" гэнэ дээ. ⁶Харин бид "Хүмүүсээс" гэвэл, ард олон бүгд Иоханыг эш үзүүлэгч байсан хэмээн үздэг тул бидэн уруу чулуу шидэж ална шүү дээ гэж хэлэлцээд, ⁷тэд

—Хаанаас ирснийг нь бид мэдэхгүй гэв. ⁸Тэгэхэд нь Есүс

—Би ч гэсэн энэ бүхнийг ямар эрх мэдлээр үйлддэгээ та нарт хэлэхгүй гэжээ.

⁹Есүс олон түмэнд ийм нэгэн сургаалт зүйрлэл айлдав.

—Нэгэн хүн усан үзмийн цэцэрлэг байгуулж, усан үзмийн тариаланчдад түрээслээд, удаан хугацаагаар холын аянд гарчээ. ¹⁰Тэгээд ургац хураах цаг болоход тэр усан үзэм авчруулахаар тэдэн уруу боолоо явуулжээ. Гэтэл усан үзмийн тариаланчид түүнийг зодоод, гар хоосон буцаав. ¹¹Тэр өөр боолоо явуулсанд, тэд бас л түүнийг зодож доромжлон гутаагаад, гар хоосон буцаажээ. ¹²Тэр гурав дахийг нь явуулахад, тэд боолыг нь зодож гэмтээгээд хөөн явуулжээ. ¹³Тэгээд усан үзмийн цэцэрлэгийн эзэн "Би яах вэ? Би өөрийн хайртай хүүгээ явуулъя. Тэд түүнийг минь хүндлэх байх" гэв.

¹⁴Харин усан үзмийн тариаланчид хүүг хараад, "Энэ чинь өв залгамжлагч байна. Түүнийг алчихъя. Хөрөнгө нь биднийх болно шүү дээ" гэж өөр хоорондоо зөвшилцөөд, ¹⁵тэд түүнийг усан үзмийн цэцэрлэгээс гарган хаяж,

алжээ. Тэгвэл усан үзмийн цэцэрлэгийн эзэн тэднийг яах вэ? ¹⁶Тэр ирж, усан үзмийн тариаланчдыг хөнөөгөөд, усан үзмийн цэцэрлэгээ өөр хүмүүст өгөх болно гэжээ. Үүнийг сонссон хүмүүс

—Тийм юм хэзээ ч бүү болог гэцгээхэд ¹⁷Есүс тэднийг хараад,

—Тэгвэл

"Барилгачдын голсон чулуу

Булангийн тулгуур чулуу болов"

гэж бичигдсэн нь ямар учиртай вэ? ¹⁸Тэр чулуун дээр унах хүн бүр хэдэн хэсэг хэмхрэх бөгөөд хэний дээр энэ чулуу унана, тэр хүнийг шороо мэт бутаргана гэж айлдав.

¹⁹Яг тэр үед хуулийн багш нар хийгээд ахлах тахилч нар Түүнд гар хүрэхийг завдсан ч, ард олноос айв. Учир нь Есүс сургаалт зүйрлэлийг тэдний эсрэг айлдсаныг тэд ойлгосон ажээ. ²⁰Тэд Түүнийг ажиглан, зөвт мэт дүр эсгэгч туршуулуудыг Түүн уруу явуулав. Ингэсэн нь Түүнийг үгэн дээр нь олзлон барьж захирагчийн эрх мэдэлд тушаах зорилготой байв. ²¹Тэд Түүнээс

—Багш аа, Таныг зөв ярьж, сургадаг агаад хэнийг ч ялгалгүй, харин Бурханы замыг үнэнээр заадгийг тань бид мэднэ. ²²Цезарьт татвар төлөх нь бидний хувьд хуульд нийцэх үү, үгүй юу? гэж асуув. ²³Гэвч Тэр тэдний заль мэхийг мэдэж, тэдэнд хандан

— ²⁴Надад денар үзүүлээч. Хэний дүрс, бичээс энд байна? гэхэд тэд

—Цезарийнх гэжээ. ²⁵Есүс тэдэнд

—Цезарийн юмыг Цезарьт нь, Бурханы юмыг Бурханд өг гэж айлдав.

²⁶Ийнхүү тэд Түүнийг ард олны өмнө айлдсан үгэн дээр нь барьж чадсангүй. Харин ч Түүний хариултанд нь гайхацгаан дуугаа хураав.

²⁷(Амилалт гэж байхгүй хэмээн ярьдаг) садукайчуудын зарим нь Түүн уруу ирэв. ²⁸Тэд Түүнээс асуун

—Багш аа, "Хэрэв хэн нэгний чинь ах үхэхдээ, тэр нь эхнэртэй атлаа үр хүүхэдгүй байсан бол, дүү нь эхнэртэй нь гэрлэж ахынхаа үр удмыг залгуулах ёстой" гэж Мосе бидэнд бичжээ. ²⁹Тэгвэл ах дүү долоо байжээ.

Ууган нь эхнэр авч, үр хүүхэдгүй үхжээ. ³⁰Хоёр дахь нь, ³¹гурав дахь нь ч мөн түүнийг авчээ. Ингэсээр ах дүү бүгд долуулаа үр хүүхдээ үлдээлгүй үхжээ. ³²Эцэст нь мөнөөх эмэгтэй ч мөн үхэв. ³³Иймд амилалт дээр тэр эмэгтэй хэнийх нь эхнэр болох вэ? Юу гэвэл тэд долуулаа түүнийг эхнэрээ

болгон авсан шүү дээ гэжээ. ³⁴Есүс тэдэнд

—Энэ үеийн хөвгүүд нь гэрлэж, охидоо хадамд гаргадаг. ³⁵Харин тэрхүү үе хийгээд үхэгсдээс амилалтад хүрэх зохистой гэж тооцогдсон хүмүүс нь эхнэр ч авахгүй, нөхөрт ч гарахгүй. ³⁶Тэд тэнгэр элч нартай адил тул цаашид үхэж чадахгүй бөгөөд амилалтын хөвгүүд тул Бурханы хөвгүүд юм. ³⁷Харин Мосе шатаж буй бутны тухай хүүрнэлдээ Эзэнийг Абрахамын Бурхан, Исаакийн Бурхан, Иаковын Бурхан гэснээрээ үхэгсэд амилахыг харуулсан юм. ³⁸Тиймээс Тэр үхэгсдийн Бурхан биш, харин амьдын Бурхан мөн. Учир нь Түүний хувьд бүгд амьд байдаг гэж айлдав. ³⁹Хуулийн багш нарын зарим нь

—Багш аа, Та сайн хэллээ гэв. ⁴⁰Учир нь тэд Түүнээс юуны ч тухай дахиж асуухыг зүрхэлсэнгүй.

⁴¹Тэр тэдэнд

—Христ бол Давидын Хүү мөн гэж тэд яагаад ярина вэ? ⁴²Давид өөрөө Дуулал номд

"Эзэн миний Эзэнд

«Миний баруун гарт залрагтун.

⁴³Ингэхдээ дайснуудыг чинь

Би Чиний хөлийн гишгүүр болгох хүртэл болой» гэж айлдав"

гэсэн. ⁴⁴Давид Түүнийг "Эзэн" гэсэн юм бол, Тэр хэрхэн түүний хүү нь байж таарах билээ? гэв.

⁴⁵Тийнхүү бүх ард олныг сонсож байх зуур Тэр шавь нартаа

— ⁴⁶Урт дээлтэй явах дуртай, зах зээл дээр хүндлүүлэн мэндлүүлэх, синагогт тэргүүн суудалд болоод найран дээр хойморт залрахыг дурлагч хуулийн багш нараас болгоомжлогтун. ⁴⁷Тэд бэлэвсэн эмэгтэйчүүдийн гэр орныг цөлмөж, удаан залбирч буй дүр үзүүлдэг. Ийм хүмүүс үлэмжийн ял хүртэнэ гэв.

[21]

¹Есүс дээшээ харж, эрдэнэсийн санд бэлэг өргөж буй баячуудыг харав.

²Мөн хоёр зэс зоос өргөж буй нэгэн ядуу бэлэвсэн эмэгтэйг Тэр харав. ³Тэр

—Би та нарт үнэнээр хэлье. Энэ ядуу бэлэвсэн эмэгтэй бүхнээс илүүт өглөө. ⁴Учир нь тэд бүгд илүүдлээсээ өргөлд хийсэн атал харин энэ эмэгтэй ядуу хэрнээ амин зуулгандаа хэрэгтэй байсан бүхнээ өглөө гэв.

⁵Зарим хүмүүс сүмийн тухай, тэр нь гоёмсог чулуунуудаар болон өргөлийн зүйлсээр чимэглэгдсэнийг ярьж байхад нь Есүс

—⁶Та нарын харж байгаа энэ бүхний чинь хувьд гэвэл, нэг ч чулуу нөгөө чулуун дээр давхарлагдаж үлдэхгүй, бүгд нурах тийм өдрүүд ирэх болно гэв. ⁷Тэд Түүнээс

—Багш аа, энэ нь хэзээ болох вэ? Эдгээр нь болох үед ямар шинж тэмдэг байх бол? гэж асууцгаав. ⁸Тэр

—Төөрөлдөхгүйн тулд болгоомжтой бай. Яагаад гэвэл Миний нэрээр олон хүн ирэх бөгөөд тэд "Би бол Тэр байна", "Цаг ойрхон байна" гэх болно. Тэдний араас бүү яв. ⁹Та нар дайн дажин, түгшүүрийн тухай сонсвол бүү айгтун. Учир нь эхлээд энэ бүхэн болох ёстой юм. Харин төгсгөл нь хараахан биш юм гэв. ¹⁰Тэгээд Тэр цааш нь тэдэнд

—Үндэстэн үндэстнийхээ эсрэг, хаанчлал хаанчлалынхаа эсрэг босох бөгөөд ¹¹хүчтэй газар хөдлөлтүүд болно. Олон газар гай гамшиг болон өлсгөлөн болж, тэнгэрээс аймшиг болон үлэмж тэмдгүүд үзэгдэнэ. ¹²Харин энэ бүгдээс өмнө Миний нэрнээс болж тэд та нарыг барьж, хавчиж, синагогт тушааж, шоронд хорино. Мөн та нарыг захирагчид болон хаадын өмнө авчирна. ¹³Энэ нь та нарын гэрчлэх боломж болно. ¹⁴Өөрийгөө хамгаалах гэж урьдаас бэлдэхгүйн тулд санаагаа түвшитгэ. ¹⁵Учир нь та нарыг эсэргүүцэгчдээс нэг нь ч эсэргүүцэж, хориглож чадахааргүй үг болоод мэргэн ухааныг Би та нарт өгөх болно. ¹⁶Харин та нарыг эцэг эх, ах дүүс, садан төрөл, анд нөхөд чинь хүртэл бариулна. Тэд заримыг чинь ална. ¹⁷Миний нэрнээс болж бүгд та нарыг үзэн ядах болно. ¹⁸Гэсэн хэдий ч та нарын толгойн дахь ширхэг үс чинь ч устахгүй. ¹⁹Та нар өөрсдийн тэвчээрээр амиа олж авна.

²⁰Харин Иерусалим дайчдад бүслэгдэхийг та нар харахдаа, энэ хотын эзгүйрэх нь ойрхон буйг мэдэх болно. ²¹Тэгэхэд Иудейд байгаа хүмүүс уулс уруу зугтаг, хотод байгаа хүмүүс тэндээс гараг. Хөдөө байгаа хүмүүс хот уруу бүү орог. ²²Юу гэвэл бичигдсэн бүх зүйлс биелэгдэхийн тулд энэ нь өшөө авалтын өдрүүд байх юм. ²³Тэр өдрүүдэд жирэмсэн эмэгтэйчүүд болон хөхүүл хүүхэдтэй эмэгтэйчүүд золгүй еэ! Учир нь газар дээр үлэмжийн гамшиг болох бөгөөд энэ ард түмний дээр уур хилэн байх болно. ²⁴Илдний ирээр тэд унагаагдаж, бүх үндэстнүүд уруу цөлөгдөнө. Харь үндэстний цаг гүйцэх хүртэл Иерусалим харь үндэстнүүдийн хөл доор талхлагдах болно.

²⁵Нар, сар, одод дээр тэмдэг бий болж, тэнгисийн болон давалгааны хүрхрэх шуугианаас үүдэж газар дээрх үндэстнүүдийн дунд айдас төрнө.

²⁶Тэнгэрийн хүчнүүд сэгсрэгдсэнээс болж дэлхийд ирж буй зүйлсийг тэд санаж, айснаасаа ухаан алдана. ²⁷Дараа нь тэд хүч болон агуу сүр жавхлантайгаар үүлэн дээр залран ирэх Хүний Хүүг харна. ²⁸Харин эдгээр нь биелж эхлэх үед цэх зогсож тэргүүнээ өргө. Учир нь та нарын золилт ойртож байна гэв.

²⁹Тэгээд Тэр тэдэнд ийм нэгэн сургаалт зүйрлэл айлдав.

—Инжрийн мод болон бүх моддыг хар. ³⁰Та нар тэдгээрийн нахиалахыг хараад зун ойрхон байгааг мэддэг. ³¹Түүнчлэн та нар ч гэсэн эдгээр зүйлс болохыг хараад Бурханы хаанчлал ойрхон байгааг мэдтүгэй. ³²Үнэнээр Би та нарт хэлье. Бүх зүйлс биелэгдтэл энэ үеийнхэн өнгөрөн одохгүй. ³³Тэнгэр газар өнгөрөн одовч, Миний үгс өнгөрөхгүй.

³⁴Та нарын зүрх сэтгэл хэт идэж уух явдал, согтуурал болон амьдралын санаа зовнилоор дарамтлагдахгүйн тулд болгоомжтой байгтун. Тэрхүү өдөр та нар дээр хавх мэт гэнэт ирнэ. ³⁵Энэ нь газрын бүх гадаргаар нутаглагсдын дээр ирэх болно. ³⁶Харин Хүний Хүүгийн өмнө зогсох, мөн болох гэж буй энэ бүхнээс зайлсхийх хүч чадалтай байхын тулд залбирч, ямагт сэргэг байгтун гэв.

³⁷Есүс өдөржин сүмд сургаалаа айлдаж, харин шөнө нь гарч яван, Чидун хэмээх ууланд шөнийг өнгөрөөдөг байв. ³⁸Сүм уруу ирж, Түүнийг сонсохоор бүх хүмүүс өглөө эртлэн босдог байлаа.

[22]

¹Дээгүүр Өнгөрөх хэмээдэг Исгээгүй Талхны Баяр ойртож байлаа. ²Ахлах тахилч нар болон хуулийн багш нар Түүнийг хэрхэн хөнөөх аргаа хайж байв. Учир нь тэд олон түмнээс айж байжээ. ³Арван хоёрын нэг болох Искарриот гэгддэг Иудаст Сатан шүглэв. ⁴Тэр явж, Есүсийг яаж бариулах талаар ахлах тахилч нар болоод түшмэдтэй зөвлөлдөв. ⁵Тэд баярлаж, түүнд мөнгө өгөхөөр тохиролцжээ. ⁶Иудас ч санаа нийлж, Түүнийг тэдэнд хурсан олноос зайдуухан барьж өгөх аятай завшааныг эрэлхийлж эхлэв.

⁷Дээгүүр Өнгөрөх баярын хургыг нядлах Исгээгүй Талхны Баярын эхний өдөр болов. ⁸Есүс Петр, Иохан нарыг илгээн

—Явж, бидний зооглох Дээгүүр Өнгөрөх баярын зоогийг бэлд гэв. ⁹Тэд Түүнд

—Биднээр хаана бэлдүүлэхийг Та хүсэж байна вэ? гэхэд ¹⁰Тэр тэдэнд

—Харагтун, та нарыг хот уруу ороход, устай ваар барьсан нэгэн хүн та нартай тааралдана. Тэр хүний орох гэр уруу ор. ¹¹Тэгээд та нар гэрийн эзэнд "Багш, «Би шавь нарынхаа хамт Дээгүүр Өнгөрөх баярын зоог барих тохитой өрөө хаана байна вэ?» гэж танд хэлүүлэв" гэж хэл. ¹²Тэр та нарт дээд давхрын тавилгатай том өрөөг үзүүлнэ. Тэнд зоог бэлд гэжээ. ¹³Тэд явж, Түүний айлдсаар бүгдийг ёсоор нь биелүүлж, Дээгүүр Өнгөрөх баярт бэлдэв.

¹⁴Цаг болоход Тэр тухлан суулаа. Элч нар Түүнтэй хамт байв. ¹⁵Есүс тэдэнд

—Би зовохоосоо өмнө энэхүү Дээгүүр Өнгөрөх баярын зоогийг та нарын хамт барихсан гэж ихэд хүссэн билээ. ¹⁶Би та нарт хэлье. Энэ нь Бурханы хаанчлалд биелэгдтэл Би хэзээ ч дахиж зоог барихгүй гээд, ¹⁷Тэр аягыг авч, талархал өргөөд

—Үүнийг авч, дундаа хүртэцгээ. ¹⁸Учир нь Би та нарт хэлье. Үүнээс хойш Бурханы хаанчлал иртэл усан үзмийн дарснаас Би амсахгүй гэв. ¹⁹Тэр талх авч, талархал өргөөд, тэдэнд хуваан өгөхдөө

—Энэ бол та нарын төлөө өгөх Миний бие мөн. Намайг дурсаж үүнийг үйлд гэж айлдав. ²⁰Тийн идэцгээсний дараа Тэр мөн аяга авч,

—Энэ нь та нарын төлөө асгагдах Миний цусаар тогтоох шинэ гэрээ юм. ²¹Харин үзэгтүн, Надаас урвагч нэгний гар Миний хамт ширээн дээр байна. ²²Учир нь үнэхээр Хүний Хүү оногдсоноороо явж байна. Харин Түүнээс урвагч хүн золгүй еэ! гэв. ²³Тэд өөр хоорондоо

—Бидний хэн нь тийм зүйл хийх юм бол? хэмээн ярилцаж эхлэв.

²⁴Тэрчлэн тэдний дунд хэн нь хамгийн агуу нь байх талаар ч маргаан дэгджээ. ²⁵Тэр тэдэнд

—Харь үндэстнүүдийн хаад ард олноо ноёрхдог бөгөөд эрх баригчид нь "Буянтнууд" хэмээгддэг. ²⁶Харин та нар тийм байж болохгүй. Та нарын дотроос хамгийн агуу нь хамгийн өчүүхэн нь мэт болог, удирдагч нь зарц мэт байг. ²⁷Ширээнд тухлагч, үйлчлэгч хоёрын хэн нь агуу вэ? Ширээнд тухлагч нь биш гэж үү? Харин Би та нарын дунд үйлчлэгч мэт байдаг. ²⁸Намайг сорилтод байх үед Миний хажууд зогсож байсан нь та нар мөн. ²⁹Миний Эцэг Надад хаанчлалыг өгсөнчлөн, Би та нарт өгнө. ³⁰Та нар Миний хаанчлалд Миний ширээнээ идэж уун, Израилийн арван хоёр овгийг шүүн сэнтийнд залрах болно.

³¹Симон оо, Симон оо, үзтүгэй, чамайг улаан буудай мэт шигшихийн тул Сатан зөвшөөрөл гуйсан. ³²Гэсэн ч итгэл чинь сульдахгүйн тулд Би чиний төлөө залбирсан. Чи нэгэн цагт дахин эргэж, ах дүүсээ батжуул гэхэд ³³тэр Түүнд

—Эзэн минь, Тантай хамт шоронд ороход ч, үхэхэд ч би бэлэн байна гэв.

³⁴Есүс

—Петр ээ, Би чамд хэлье. Өнөөдөр чи Намайг танихгүй гэж гурвантаа үгүйсгэх хүртэл чинь тахиа донгодохгүй гэв.

³⁵Тэгээд Тэр тэдэнд хандан

—Би та нарыг хүүдийгүй, богцгүй, шаахай ч үгүй явуулахад та нар ямар нэг юмаар дутсан уу? гэж айлдахад тэд

—Үгүй, юугаар ч дутаагүй гэв. ³⁶Тэр тэдэнд

—Харин одоо, хэнд хүүдий байна, түүнийгээ аваг. Хэнд богц байна, бас аваг. Хэн илдгүй байна, тэр хүн дээлээ зарж, илд худалдаж аваг. ³⁷Учир нь Би та нарт хэлье. "Тэр нүгэлтнүүдийн хамт тоологдсон" гэж бичигдсэн нь Надад биелэгдэхийн тулд энэ бүгд нь хэрэгтэй гэв. ³⁸Тэгтэл тэд

—Эзэн, хараач, энд хоёр илд байна гэхэд Тэр

—Энэ чинь хангалттай гэв.

³⁹Тэгээд Тэр тэндээс гарч, заншсан ёсоороо Чидун уул өөд өгсөв. Шавь нар ч Түүнийг дагалаа. ⁴⁰Тэнд ирээд Тэр тэдэнд хандаж,

—Сорилтод орохгүйн тулд та нар залбирцгаа гээд ⁴¹Тэр тэднээс чулуу шидэх зайтай холдон, өвдөг сөгдөөд ингэж залбирав.

— ⁴²Эцэг минь, хэрэв Та хүсэж байгаа бол энэ аягыг Надаас зайлуулаач. Гэвч Миний хүсэл бус, харин Таны хүсэл биелэгдэг гэв. ⁴³Тэгтэл тэнгэрээс тэнгэр элч Түүнд үзэгдэн, Түүнийг тэнхрүүлж байлаа. ⁴⁴Тэр зовж, шаналж байсан тул маш шаргуу залбирч байлаа. Түүний хөлс нь цусны дусал мэт газарт дусалж байв. ⁴⁵Тийнхүү залбирсныхаа дараа Тэр босож шавь нар уруугаа очоод, уй гунигаасаа болж унтаж буй тэднийг олж хараад, ⁴⁶тэдэнд

—Та нар юунд унтана вэ? Босоцгоо, сорилтод орохгүйн тулд та нар залбирцгаа гэж айлдав.

⁴⁷Түүнийг ийнхүү айлдан байтал бөөн хүмүүс ирж яваа үзэгдэв. Арван хоёрын нэг болох Иудас гэгч тэднийг тэргүүлэн явж байв. Есүсийг үнсэхийн тул тэр Түүний дэргэд ирэв. ⁴⁸Харин Есүс түүнд

—Иудас аа, чи үнсэлтээр Хүний Хүүг барьж өгч байна уу? гэв. ⁴⁹Түүнийг хүрээлэн зогсогсод юу болох гэж буйг хараад

—Эзэн, бид илдээрээ цавчих уу? гээд ⁵⁰тэдний нэг нь тэргүүн тахилчийн боолын баруун чихийг тас цавчив. ⁵¹Тэгтэл Есүс

—Боль, үүнийгээ зогсоо гээд чихэнд нь хүрч мөнөөх боолыг эдгээв. ⁵²Тэгээд Есүс Өөрийнх нь эсрэг хүрч ирсэн ахлах тахилч нар, ахлагчид болон сүмийн түшмэдэд

—Та нар дээрэмчин барих мэт илд, шийдэм агсан ирэв үү? ⁵³Өдөр бүр Би та нарын хамт сүмд байхад минь та нар Надад гар хүрээгүй. Харин энэ цаг болоод харанхуйн хүч нь та нарынх юм гэв.

⁵⁴Тэд Түүнийг баривчлан, тэргүүн тахилчийн гэрт хүргэв. Харин Петр холуур дагасаар очив. ⁵⁵Хүмүүс хашааны дунд гал түлсний дараа, тойрон сууцгаахад Петр ч тэдний дунд суулаа. ⁵⁶Нэгэн зарц охин Петрийг галын гэрэлд суухыг хараад, анхааралтай ширтсэнээ,

—Энэ хүн бас Түүнтэй хамт байсан гэхэд ⁵⁷Петр үүнийг үгүйсгэж,

—Эмэгтэй, Түүнийг чинь би танихгүй гэжээ. ⁵⁸Удалгүй, өөр нэг нь түүнийг хараад

—Чи бас тэдний нэг шүү дээ! гэхэд Петр

—Хүн гуай, би бишээ гэв. ⁵⁹Нэг цаг өнгөрсний дараа өөр нэг нь

—Энэ хүн бас Галилын хүн тул Түүнтэй хамт байсан нь мэдээж гэлээ.

⁶⁰Тэгтэл Петр

—Хүн гуай, таны юу яриад байгааг би мэдэхгүй л байна шүү гэв. Түүнийг ийнхүү ярьж байтал гэнэт тахиа донгодлоо. ⁶¹Эзэн эргэж Петрийн зүг харав. «Тахиа донгодохоос өмнө чи Намайг гурвантаа үгүйсгэнэ дээ» гэж өөрт нь хэлсэн Эзэний үгийг Петр санажээ. ⁶²Тэгээд гадагш гарч, гашуудан уйлав.

⁶³Есүсийг харгалзагсад Түүгээр доог тохуу хийж, Түүнийг жанчиж байв.

⁶⁴Тэд Есүсийн нүдийг боогоод,

—Хэн Чамайг цохив, эш үзүүлээч? гэж Түүнээс шалгааж байлаа. ⁶⁵Тэд Түүний эсрэг элдвийн юм хэлж, доромжлон гутааж байв.

⁶⁶Өглөө болж, ард олны ахлагчдын Зөвлөл хуран чуулж, ахлах тахилч нар болон хуулийн багш нар Есүсийг зөвлөлийн танхимд хүргүүлэв. ⁶⁷Тэд

—Хэрэв Чи Христ мөн юм бол бидэнд хэлээтэх гэхэд Тэр

—Хэрэв Би хэлбэл, та нар итгэхгүй. ⁶⁸Хэрэв Би та нараас асуувал, та нар хариулахгүй. ⁶⁹Гэвч үүнээс хойш Хүний Хүү Бурханы сүр хүчний баруун гарт залрах болно гэжээ. ⁷⁰Тэд бүгд

—Чи тэгээд Бурханы Хүү юм уу? гэсэнд Тэр тэдэнд

—Би мөн гэдгийг та нар хэлж байна гэв. ⁷¹Тэд

—Бидэнд өөр ямар гэрчлэл хэрэгтэй юм бэ? Бид өөрсдөө үүнийг Түүний Өөрийнх нь амнаас сонслоо шүү дээ гэгцгээв.

[23]

¹Тэгээд тэд бүгд босож, Түүнийг Пилатын өмнө хүргүүлэв. ²Тэд Есүсийг буруутгаж эхлэн

—Энэ хүн манай үндэстнийг төөрөгдүүлэн, Цезарьт татвар төлөхийг хорьж, Өөрийгөө Христ, Хаан гэж байхыг нь бид харсан гэсэнд ³Пилат Түүнээс

—Та иудейчүүдийн Хаан юм уу? гэж асуухад Тэр түүнд

—Та ч хэлж байна гэв. ⁴Пилат ахлах тахилч нар болон хурсан олонд

—Би энэ хүнээс ямар ч гэм бурууг олсонгүй гэж хэлэв. ⁵Харин тэд

—Тэр Галилаас эхлэн энэ газрыг хүртэл, Иудейн бүх нутгаар сургаалаа заан ард олныг өдөөн хатгаж байна гэж шаардангуй хэлж байв. ⁶Пилат үүнийг сонсоод,

—Энэ хүн чинь Галилынх уу? гэж асуув. ⁷Түүнийг Херод хааны эрх мэдэлд харьяалагддаг гэдгийг мэдмэгцээ, тэр үед Иерусалимд байсан Херод уруу илгээжээ.

⁸Херод Есүсийг хараад ихэд баярлав. Учир нь тэр Есүсийн тухай сонсож, Түүнээс ямар нэгэн тэмдгийг харна хэмээн найдаж байсан тул Есүсийг харахыг удтал хүсэж байжээ. ⁹Тэгээд Түүнээс баахан асуулт асуув. Гэвч Тэр түүнд юу ч хариулсангүй. ¹⁰Тэнд зогсож байсан ахлах тахилч нар, хуулийн багш нар Түүнийг хатуу ширүүн буруутгаж байлаа. ¹¹Херод цэргүүдийнхээ хамт Түүнийг доромжлон гутааж, доог тохуу хийсний дараа Түүнд гоёмсог нөмрөг нөмрүүлж, Пилат уруу буцаан хүргүүлэв. ¹²Тэр өдөр Херод, Пилат хоёр нөхөд болцгоожээ. Урьд нь тэд хоорондоо дайсагналцдаг байв.

¹³Пилат ахлах тахилч нар, захирагчид болон ард олныг дуудаад, ¹⁴тэдэнд —Ард олныг бослогод өдөөн турхирагч гэж энэ хүнийг та нар над уруу авчирсан. Харагтун, та нарын өмнө Түүнийг байцаагаад, Түүний эсрэг та нарын мэдүүлээд байгаа гэм бурууг энэ хүнээс би ер олсонгүй. ¹⁵Херод хаан ч олоогүй тул Түүнийг бидэн уруу буцаан ирүүлжээ. Харагтун, үхвэл зохих хэрэг Тэр ер хийгээгүй юм байна. ¹⁶Иймд Түүнийг би цээрлүүлээд суллая гэжээ. ¹⁷[Пилат баярын үеэр нэг хоригдлыг ард олонд суллаж өгөх үүрэгтэй байв.] ¹⁸Гэтэл цугласан олон бүгдээрээ

—Наад хүнээ ав. Харин бидэнд Барабыг суллаж өг гэж хашхиралдав.
¹⁹(Бараб нь хотод бослого гаргасан, хүн алсан хэргээр шоронд хоригджээ)

²⁰Пилат Есүсийг суллахыг хүсэж, тэдэнд дахин үгээ хэлэв. ²¹Гэвч тэд

—Түүнийг цовдол, цовдол хэмээн хашхирсаар байлаа. ²²Пилат гурав дахь удаагаа тэдэнд

—Яагаад? Энэ хүн ямар бузар мууг үйлдсэн юм бэ? Үхлийн шалтгаан болох ямар ч гэм бурууг би Түүнээс олсонгүй. Тийм учраас Түүнийг би цээрлүүлээд суллая гэхэд ²³харин ч тэд чанга чанга хашхиран Түүнийг цовдлохыг шаардан, тэдний дуу хоолой дийлэв. ²⁴Тийнхүү Пилат тэдний шаардлагыг биелүүлэхээр шийджээ. ²⁵Тэгээд тэдний гуйсны дагуу бослого гаргаж, хүн алсан хэргээр шоронд хоригдсон хүнийг суллаж, харин Есүсийг тэдний мэдэлд тушаав.

²⁶Тэд Есүсийг аваад явж байхдаа хөдөөнөөс ирсэн Курений Симон гэгч хүнийг барьж, түүнд загалмайг үүрүүлж, Есүсийн араас явуулав. ²⁷Үй олон хүн, эмэгтэйчүүд Түүний төлөө гашуудан уйлж, цээжээ дэлсэн хойноос нь дагаж явлаа. ²⁸Харин Есүс тэдэн уруу эргэж

—Иерусалимын охид оо, Миний төлөө уйлахаа боль. Харин өөрсдийнхөө төлөө, хүүхдүүдийнхээ төлөө уйл. ²⁹Үзэгтүн. "Хүүсэр эмэгтэй болон хэзээ ч хүүхэд тээж байгаагүй хэвлий, мөн хэзээ ч хөхүүлж байгаагүй хөх нь ерөөлтэй еэ!" гэж хэлэгдэх өдрүүд ирж байна. ³⁰Тэгээд тэд ууланд хандан "Бидэн дээр уна", толгодод "Биднийг нөмрөөч" гэх болно. ³¹Хэрэв тэд эдгээр ногоон модонд үйлддэг бол хуурай модонд тэгвэл юу болох билээ? гэв.

³²Түүнтэй хамт алахаар өөр хоёр гэмт хэрэгтэнг авч явлаа.

³³Тэд «Гавал» хэмээх газар хүрч ирээд, тэнд Түүнийг гэмт хэрэгтнүүдийн хамт, нэгийг нь баруун талд нь, нөгөөг нь зүүн талд нь цовдлов. ³⁴Есүс

—Аав аа, тэднийг уучлаач. Учир нь тэд юу хийж байгаагаа мэдэхгүй байна гэв. Тэд шодоод, Түүний хувцсыг хуваан авчээ. ³⁵Ард олон энэ бүхнийг ширтэн зогслоо. Захирагчид хүртэл Түүнийг тохуурхан

—Тэр бусдыг авардаг байсан. Хэрэв Тэр Бурханы Христ, Түүний Сонгогдсон Нэгэн мөн юм бол Өөрийгөө авраг гэж байв. ³⁶Цэргүүд хүртэл Түүнийг дооглон, дэргэд нь ирээд Түүнд гашуун цуу өгч,

— ³⁷Хэрэв Чи иудейчүүдийн Хаан мөн юм бол, Өөрийгөө авраач гэлээ.

³⁸Түүний дээд талд «Энэ бол иудейчүүдийн Хаан» гэж бичсэн пайз байлаа.

³⁹Тэнд өлгөгдсөн гэмт хэрэгтнүүдийн нэг нь Түүнийг доромжилж,

—Та чинь Христ биш бил үү? Өөрийгөө, бас биднийг авраач! гэв.
⁴⁰Харин нөгөө нь түүнийг зэмлэн

—Чи адилхан ялд унасан атлаа Бурханаас айхгүй байна уу? ⁴¹Бид үйлдсэн хэргийнхээ төлөө зохих хариуг л авсан. Харин энэ хүн ямар ч буруу юм үйлдээгүй шүү гээд ⁴²тэр

—Есүс ээ, Та Өөрийнхөө хаанчлалд ирэхдээ намайг санаарай гэв.
⁴³Тэгтэл Есүс түүнд

—Үнэнээр Би чамд хэлье. Өнөөдөр чи Надтай хамт Диваажинд байх болно гэлээ.

⁴⁴Энэ нь зургадугаар цагийн орчим байсан бөгөөд есдүгээр цаг хүртэл бүх газрыг харанхуй нөмрөв. ⁴⁵Нар халхлагдаж, сүмийн хөшиг хоёр хэсэг болон урагджээ. ⁴⁶Есүс

—Аав аа, Таны гарт Би сүнсээ даатгая гэж чанга дуугаар хашхирлаа. Үүнийг хэлээд Тэр амьсгалаа хураав. ⁴⁷Энэ үйл явдлыг харсан зуутын дарга Бурханыг магтан

—Энэ хүн үнэхээр гэмгүй хүн байжээ гэв. ⁴⁸Юу болохыг харахаар тэнд хамтдаа ирсэн ард олон болсон явдлыг хараад, цээжээ дэлсэн буцан явж байв. ⁴⁹Есүсийг Галилаас дагасан эмэгтэйчүүд болоод Түүнийг таньдаг бүх хүмүүс энэ бүхнийг алсаас ширтэн зогслоо.

⁵⁰Үзэгтүн, Зөвлөлийн гишүүн Иосеф гэгч сайн, зөвт нэгэн байв. ⁵¹(Тэр тэдний шийдвэр, үйл хэрэгтэй санал зөрсөн юм) Иосеф иудейчүүдийн хот болох Ариматын хүн байсан бөгөөд Бурханы хаанчлалыг хүлээж байжээ.

⁵²Тэр хүн Пилатад бараалхаж Есүсийн цогцсыг гуйв. ⁵³Тэгээд цогцсыг нь буулган авч, маалинган даавуунд ороож, хад ухааж бэлтгэсэн булшинд тавив.

Тэнд шарил ер тавьж байгаагүй ажээ. ⁵⁴Энэ нь Амралтын өдрийн өмнөх бэлтгэлийн өдөр байсан юм. ⁵⁵Есүстэй хамт Галилаас ирсэн эмэгтэйчүүд нь дагаж, булш болон Түүний цогцсыг тэнд хэрхэн тавихыг харав. ⁵⁶Тэд буцаж ирээд, анхилуун үнэртэн болон үнэрт тос бэлджээ.

Амралтын өдөр тэд тушаал ёсоор амрав.

[24]

¹Харин долоо хоногийн эхний өдөр эрт үүрээр тэд булш уруу ирэхдээ, бэлдсэн анхилуун үнэртнээ авчрав. ²Булшнаас хадыг өнхрүүлэн зайлуулсныг тэд хараад, ³дотогш орсон боловч Эзэн Есүсийн цогцсыг олсонгүй. ⁴Үзэгтүн, тийнхүү тэднийг тэвдэн мэгдэж байтал, гэрэлтсэн

хувцастай хоёр хүн гэнэт тэдний хажууд зогсож байлаа. ⁵Мөнөөх эмэгтэйчүүд айн сандарч, нүүрээ газар хүртэл бөхийлгөсөнд тэд

—Та нар юунд үхэгсдийн дунд амьд Нэгэнийг хайна вэ? ⁶Тэр энд байхгүй, харин Тэр амилсан. Галилд байхдаа Тэр та нарт юу айлдаж байсныг санацгаа. ⁷Хүний Хүү нүгэлт хүмүүсийн гарт тушаагдаж, цовдлогдоод гурав дахь өдөр нь амилах ёстой гэсэн шүү дээ? гэжээ. ⁸Тэд Түүний үгийг санаад, ⁹булшнаас буцаж ирээд арван нэгт нь болон үлдсэн бүгдэд энэ бүхнийг мэдэгджээ. ¹⁰Тэд бол Магдалын Мариа, Иоханна, Иаковын эх Мариа нар байсан бөгөөд мөн тэдэнтэй хамт байсан бусад эмэгтэйчүүд элч нарт энэ тухай хэлж байлаа. ¹¹Хэлсэн үгс нь тэдэнд солиотой мэт байсан тул тэд эмэгтэйчүүдэд итгэхгүй байлаа. ¹²Харин Петр босон булш уруу гүйв. Зогсоод дотогш харахад зөвхөн маалинган даавуу л үзэгджээ. Тэр болсон явдалд гайхсаар гэр уруугаа буцав.

¹³Үзэгтүн, тэр өдөр тэдний хоёр нь Иерусалимаас жаран стадиа зайтай байдаг Еммау хэмээх тосгон уруу явж байжээ. ¹⁴Тэд болсон бүх зүйлийн талаар өөр хоорондоо ярьж байв. ¹⁵Тэднийг ийнхүү ярьж хэлэлцэн явтал, Есүс Өөрөө тэдний дэргэд ирээд, цугтаа алхав. ¹⁶Гэвч тэдний нүд нь Түүнийг танихаас саатуулагджээ. ¹⁷Есүс тэдэнд

—Та нар алхангаа бие биентэйгээ юун тухай ярилцаа вэ? гэсэнд, тэд зогсов. Тэд гунигтай байлаа. ¹⁸Тэдний нэг Клеоп гэгч нь Түүнд

—Энэ өдрүүдэд Иерусалимд болсон явдлын тухай Та л ганцаараа мэдэлгүйгээр энд аялж яваа хэрэг үү? гэхэд ¹⁹Тэр тэдэнд

—Ямар зүйлс? гэв. Тэгтэл тэд Түүнд

—Назарын Есүсийн тухай юм. Тэр бол Бурханы өмнө, бүх ард олны өмнө үг болон үйлсдээ хүчирхэг эш үзүүлэгч байсан юм. ²⁰Түүнд манай захирагчид болон ахлах тахилч нар үхлийн ял тулгаж, Түүнийг цовдолсон. ²¹Гэтэл Израилийг аврах гэж байсан Нэгэн мөн гэж бид Түүнд найдаж байв. Энэ бүхнээс гадна, энэ явдлаас хойш гурван өдөр боллоо. ²²Харин манай эмэгтэйчүүдийн зарим нь биднийг гайхахад хүргэв. Тэд өглөө эрт булш уруу очоод, ²³Түүний цогцсыг олсонгүй. Тэгээд буцаж ирээд, Түүнийг амьд гэж хэлсэн тэнгэр элч нарын үзэгдлийг харснаа бидэнд ярив. ²⁴Бидэнтэй хамт байсан хүмүүсийн зарим нь булш уруу явж, эмэгтэйчүүдийн хэлсний дагуу байхыг харжээ. Тэд Түүнийг олж хараагүй гэхэд ²⁵Есүс

—Мунхаг хүмүүс ээ! Эш үзүүлэгчдийн хэлсэн бүхэнд итгэхдээ хойрго сэтгэлтэнгүүд ээ! ²⁶Христ энэ бүх зовлонг эдлэн, тэгээд Өөрийн сүр

жавхланд орох ёстой байсан биш үү? гэв. ²⁷Тэгээд Тэр Мосегээс эхлэн бүх эш үзүүлэгчид, бүх Судар Өөрийнх нь тухай юу хэлснийг тэдэнд тайлбарлав. ²⁸Тэд зорьж явсан тосгондоо ойртон ирэх үед Тэр цаашаа явах гэж байгаа мэт байв. ²⁹Тэд Түүнийг ятган

—Бидэнтэй хамт байгаач. Өдөр ч хэдийнээ хэвийж орой болж байна гэж хэлэхэд нь Есүс тэдэнтэй үлдэхээр болж, гэрт оров. ³⁰Тэгээд Тэр тэдэнтэй хамт ширээнээ тухлан сууж, талх авч, ерөөгөөд хувааж тэдэнд өгөв. ³¹Тэдний нүд нээгдэж, тэд Түүнийг танив. Есүс нүдэнд нь харагдахгүй алга болжээ. ³²Тэд нэг нэгэндээ

—Замд Тэр бидэнтэй ярилцаж, Судрыг бидэнд тайлбарлаж байхад нь зүрх маань [бидний дотор] шатаж байсан бус уу? гээд, ³³тэр даруйдаа босож, Иерусалим уруу буцав. Тэд өнөөх арван нэг болон хамт байгсдыг нь цугтаа байхыг хараад, ³⁴тэдний

—Эзэн үнэхээр амилсан байна. Симонд харагджээ гэж хэлэхийг сонсоод, ³⁵замд болсон бүхнээ болон талх хуваахад нь Түүнийг хэрхэн таньсан зэргээ ярив.

³⁶Тэд ийнхүү ярьж байтал Тэр Өөрөө тэдний дунд зогсож байлаа. Тэр тэдэнд

—Амар амгалан нь та нарт байх болтугай гэв. ³⁷Гэвч тэд айн сандарч, сүнс үзэгдэв хэмээн боджээ. ³⁸Есүс тэдэнд

—Та нар юунд зовж, зүрхэнд чинь эргэлзээ төрнө вэ? ³⁹Миний гар, Миний хөлийг хараач. Энэ чинь Би Өөрөө байна. Надад гараа хүргээд үз. Учир нь сүнсэнд та нарын харж байгаа Над шиг яс, мах байдаггүй юм гэв. ⁴⁰Тэр үүнийг айлдаад, тэдэнд Өөрийн гар, Өөрийн хөлийг үзүүлэв. ⁴¹Тэд баярлан, гайхсандаа итгэж ядан байхад нь Есүс тэднээс

—Та нарт идэх юм байна уу? гэж асуухад ⁴²тэд хайрсан загас Түүнд өгөв. ⁴³Тэр загасыг авч, тэдний өмнө иджээ.

⁴⁴Тэгээд Тэр тэдэнд ингэж айлдав.

—Та нартай хамт байхдаа Миний ярьж байсан үг маань ийм болой. Энэ нь Мосегийн Хууль, Эш үзүүлэгчид болоод Дуулал дахь Миний тухай бичигдсэн бүхэн биелэгдэх ёстой гээд ⁴⁵Судрыг ухааруулахын тулд тэдний оюун ухааныг нээв. ⁴⁶Есүс тэдэнд хандаж

—"Христ зовлон эдэлж, гурав дахь өдрөө үхэгсдээс амилах болно. ⁴⁷Иерусалимаас эхлээд бүх үндэстэнд Түүний нэрээр нүглийн уучлалын гэмшил тунхаглагдах ёстой" гэж бичигдсэн юм. ⁴⁸Энэ бүхний гэрч бол та

нар мөн. ⁴⁹Харагтун, Би Эцэгийнхээ амласныг та нарт илгээнэ. Харин та нар дээрээс ирэх хүчийг өмстлөө энэ хотдоо үлд гэжээ.

⁵⁰Тэгээд Тэр тэднийг Бетан хүртэл дагуулан явлаа. Есүс мутраа өргөн тэднийг ерөөв. ⁵¹Тийнхүү ерөөж байхдаа Тэр тэднээс салж, тэнгэр өөд оджээ. ⁵²Тэд үлэмж баяр хөөртэйгээр Иерусалим уруу буцав. ⁵³Тэгээд Бурханыг магтан, сүмд байнга байх болсон ажгуу.